

T R A N S K R I P T
20. SJEDNICE PREDSTAVNIČKOG DOMA PARLAMENTARNE SKUPŠTINE
BOSNE I HERCEGOVINE,
ODRŽANE 16. 1. 2008. GODINE, S POČETKOM u 10,20 SATI

PREDSJEDAVAJUĆI
MILORAD ŽIVKOVIĆ:

Dame i gospodo poslanici, poštovani gosti, otvaram 20. sjednicu Predstavničkog doma Parlamentarne skupštine BiH.

/INTONIRANJE HIMNE/

Dame i gospodo, pored poslanika na sjednicu su pozvani redovni gosti sjednice i ...članovi Predsjedništva BiH, predsjedavajući i članovi Savjeta ministara BiH, predstavnici OHR-a, OSCE-a i drugih međunarodnih organizacija koji su izrazili interes da prisustvuju našim sjednicama kao i neke nevladine organizacije. I, prije početka sjednice, dame i gospodo, kao što znate, u teškoj nesreći su poginuli vojnici Makedonije koji su učestvovali u misiji EUFOR-a u BiH. Ja vas pozivam da minutom ćutanja odamo počast poginulim vojnicima.

/ODAVANJE POČASTI/

Slava im. Prema izvještaju službe konstatujem da sjednici prisustvuje 31 poslanik. Odsustvo su opravdali uvaženi poslanik Bakir Izetbegović i Zlatko Lagumdžija. Konstatujem da sjednica ima kvorum za punovažan rad i odlučivanje.

Prije prelaska na raspravu o prijedlogu dnevnog reda trebamo da riješimo jedno prethodno pitanje. Radi se o „Prijedlogu rezolucije o ubrzanju procesa pristupanja BiH u članstvo EU“ koga su 10. januara 2008. godine podnijeli poslanici, uvaženi poslanik Denis Bećirović, Zlatko Lagumdžija i Sefer Halilović. U skladu sa stavom 2. člana 148. Poslovnika, Dom treba da odluči da li će se Prijedlog rezolucije prethodno razmatrati u nadležnoj komisiji. Ukoliko Dom odluči da nije potrebno rezoluciju prethodno razmatrati u komisiji, ona se automatski uvrštava u dnevni red ove sjednice. Naša je dosadašnja praksa bila, sjećate se i prošlu Rezoluciju o nasilju nad ženama smo ... prosljedili našoj komisiji koja je sa dva amandmana poboljšala tu rezoluciju i ona je bila usvojena u Parlamentu, i molim vas da, u vezi toga, se Dom sad izjasni. Možete se pripremiti za glasanje.

Molim vas da glasate sad!

Konstatujem da je „za“ 22, „protiv“ tri i „suzdržanih“ nije bilo.
Rezolucija prosljeđena komisiji.

Idemo sad na prijedlog dnevnog reda koji ste dobili. U prijedlogu ste vidjeli ima 19 tačaka, uz napomenu da je moguće da se uz dnevni red uvrste i drugi materijali, koji ispune uslove za razmatranje. Prije svega smo mislili na budžet, međutim nismo dobili predlog zakona o budžetu za 2008. godinu i nismo dobili izvještaj od komisije o nekim tačkama dnevnog reda, tako da ostaje prijedlog dnevnog reda koji ste u pozivu dobili.

Da vas upoznam da je u pozivu načinjena jedna tehnička greška. Radi se o tački 10. gdje piše *Prijedlog zakona o odlikovanjima*, a radi se o Prijedlogu zakona o izmjeni Zakona o odlikovanjima. Na Proširenom kolegijumu smo imali raspravu u vezi sa Prijedlogom zakona o sportu BiH u drugom čitanju. Nažalost, radna grupa koje je formirana od ovoga parlamenta je tek juče dostavila nama u Dom usaglašeni Prijedlog amandmana na Zakon o sportu, tako da postoji opravdano nezadovoljstvo poslanika sa brojem amandmana koji su u vezi sa tim dostavljeni, a i sa vremenom koje je bilo potrebno da se oni razmotre, tako da danas trebamo kao Parlament da izađemo iz ove situacije, da donesemo zakon, a da opet ne prekršimo Poslovnik.

Otvaram raspravu o predlogu dnevnog reda. Izvolite.

Uvaženi poslanik Bećirović. Izvolite.

Prije nego što vam dam riječ, samo malo, želim da kažem poslanicima da ćemo glasati prema novom poslovniku i zaključku, znači, na kraju rasprave svih tačaka dnevnog reda. Kolegijum će reći u koliko sati će biti glasanje o svim tačkama dnevnog reda. Toliko, izvolite.

DENIS BEĆIROVIĆ:

Zahvaljujem. Poštovane kolege i kolegice, uvaženi predsjedavajući, cijenjeni članovi Vijeća ministara, poštovani mediji, na samom početku dnevnog reda, želim napomenuti da predlagači Rezolucije o ubrzavanju procesa pristupanja BiH u članstvo EU nisu samo poslanici Denis Bećirović, Zlatko Lagumdžija i Sefer Halilović već je to i Jozo Križanović, Mirjana Malić i Selim Bešliagić. Čisto radi činjenica. Mi smo smatrali da ovo pitanje treba što prije doći na dnevni red s obzirom da smo rezoluciju dostavili prije šest dana. Evo, zaključak je Doma da to ide prvo prema nadležnoj komisiji, a onda prema Parlamentu.

No, ja sam se javio, prije svega, da na početku sjednice postavim pitanje koje, evo gotovo na svakoj sjednici, uporno postavljaju poslanici SDP-a ali i poslanici BPS-a. To je pitanje: Šta je sa direktnim TV prenosom?

Na prošloj sjednici sam rekao da je to zaključak Predstavničkog doma Parlamentarne skupštine BiH. Dakle, naš zajednički zaključak. To je pitanje, to je, dakle zaključak Predstavničkog doma, to je pitanje Poslovnika Predstavničkog doma Parlamentarne skupštine BiH. I na prošloj sjednici, a to vidimo i u ovom prijedlogu zapisnika, između ostalog, predsjedavajući Predstavničkog doma dao nam je obrazloženje da je i Komisija za saobraćaj i komunikacije predložila da se organizuje posebna sjednica vezana za TV prenos. Ja naravno želim ponovo pitati: Šta je sa zaključkom Predstavničkog doma u vezi sa direktnim TV prenosom? Šta je sa poštivanjem Poslovnika u vezi sa ovim pitanjem? I šta je sa ovim zaključkom Komisije za saobraćaj i komunikacije o kojem nam je govorio sam predsjedavajući na prošloj sjednici, najavljujući da ćemo imati tu raspravu na ovoj sjednici?

MIŁORAD ŹIVKOVİĆ:

Zahvaljujem.

Ja sam dao službi zadatak da svi poslanici dobiju naš poziv od Kolegijuma ponovni, Javnog servisa TV BiH za današnje praćenje ove sjednice. Kao što vidite, televizije su tu. U svakom slučaju, mi ćemo se i dalje truditi da obezbijedimo ono što se tiče Poslovnika. A što se tiče zaključka naše komisije – kao što vidite, to je 15. tačka dnevnog reda – taj zaključak tek trebamo da usvojimo i nakon toga ćemo u dogledno vrijeme organizovati plenarnu sjednicu pri čemu je upućen i poziv Domu naroda da zajedno održimo tu sjednicu. Ako od njih ne dobijemo pozitivno mišljenje, mi ćemo kao Predstavnički dom sami organizovati tu sjednicu.

Je li se neko javlja možda još u vezi sa dnevnim redom?

Uvaženi poslanik Ajanović. Izvolite.

EKREM AJANOVİĆ:

Gospodine predsjedniče, dame i gospodo, ja ću potvrditi onu činjenicu koju je predsjedavajući rekao da smo mi danas dobili neke amandmane od radne grupe za usaglašavanje o Prijedlogu zakona o sportu. Pošto nije bilo vremena dovoljno da se to pročita – a ja sam pročitao samo jedan član, jedan zapravo amandman, a to je Amandman VII koji se odnosi na član 20. koji je bio drugačije regulisan, a ovaj ovako formulisani amandman grubo krši Ustav BiH u koga se mi svi zaklinjemo i svi pričamo o tome da hoćemo da se radi po Ustavu – podsjetit ću vas da on krši član ...

MIŁORAD ŹIVKOVİĆ:

Molim vas, uvaženi poslanik, dajte da, kad budemo glasali o zakonu, iznesete te svoje prijedloge. Sada glasamo samo o dnevnom redu.

EKREM AJANOVİĆ:

A ja obrazlažem ovo za šta ću predložiti nešto za dnevni red.

MIŁORAD ŹIVKOVİĆ:

Da ne ulazimo u razmatranje pojedinačnih dijelova nego samo obrazlažemo šta ćete skinuti.

EKREM AJANOVİĆ:

Dobro, poštujem. Skratit ću. Pošto grubo krši više članova Ustava BiH, predlažem da se ovi amandmani ove radne grupe vrate u Ustavnu pravnu komisiji da o njima zauzme stav.

MIŁORAD ŹIVKOVİĆ:

Zahvaljujem.

Uvaženi poslanik Križanović. Izvolite.

JOZO KRIŽANOVIĆ:

Zahvaljujem, gospodine predsjedavajući.

Moram, nažalost, priznati da nisam bio ustanju analizirati prispjele usaglašene amandmane koje smo jutros dobili a koje je jučer završila radna grupa imenovana od ovog doma. Zbog važnosti, ozbiljnosti ovog zakona, evo kolega Ajanović kaže da ima čak i neustavnih odredbi u tim amandmanima, ja sam bio mišljenja, u najboljoj namjeri, danas predložiti da se izjašnjavanje o Prijedlogu zakonu o sportu, uvažavajući dakle ove okolnosti, da danas imamo 19 prihvaćenih, odnosno usuglašenih amandmana od radne grupe, da jednostavno nismo bili u situaciji da ih izanaliziramo. I bojim se da kad dođemo do rasprave da neće ona postići onaj cilj da dođemo do dobrog *Zakona o sportu*.

Hvala.

MILORAD ŽIVKOVIĆ:

Zahvaljujem.

Drugi predsjedavajući Beriz Belkić. Izvolite.

BERIZ BELKIĆ:

Uz puno razumijevanje ovoga što su rekli gospodin Ajanović, gospodin Križanović itd. i što ide u pravcu skidanja sa dnevnog reda tačke Prijedloga zakona o sportu, ja zaista osjećam potrebu da vas podsjetim na dvije-tri stvari.

Dakle, nekoliko godina mi pokušavamo donijeti ovaj zakon i imamo puni konsenzus da je on nužan. Ovaj dom je formirao, kada smo došli u situaciju da smo imali mnoštvo amandmana, gdje nismo mogli postići konsenzus ovdje u odnosu prema tim amandmanima, mi smo, prema uobičajenoj praksi, išli smo u pravcu uspostave jedne radne grupe kojoj smo dali mandat i povjerenje da ona pokuša pripremiti za ovaj dom ono što mi kroz raspravu očigledno nismo mogli napraviti. Ako mi vratimo stvar na raspravu, na kojoj smo stali i pokušali iz nje izaći kroz davanje povjerenja ovoj radnoj grupi, mi smo ponovo na početku. Ja vas upozoravam, ja vas zaista upozoravam da, ako se vratimo na početak i otvorimo sva pitanja koja su, koja je pokušala riješiti ova radna grupa, od *Zakona o sportu* neće biti ništa.

Ja sam zaista imao potrebu da vas upozorim. Nemam ja ništa protiv. Evo, ako ljudi nisu spremni danas da se izjašnjavaju o njemu, da se ovo skine, ali ja znam šta će se desiti. Iduća sjednica vraća zakon na početak.

Hvala lijepo.

MILORAD ŽIVKOVIĆ:

Zahvaljujem.

Samo malo, redoslijedom osim ako nije replika. Znači replika.

Uvaženi poslanik Džaferović. Izvolite.

ŠEFIK DŽAFEROVIĆ:

Možda jedna intervencija povodom ovoga. Nije, dakle, replika nikome. Najvažnije je da mi imamo usaglašen stav trojice naših kolega koje smo odredili kao radnu grupu. Dakle, kada je sama suština u pitanju među nama, imajući u vidu usaglašen stav radne grupe, nema problema. Dajte da onda ne pravimo probleme proceduralne prirode. Svakako ćemo danas glasati na kraju sjednice o svemu. To je novi način rada. Do tada ima vremena da se 19 ovih rečenica koje su napisane u Izvještaju komisije uporede sa izvornim tekstom i dajte da izađemo iz ove situacije na taj način. Ima, dakle dovoljno, dovoljno vremena i predlažem da ovo ostane u dnevnom redu kako je navedeno i da mi ovo završimo onako kako ste vi zamislili, nebili danas konačno dobili taj zakon.

Toliko, hvala vam.

MILORAD ŽIVKOVIĆ:

Zahvaljujem.

Uvaženi poslanik Novaković, pa Raguž.

Izvolite.

MOMČILO NOVAKOVIĆ:

Hvala vam lijepo. Uvaženi predsjedavajući, članovi Kolegija, kolege poslanici, cijenjeni ministri, predstavnici medija, pa vidite, sve ovo što vi pokušavate, ja podržavam. Dakle, podržavam da dođete do usaglašenog teksta zakona. Podržavam vaše napore i vaša razmišljanja da što prije usvojimo ovaj zakon, osim što insistiram da to uradite u skladu sa Poslovnikom.

Dakle, nisam siguran da sam dao mandat radnoj grupi da izađe sa Prijedlogom usaglašenih amandmana na Dom nego sam joj dao mandat da usaglasi amandmane, a onda, u daljnjoj poslovničkoj proceduri, ti amandmani dođu ovdje, zna se preko Ustavnopravne komisije, kako to dalje ide, jer smo mi jedino mogli vratiti i jedino vratili Izvještaj Ustavnopravnoj komisiji, a nismo nikakvoj radnoj grupi. Ali, evo neću to problematizovati zato što to smatram dijelom vaših napora da dođete do usaglašenog teksta i taj dio ne problematizujem. Ono što problematizujem jeste – i zato me začuđuje predsjedavajući Ustavnopravne komisije – da uzimate mogućnost da u skladu sa Poslovnikom djelujete kontra amandmanima na usaglašene amandmane. Dakle, u roku od 48 sati, nakon dobijanja Izvještaja, ja sam imao pravo da kažem da li se slažem ili ne slažem s ovim amandmanima, i vi ste mi to pravo, gospodo, uzeli! I zato mislim da taj zakon možemo usvojiti i naredne sjednice, a da ispoštujemo to poslovničko pravo ili poslovničku mogućnost da se ja izjasnim, znači u poslovničkom roku, a ne u roku kako ste vi sad skontali da bih ja mogao, između rasprave i glasanja, da naučim šta ovdje piše, da to uporedim, jer eto tako: to bi bilo dobro zato što bi usvojili zakon!

Rekao sam na početku da podržavam sve napore da se dođe do zakona i nije korektno onda ako neko misli ovako ... proglasiti ga da je protiv zakona. To je najmanje što u ovom momentu mislim da ima bilo koji poslanik na umu. Ja jednostavno sam protiv stvaranja jedne atmosfere da je u ovom parlamentu sve moguće pa i poslovnički da damo tome legitimitet iako nije poslovnički. I uvijek sam bio protiv toga, i sad ću biti protiv toga. I uvijek ću i u narednom periodu biti protiv kršenja Poslovnika dok ga ne promijenimo, na način kako se mijenja Poslovnik.

Kad se radi dakle o konkretnom prijedlogu, predlažem da skinemo tačku broj 3 s dnevnog reda i da je stavimo na sledeću sjednicu, uz puno uvažavanje truda komisije, ali i vjerovatno namjere Kolegija, prije 10 dana kada je formirao dnevni red, da o ovome danas donesemo odluku, valjda, pretpostavljajući da će radna grupa završiti posao, a da ne bude kršen Poslovnik. Evo ja vas molim da zaista radimo na Poslovnikom predviđen način.

Hvala.

MILORAD ŽIVKOVIĆ:

Zahvaljujem.

Prije Raguža, uvaženi poslanik Džaferović je htio repliku.

Izvolite.

ŠEFIK DŽAFEROVIĆ:

Da moj kolega Novaković ne bi i dalje bio iznenađen mojim istupom, samo ću kratko kazati. Dakle, da sam ja jako vodio računa i o formalnom aspektu ovog problema, jer forma i sadržaj su lice i naličje jedne te iste stvari. Dokle god forma osigurava sadržaj i njegovu ispravnost, ona je zapravo sadržaj. Onog momenta kad mu postane smetnja, onda je ona formalizam. Ja, da ne bih iznenadio kolegu Novaković, neću kazati i kvalificirati ovo njegovo formalizmom. Moguće je dakle ispoštovati formu u potpunosti ukoliko se primijeni naš poslovnik. Ja neću sada držati predavanje Kolegiju kako je to moguće. Imaju odredbe koje jasno to propisuju i ja vjerujem da je Kolegij vodio računa o tome kada je ovo predlagao na način na koji je predlagao.

Toliko. Hvala vam.

MILORAD ŽIVKOVIĆ:

Zahvaljujem.

Uvažena poslanica Hadžiahmetović je vama htjela, pa ćete onda zajedno.

AZRA HADŽIAHMETOVIĆ:

Kad je nešto u proceduri nekoliko godina kao što je *Zakon o sportu* sa potpuno različitim stavovima, sa amandmanima, amandmanima na amandmane itd., mnoštvo različitih dakle pristupa, viđenja i svega toga, kada je ovaj parlament formirao komisiju da usaglasi amandmane i kad smo dobili usaglašeni tekst, mi ćemo se danas prema tome odnositi. Dakle, neko će to ili podržati ili ne podržati, što će biti naš odnos i prema samom zakonu, odnosno konačnom tekstu zakona. Ja predlažem da ovo ne skidamo sa dnevnog reda, da konačno okončamo proceduru vezano za *Zakon o sportu*, koji nam itekako treba i imat ćemo svi priliku da danas, prilikom glasanja, glasamo za ili protiv.

Hvala.

MILORAD ŽIVKOVIĆ:

Uvaženi poslanik Novaković: odgovor na repliku.

MOMČILO NOVAKOVIĆ:

Pa vidite, ja se zaista izvinjavam. Možda sam upotrijebio pogrešan izraz, kad se radi o gospodinu Džaferoviću, pa sam rekao iznenađen, a trebao sam reći razočaran.

MILORAD ŽIVKOVIĆ:

Uvaženi poslanik Raguž. Izvolite.

MARTIN RAGUŽ:

Zahvaljujem se. Dame i gospodo, ja ću nešto reći kao član ove radne skupine koja je usuglasila ovaj tekst Izvješća koji je pred vama, a na temelju mandata koji nam je dao ovaj dom. Zato sam se javio za riječ.

Mi smo dobili mandat od ovog doma da usuglasimo amandmane, nakon dužeg vremena neuspješnog usaglašavanja, i u proceduri i unutar klubova i na ovom domu, odlukom da se pokuša spasiti ovaj zakon i donošenje ovog vrlo važnog zakona za ovu zemlju. I ja osobno mislim da, čista obraza, ova radna skupina koja je to radila i u konzultacijama sa Vijećem ministara, nadležnim ministrom kome se ovde zahvaljujem, uspjela je napraviti jedno kvalitetno izvješće koje je značajan pomak kvalitetnim u odnosu na ono što smo imali u prvoj fazi rasprave o ovom zakonu. I mislim da nema sad nijednog razloga objektivnog da se igramo ping-pong loptice s ovim zakonom. Ova zemlja ima neke obveze međunarodne i druge koje treba ispoštovati vezano i za nastupanje sportista iz BiH na međunarodnom planu, određene kontrole zdravstvene i sve druge, institucionaliziranje određenih aktivnosti i mislim da je naša odgovornost da im to zakonom omogućimo, pogotovo sad kad smo postigli neku vrstu konsenzusa oko tih rješenja.

I ovo nije pitanje. Ja sam to rekao na Kolegiju – i mi smo danas prihvatili zahtjev gospodina Novakovića – da obavimo raspravu o tome kako se provodi Poslovnik u ovom domu, na Proširenom kolegiju. Evo, to ćemo obaviti pa da vidimo sve argumente ali ovo nije pitanje, i to je onaj razlog drugi zbog kojeg sam se javio, u ime svog kluba, da se ovo pitanje tretira formalno kao opozicijsko, odnosno pozicijsko pitanje. Ovo je zaista jedan zakon koji treba biti općeprihvaćen u ovoj zemlji i ...to su ona pitanja gdje se očekuje da sve stranke, bez obzira s koje pozicije programske, ideološke, nastupaju, daju doprinos da dođe do usvajanja takvih zakona. Tako da ja tumačim da smo mi dobili mandat da ovom domu damo izvješće. Mi smo ga dostavili i mislim, prilikom dobivanja tog mandata predsjedatelj Ustavnopravnog povjerenstva gospodin Džaferović je rekao da se to ne vraća na Ustavnopravnu komisiju, da će imati dalje probleme kao što smo imali kroz izvješće, da se pokuša tražiti rješenje. I mislim da je ovdje moguće danas usvojiti ovaj zakon, a evo imat ćemo priliku i da ga mijenjamo i dopunjavamo i radimo svi skupa na njemu, ali mislim da dalje odugovlačenje nije produktivno i da svi trebamo dati doprinos da danas imamo ovaj zakon.

Hvala.

MILORAD ŽIVKOVIĆ

Zahvaljujem.

Ima poslanika koji su već jednom diskutovali. Ja ću im dopustiti da drugi put diskutuju, ali da se to vodi kao replika.

Uvaženi poslanik Bećirović, pa Križanović.
Izvolite.

DENIS BEĆIROVIĆ:

Ja želim reći, evo i u ime Kluba poslanika SDP-a, da mi imamo tri principa od kojih nećemo odustajati. Prvi princip je da se treba ubrzati donošenje svih zakona, s obzirom da zemlja kasni u donošenju zakonskih rješenja, drugi princip je kvalitet raprave i treći je kvalitet zakonskih rješenja.

Podsjetio bih ovde, radi nekih kolega, da je na prošloj sjednici Predstavničkog doma Parlamentarne skupštine jedini klub u ovom parlamentu koji je apostrofirao pitanje *Zakona o sportu* i njegovog usvajanja, koji je kritikovao zašto taj zakon već mjesecima ne dolazi na dnevni red, upravo bio Klub SDP-a. Dakle, tu smo na prošloj sjednici vrlo jasno iskazali želju da se ovo pitanje ubrza kako bi BiH napokon dobila *Zakon o sportu*. No, isto tako, kako želimo da ubrzamo donošenje ... određenih zakonskih rješenja, želimo i kvalitet rasprave. Kako je moguće sada da mi razmatramo ovdje ozbiljno prijedlog radne grupe za usaglašavanje amandmana koji je došao nama poslanicima 15 minuta prije početka ove sjednice? Ja sam, evo konkretno, uložio 10 amandmana na Prijedlog zakona o sportu. Sada treba da uporedim i te amandmane i da vidim šta je radna grupa od toga prihvatila. Također kolege ostale iz SDP-a uložile su određene amandmane, međutim jednostavno dobili smo 15 minuta pred početak sjednice. Dakle, nije sporno da treba ubrzati donošenje zakona, ali jeste u ovom trenutku sporno: imamo li vremena da kvalitetno pogledamo ovo što nam je dostavljeno kako bi mogli kvalitetno i diskutovati, s obzirom da smo uložili veliki broj amandmana na ovaj zakon.

Zahvaljujem.

MILORAD ŽIVKOVIĆ:

Zahvaljujem.
Križanović, izvolite.

JOZO KRIŽANOVIĆ:

Hvala, gospodine predsjedavajući.

Dakle, ne znam koliko sam bio jasan u prvom dijelu ali repliciram svima onim koji spočitavaju opoziciji da joj nije stalo do donošenja zakona. Neću ponavljati ovo što je kolega Bećirović rekao. Naša primjedba se ne odnosi, također, ni na radnu grupu koja je, vjerujem, kvalitetno radila ovaj posao. Naša primjedba se odnosi na bojazan da nećemo imati vremena da na temelju, recimo, 50 predloženih amandmana mi danas imamo 19 usaglašanih, koje jednostavno ja još nisam uspio ni pogledati jer smo imali sjednicu Klegija itd. Tu je izražena bojazan da zbog 15 dana možemo usvojiti lošiji zakon. Ili neke odredbe koje će biti loše za *Zakon o sportu*. Treba li nam žrtvovanje i procedure i kvaliteta zakona za 15 dana? To je suština moje replike.

Hvala.

MILORAD ŽIVKOVIĆ:

Zahvaljujem.

Ako nema više prijavljenih za raspravu, uvaženi poslanik Genjac. Dajte malo.

HALID GENJAC:

Poštovani predsjedavajući, poštovane kolege, ja zaista razumijem i zabrinutost i zahtjeve za javnu raspravu, za što je moguće više rasprave, što je moguće kvalitetnije rasprave, a istovremeno i to da se što prije usvoji zakon i da se što je moguće kvalitetniji zakon usvoji i ja mislim da mi možemo to sve zadovoljiti, zaista. Radna grupa je naporno radila i uložila dosta truda da se postigne kompromis. Ali rad radne grupe nije činjenica koja je proizvedena ovim i desila se ovog trenutka i ovog trenutka dobijeni amandmani. Ispred i u toku rada radne grupe su sati i sati rasprave na ovom parlamentu. Rezultat rada radne grupe je sažeto što je moguće onog dobrog kompromisa, u cilju maksimalnog poboljšanja. To je jedna stvar i imajte je u vidu.

Druga stvar, mi se poslovnički nalazimo u poziciji člana 118. stava (3) pod a) gdje se govori da se, čak, nakon što rasprava počne predsjedavajući u konsultaciji sa zamjenicima, može dozvoliti podnošenje rasprave o novim amandmanima u slučaju kad se nastoji usaglasiti dva ili više prijedloga o kojima se vodi rasprava, a to je upravo u ovom slučaju riječ. E sad, dakle imamo tu situaciju, imamo te nove amandmane kojima je očigledna namjera da usaglase više amandmana o kojima je vođena već rasprava.

Predlažem, dakle da bi se zadovoljili i ovi opravdani zahtjevi, da raspravu o zakonu na neki način danas obavimo u dva dijela. Pošto imamo novu poslovničku mogućnost, odnosno odredbu da se glasa na kraju, dakle da u prvom dijelu, tačka (3) kad bude, da upoznamo poslanike sa rezultatima radne grupe, da informišemo šta je to, koja su to rješenja, da od tog trenutka otvorimo mogućnost svim poslanicima koji su zainteresirani da obnove svoje amandmane, da ospore, usaglase amandmane, da to učine i da učine do kraja sjednice kad će biti izjašnjavanje o svim tačkama. I kad dođemo do izjašnjavanja o tački Izborni zakon da tada se izjašnjavamo i o ovim našim amandmanima i o amandmanima poslanika koji žele uložiti i osporiti amandmane. Vjerujte, svi koji ste u toku, potpuno respektirani, gospodin Bećirović i gospodin Križanović, koji su dosta radili oko ovog zakona i uložili amandmane i svi ostali, obzirom da su dobro u toku s materijom, dovoljan je sat vremena da vidite suštinu i da se odlučite koje amandmane želite ponoviti. To je na današnjoj pauzi sjednice dovoljno. I na ovaj način, mi možemo potpuno zadovoljiti ovo sve što treba, pa i ovaj zahtjev da što prije moguće zakone donosimo.

MILORAD ŽIVKOVIĆ:

Zahvaljujem.

Uvaženi poslanik Ajanović. Replika.

EKREM AJANOVIĆ:

Zapravo, ja hoću samo da iskažem svoj stav. Ja se u potpunosti slažem sa prijedlogom doktora Genjca, jer zapravo i moja namjera je bila u smislu toga da se dadne mogućnost da mi raspravimo o ovim amandmanima i da, gdje smatramo da ti amandmani nemaju ustavnog osnova, ... dadnemo sugestije da se oni poboljšaju.

MILORAD ŽIVKOVIĆ:

Ako nema više prijavljenih, zatvaram raspravu. I mogu da konstatujem da je bio samo jedan prijedlog za izmjene i dopune dnevnog reda, i to da se Prijedlog zakon o sportu skine sa dnevnog reda. Ja ću njega staviti na glasanje. Molim vas da se pripremite za glasanje o skidanju tačke broj 3 Prijedlog zakona o sportu u BiH sa dnevnog reda.

Možete da glasate sad!

„Za“ osam, „protiv“ 25, „suzdržanih“ četiri.

Konstatujem da je ostao Prijedlog zakon o sportu u dnevnom redu.

I konstatujem da 20. sjednica Doma ima sljedeći:

DNEVNI RED

1. Usvajanje Zapisnika 19. sjednice Predstavničkog doma;
2. Poslanička pitanja i odgovori;
3. Prijedlog zakona o sportu u Bosni i Hercegovini (drugo čitanje);
4. Prijedlog zakona o vinu, rakiji i drugim proizvodima od grožđa i vina (drugo čitanje);
5. Prijedlogu zakona o osnivanju Zavoda za izvršenje krivičnih sankcija, pritvora i drugih mjera (drugo čitanje);
6. Prijedlog zakona o izmjenama i dopunama Zakona o putnim ispravama BiH (drugo čitanje);
7. Prijedlog zakona o izmjenama i dopunama Izbornog zakona BiH (prvo čitanje) –(predlagači: poslanici Šefik Džaferović, Niko Lozančić i Milorad Živković);
8. Prijedlog zakona o izmjenama i dopunama Zakona o učešću pripadnika Oružanih snaga BiH, policijskih službenika, državnih službenika i ostalih zaposlenika u operacijama podrške miru i drugim aktivnostima u inostranstvu (prvo čitanje);
9. Prijedlog zakona o izmjenama i dopunama Zakona o upotrebi i zaštiti naziva Bosne i Hercegovine (prvo čitanje);
10. Prijedlog zakona o odlikovanjima Bosne i Hercegovine (prvo čitanje);
11. Prijedlog zakona o denacionalizaciji (prvo čitanje);
12. Prijedlog zakona o izmjenama i dopunama Zakona o osnovama sigurnosti saobraćaja na putevima u BiH (prvo čitanje) – predlagač: Komisija za saobraćaj i komunikacije;
13. Prijedlog zakona o izmjenama i dopunama Zakona o PDV-u, s Mišljenjem Komisije za finansije i budžet (predlagač zakona: poslanik Branko Dokić);
14. Prijedlog zakona o izmjenama i dopunama Zakona o izmirenju obaveza po osnovu računa stare devizne štednje, sa Mišljenjem Komisije za finansije i budžet (predlagač zakona: poslanik Jerko Ivanković Lijanović);
15. Prijedlog zaključaka Komisije za saobraćaj i komunikacije povodom razmatranja Izvještaja o radu i poslovanju Javnog RTV servisa BiH, sa Izvještajem o radu Upravnog odbora Javnog RTV servisa;
16. Rasprava na temu: Savjet Evrope i njegove aktivnosti (osnova za raspravu je Izvještaj o radu Delegacije Parlamentarne skupštine BiH u PS Savjeta Evrope u 2007. godini);

- 17. Informacija o izdatim dozvolama za promet oružja, vojne opreme i proizvoda dvojne namjene u 2006. godini;
- 18. Prijedlog za imenovanje članova međuparlamentarnih grupa prijateljstva – predlagač: Komisija za vanjske poslove Predstavničkog doma;
- 19. Davanje saglasnosti za ratifikaciju Sporazuma između Savjeta ministara BiH i Vlade Islamske Republike Pakistan o osnivanju Bosanskohercegovačko-pakistanske ekonomske komisije.

Prelazimo na realizaciju usvojenog dnevnog reda.

Ad. 1. Zapisnik sa 19. sjednice Predstavničkog doma

MILORAD ŽIVKOVIĆ:

Zapisnik ste dobili. Da li ima primjedbi na ovaj zapisnik? Otvaram raspravu. Izvolite.
Uvaženi poslanik Okolić.

MIRKO OKOLIĆ:

Gospodine predsjedavajući, kolege poslanici, članovi Savjeta ministara, međunarodni predstavnici nevladinih organizacija, sredstava informisanja, dragi gosti, ja bih samo nešto iz tehničkih razloga prodiskutovao oko ovog zapisnika i mislim da to neće biti problem da ubuduće se otkloni. Evo pogledajte, u sazivu dnevnog reda kaže se: *Zapisnik sa 19. sjednice i mišljenje* itd. *biće vam naknadno dostavljen*. Po meni, ja mislim da nema razloga da se zapisnik ne dostavlja zajedno sa dnevnim redom za saziv sljedeće skupštine da bi ga imali vremena pročitati i eventualno nekakve primjedbe, koje jesu tu, otkloniti. Ako je to nekakav tehnički razlog, može biti od sjednice do sjednice i uvažen, ali u principu bi trebalo da zapisnik sa prethodne sjednice ide uz ... naredne sjednice.

Hvala lijepo.

MILORAD ŽIVKOVIĆ:

Zahvaljujem. Ako nema više prijavljenih, zatvaram raspravu.

Prelazimo na 2. tačku dnevnog reda:

Ad. 2. Poslanička pitanja i odgovori

MILORAD ŽIVKOVIĆ:

Za ovu sjednicu dostavljeni su odgovori na veći broj naših pitanja pa ću to spomenuti.

Na pitanje postavljeno na 10. sjednici, odgovor je dobio gospodin Rifat Dolić.

Na pitanje postavljeno na 14. sjednici: Milorad Živković, Slavko Jovičić i Rifat Dolić na dva pitanja.

Na pitanje postavljeno na 15. sjednici, odgovore su dobili Salko Sokolović, Mehmed Suljkanović, Snježana Rajilić, Branko Dokić, Jozo Križanović, Denis Bećirović na dva pitanja.

Na pitanja postavljena na 16. sjednici, odgovore su dobili Drago Kalabić, Slavko Jovičić.

Na pitanje postavljeno na 18. sjednici, dostavljeni su odgovori Niki Lozančiću, Huseinu Naniću, Seferu Haliloviću na dva pitanja.

Dostavljeni su i odgovori na pitanja koja su postavljena za prvu posebnu sjednicu. Na njih na samoj sjednici nije odgovoreno a odgovore su dakle dobili Salko Sokolović, Bakir Izetbegović, Halid Genjac, Šefik Džaferović, Husein Nanić, Sadik Ahmetović, Adem Huskić, Azra Alajbegović, Selim Bešliagić i Jerko Ivanković.

Ovo je što se tiče odgovora na poslanička pitanja. Prvo, pitamo da li ima komentara?
Uvaženi poslanik Halilović. Izvolite.

SEFER HALILOVIĆ:

Ja sam dobio, ja sam postavio pitanje Kolegiju Zastupničkog doma i dobio sam. ... Pitanje se odnosilo na osiguravanje direktnog TV prijenosa sjednica Parlamenta i dobio sam odgovor sa kojim nisam zadovoljan u kome, pored ostalog, piše: *Ali bez obzira na sve teškoće, Kolegij Doma insistira na stvaranju uslova za njegovu realizaciju*. Ja mislim, odnosno moje razumijevanje ovog problema jeste da Kolegij Doma je dužan da osigura direktan TV prenos sjednica Parlamenta od početka do kraja, a ne onako povremeno i paušalno, kad eventualno odgovara vladajućoj koaliciji, čime se stvara pogrešno potpuna slika u javnosti.

I ja još jedanput insistiram da se osigura direktan TV prenos sjednica Parlamenta i tad će mnoga pitanja u ovoj zemlji biti jasnija i glasnije kazana i građanima će biti jasno i kako mi ovdje radimo i kako radi Vijeće ministara a, samim tim, i to će kod nas poticati na odgovorniji i brži rad.

MILORAD ŽIVKOVIĆ:

Zahvaljujem.
Idemo Huskić, Prodanović.
Izvolite.

ADEM HUSKIĆ:

Zahvaljujem.
Ja sam dobio odgovor ... od Vijeća ministara na postavljeno pitanje. Ja ću ga ovde ponoviti:
- Koje mjere iz svoje nadležnosti ste do sada poduzeli i šta namjeravate poduzeti da bi naša država postala privlačna stranim ulaganjima i šta je prepreka da do sada nisu poduzete odgovarajuće mjere?

Ja sam dobio odgovor koji je, što bi rekla moja učiteljica, promašena tema. Oni nisu odgovorili na ovo pitanje nego su tražili, kako sam ja shvatio ovde, od FIPA-e, Agencija za promociju stranih investicija, i oni jesu napravili odgovor, ali mislim suština pitanja nije bila to, šta je FIPA uradila, jer to njen nije zadatak. Njen zadatak je promocija stranih investicija. Ja sam očekivao da će mi Vijeće ministara odgovoriti šta namjeravaju uraditi u smislu poboljšanja poslovne klime, oslobađanja od poreza, poticaja privredne aktivnosti i poticaja zaštite domaće proizvodnje itd. Dakle, nisam dobio odgovor na to pitanje i ponovo ga kandidiram Vijeću ministara. Isto pitanje.

Zahvaljujem.

MILORAD ŽIVKOVIĆ:

Zahvaljujem.

Uvaženi poslanik Jovičić. Izvolite.

SLAVKO SLAVUJ JOVIČIĆ:

Poštovani predsjedavajući, dame i gospodo, kolege, članovi Savjeta ministara, na drugoj sjednici sam postavio dva poslanička pitanja i nikada nisam dobio odgovor na njih. Da ih ne bih sad citirao, postoje u svim zapisnicima i stenogramima, dakle ostajem kod njih. Nezadovoljan sam jer nema pravog odgovora.

A jedno proceduralno pitanje za normalno odvijanje ovde sjednice. Od vas iz Kolegija pa i od ovog parlamenta tražim da se izjasnite: Da li ćete dozvoliti prisustvo sjednici gospodina Nišića koji prijeti vlastima RS-a, policiji, ovom parlamentu i, čuli ste u medijima da ima 150 dobrovoljaca koji će se opasati eksplozivom, napasti banke pa i ovaj parlament i nije bitno šta je u medijima govorio protiv mene! Jesam li ja lopov, kriminalac, mafijaš? Ja veze nemam sa deviznom štednjom kao ni vi ovdje, niti ste vi pljačkali je! Zato vas molim, iako je ta tačka 14. na dnevnom redu, da se vi iz Kolegija opredijelite, jer je ovo demokratski parlament, nikada niko od kolega iz nevladinih organizacija nije se požalio da nema normalne ovdje uslove i praćenje rada Parlamenta i dobro svi došli i dobro došli i drugi članovi iz Udruženja deviznih štediša, ali čovjek koji takve pretnje iznosi prema ljudima, koji obavljaju najviše funkcije zakonodavne i izvršne vlasti u ovoj državi, da će on svojim terorističkim aktivnostima napasti sve šta njemu naumpadne, molim vas, da se, u skladu sa opredjeljenjem ovog parlamenta, onemogući prisustvo takvom čovjeku, jer ja zaista neću da sjedim ovdje da me neko plaši. Ne može me preplašiti, da me ucjenjuje i da naziva kompletan ovaj parlament mafijaškom strukturom, samo zbog toga što se ovaj parlament nije htio dovesti u poziciju da dovede državu da bankrotira u vremenu kad je to gospodin Nišić tražio. Zato molim da se izjasnite. Ima vremena i da mu se zabrani ulazak u ovaj parlament.

MILORAD ŽIVKOVIĆ:

Zahvaljujem.

To pitanje smo rješavali na Proširenom kolegijumu. Većinom glasova Prošireni kolegijum je odlučio da dozvoli prisustvo predstavnicima stare devizne štednje i da im se omogući u tri minuta da kažu svoje razloge u vezi sa prijedlogom našeg poslovnika za izmjene i dopune zakona.

Idemo dalje. Nova pitanja, s obzirom da nema više odgovora.

Idemo: uvaženi poslanik Prodanović, Bahtić, Okolić, Kadrić itd. Molim vas da se prijavite elektronski.

Izvolite.

LAZAR PRODANOVIĆ:

Gospodine predsjedavajući, kolege polanici, gospodo ministri, predstavnici medija, moje pitanje je upućeno Ministarstvu inostranih poslova i ono glasi:

- Kada će Ministarstvo inostranih poslova uputiti Predstavničkom domu Parlamentarne skupštine na razmatranje radi davanja saglasnosti o ratifikaciji Sporazum o kulturnoj i naučnoj saradnji između Bosne i Hercegovine i Republike Bugarske?

Naime, smatram da kašnjenje ratifikacije ovog sporazuma umanjuje obim kulturne i naučne saradnje između naše države i nama prijateljske države Bugarske.

Hvala vam.

MILORAD ŽIVKOVIĆ:

Zahvaljujem.

Sljedeći: Bahtić, Okolić, Kadrić, Mehmedović, Matić, Halilović, Dolić.

SADIK SADO BAHTIĆ:

Zahvaljujem.

Moje poslaničko pitanje Ministarstvu civilnih poslova, Direkcija CIPS-a:

- Tražim od Direkcije za implementaciju Projekta CIPS precizan rok početka izdavanja novih saobraćajnih dozvola!

Svima nam je jasno da se u skladu sa zakonskom procedurom, prije svega mislim na Zakon o javnim nabavkama, može iznaći rješenje za realizaciju ovog projekta. Ne može jedna žalba ili tužba, evo već tri godine, biti razlog stopiranju ovako važnog državnog projekta a gdje je država oštećena na desetine miliona eura. Mišljenja sam da se ovo svjesno opstruira i koči i da se pod paravanom propalog tendera za nabavku tablica svjesno vrši opstrukcija ovog projekta u nedogled. A, po meni, razlozi su, između ostalog, da se ne želi da isplivaju na djelu sva ukradena auta koja se danas voze po BiH. I drugi razlog je: pokazalo bi se da u BiH ima dosta veći broj automobila nego što je registrirano. Nema nikakvog razloga da se čekaju tri godine i da naš budžet gubi za godinu dana cirka 16 miliona eura. U prilogu vam dostavljam analizu raspodjele prihoda i rashoda koja pokazuje da bi izdavanju novih saobraćajnih dozvola država BiH samo u prvoj godini ostvarila dobit cirka 16 miliona eura.

Hvala.

MILORAD ŽIVKOVIĆ:

Zahvaljujem.

Uvaženi poslanik Okolić. Izvolite.

MIRKO OKOLIĆ:

Hvala.

Moje poslaničko pitanje je upućeno Direkciji za ceste Federacije BiH i gradu Sarajevo, obzirom da je vezano jedno sa drugim, jer se radi o magistralnom putu kojim gazduje Direkcija za ceste, a opet o putu koji prolazi kroz naseljeno gradsko područje, i u to pitanje treba biti uključen i grad Sarajevo. Za sada je izgledno da se u dogledno vrijeme neće dugotrajnije riješiti zaobilaznica kroz grad Sarajevo međunarodnim projektom Koridora Vc i da ćemo još jedno vrijeme čekati na to. Međutim, nedopustivo je da pravdanjem da će to jednog dana biti riješeno imamo situaciju kakvu imamo, a to je da u određenim vremenskim terminima od Vogošćanske petlje do Mostarske petlje je tako zagušenje saobraćaja da ... vam je potrebno ili da nam je potrebno da tu dionicu pređemo do dva, pa čak i do dva i po sata.

U razloge neću ulaziti – to ću tražiti kroz ovaj svoj odgovor – da li je to zaista potrebno ili nije, ali ja smatram da nije potrebno, jer ovom gradu Sarajevu koji je lice i ogledalo svih onih koji dolaze u grad i svih onih koji idu prema međunarodnom aerodromu a zato postoji mogućnost privremenog rješenja dok se trajnije ne riješi zaobilaznica oko grada Sarajeva. I moje jeste pitanje:

- Da li će se početi šta raditi na privremenom rješenju ove saobraćajne gužve na magistralnom putu Doboj – Zenica, Sarajevo – Mostar kroz Sarajevo, odnosno, preciznije rečeno, od dionice Vogošćanska petlja i, još preciznije rečeno, od dionice Rajlovac do Mostarske petlje?

Hvala lijepo.

MILORAD ŽIVKOVIĆ:

Zahvaljujem.

Uvaženi poslanik Kadrić. Izvolite.

REMZIJA KADRIĆ:

Zahvaljujem se, predsjedavajući.

Moje pitanje ... upućujem Ministarstvu pravde pri Savjeta ministara koje glasi:

- Da li ima slučajeva da se novčane kazne po osnovu kršenja državnih zakona ne usmjeravaju u Budžet BiH nego u budžete entiteta kao, naprimjer, novčane kazne po osnovu kršenja Zakona o osnovama bezbjednosti saobraćaja na putevima u BiH?

Tražim pismeni odgovor.

MILORAD ŽIVKOVIĆ:

Zahvaljujem.

Uvaženi poslanik Mehmedović. Izvolite.

ŠEMSUDIN MEHMEDOVIĆ:

Gospodo, predsjedavajući, dame i gospodo zastupnici, ja imam dva kratka pitanja.

Prvo je Vijeću ministara. Naime, Vijeće ministara je svojom odlukom formiralo Državnu komisiju za granice. Pitam Vijeće ministara:

- Koliko je BiH koštao rad ove komisije i kakvi su efekti njenog rada od osnivanja komisije do danas?

I drugo pitanje Vijeću ministara i Ministarstvu vanjske trgovine i ekonomskih odnosa:

- Da li je zvanično upozorena Republika Hrvatska u kršenju Ugovora o slobodnoj trgovini (CEFTA) zbog njenog diskriminirajućeg i neusklađenog Zakona o trošarinama ili akcizama, o čemu je dala mišljenje i Evropska komisija u svom izvještaju, te da li Vijeće ministara namjerava uvesti kontramjere, u skladu sa pomenutim ugovorom?

Hvala.

MILORAD ŽIVKOVIĆ

Zahvaljujem.

Uvaženi poslanik Matić, pa Halilović, Dolić, Alajbegović, Bećirović, Bešlagić, Erić, Jamakosmanović.

Izvolite tim redom.

SLAVKO MATIĆ:

Gospodine predsjedatelju, uvažene kolegice i kolege zastupnici, članovi Vijeća ministara, ono što možemo čuti i vidjeti iz medija u posljednje vrijeme, očito je riječ o pojačanim aktivnostima na pripremi i dinamiziranju izgradnje Koridora Vc, odnosno autoceste kroz BiH, pa smo mogli vidjeti da se najavljuju izgradnja dionica od Mostara do južnog spoja sa autocestom u Republici Hrvatskoj, izgradnja zaobilaznice oko Sarajeva, nastavak izgradnje dionice Sarajevo - Zenica, pa i najave zaobilaznica oko Zenice, eventualno Žepča itd.

Ja pozdravljam sve te aktivnosti i postavljam pitanje Vijeću ministara, odnosno Ministarstvu prometa i veza:

- Kada se planira i u kojoj fazi će započeti izgradnja autoceste tzv. Koridora Vc u sjevernom dijelu BiH, spoju s Republikom Hrvatskom, odnosno dionice od rijeke Save do Modriče, odnosno Doboja?

Hvala.

MILORAD ŽIVKOVIĆ:

Zahvaljujem.

Uvaženi poslanik Halilović. Izvolite.

SEFER HALILOVIĆ:

Gospodine predsjedavajući, kolege poslanici i gosti, moje poslaničko pitanje upućeno je predsjedavajućem Vijeća ministara gospodinu doktoru Nikoli Špiriću. Pitanje glasi:

- U kojoj je fazi stanje po pitanju jugoslovenskog naftovoda JANOF, koji se proteže od Krka do Bosanskog Broda, a koji bi trebao biti u nadležnosti Državne komisije za sukcesiju? JANOF je koštao oko 150 miliona dolara a preko 30% je učešća BiH preko firme „Energoinvest“ koja je bila zadužena, ispred BiH, da finansira projekt. Posebno pitanje se odnosi na prvo punjenje naftovoda koji čini 60 do 70 hiljada tona sirove nafte tadašnje tržišne vrijednosti oko 40 miliona maraka, koje je u potpunosti obezbijedio, obezbijedila firma „Energoinvest“.

Hvala.

MILORAD ŽIVKOVIĆ:

Zahvaljujem.

Uvaženi poslanik Dolić. Izvolite.

RIFAT DOLIĆ:

Gospodo, predsjedavajući, cijenjeni kolegice i kolege, uvaženi gosti, ja imam tri poslanička pitanja i uklopit ću se u predviđeno vrijeme.

Prvo pitanje je ministru odbrane u Vijeću ministara BiH:

- Šta možete učiniti kao resorni ministar da prestane obespravljivanje i diskriminacija ljudi u Velikoj Kladuši prilikom pokušaja da u Odjeljenju odbrane u Velikoj Kladuši dobiju potvrde o vremenu provedenom u Armiji BiH i formacijama čiji je ona sljednik, a u svrhu korištenja stečenih prava po osnovu Zakona o pravima branitelja i njihovih porodica u Federaciji BiH i Zakona o pravima demobilisanih boraca u Federaciji BiH?

Šire obrazloženje u pismenom dijelu pitanja.

Drugo pitanje je pitanje predsjedavajućem Vijeća ministara, ministru za spoljnu trgovinu i ministru spoljnih poslova:

- Šta ste poduzeli na moju inicijativu iz jula mjeseca ove godine za slanje note vlastima Republike Srbije i poduzimanje koraka na zaštiti imovine firme „Agrokomerc“ d.d. Velika Kladuša u Beogradu, koja je i danas izložena nasrtajima za njenu navodnu privatizaciju, a u biti se radi o uobičajnoj formuli organizirane pljačke imovine BiH u drugim zemljama? Nemam informaciju jeste li šta poduzimali i šta ste poduzimali, ali procedura prodaje ove imovine nije obustavljena, i jedini koji su nastavili borbu za imovinu ove firme je sedam radnika koji u njoj trenutno rade. Ja sam u ovom vremenu dobio više novih apela radnika ove firme, sa zahtjevom da im se pomogne da sačuvaju ovu imovinu i zadnji u nizu je prije dvadesetak dana koji prilažem ovom pitanju.

Treće pitanje je pitanje ministru pravosuđa BiH u Vijeću ministara:

- U kojoj fazi sudskog procesa je postupak po predmetu četverostrukog ubistva koji se više od 14 godina vodi protiv Pivić Emina, Vardić Safeta, Tutić Muharema, Čehić Mehmeda i Seferagić Fikreta ... u Bihaću pod sumnjom ili optužbom da su 20.7.'93. godine u centru Bihaća, bez ikakvog povoda, na monstruoan način, iz vatrenog oružja ubili Begić Arifa, Alagić Rasima, Tutić Adema i Abdagić Nisreta?

Vrlo kratko obrazloženje. Ovaj nesumnjiv zločin je godinama bio tabu tema u Krajini i predstavlja eklatantan primjer iz vremena kada su pojedinci i grupe, pod zaštitom tadašnjih vojnih i političkih vlasti u Bihaću, bukvalno mogli raditi što hoće i zato do danas nisu procesuirani i kažnjeni. Prema mojim saznanjima, istraga u ovom procesu je još uvijek, na neki način, u toku i navodno u interesu istrage se i dalje u nedogled podnose zahtjevi za dopune istrage i tako do daljnjeg procesuiranja ovog zločina se opstruira i u nedogled odlaže! Podsjećam da su počiniooci ovog zločina u vrijeme zločina bili pripadnici Petog korpusa Armije BiH, da su nakon počinjenog djela bili pritvoreni, a onda misteriozno pobjegli iz vojnog zatvora, da bi, nakon nekoliko mjeseci navodnog skrivanja, postali i do kraja rata ostali istaknuti pripadnici Vojne policije Petog korpusa i pratioci nekih političkih, vojnih ličnosti u tadašnjem bihaćkom okrugu. Ovaj zločin nije samo eklatantan primjer surovosti i stanja sigurnosti u to vrijeme, već primjer strahovlade i zastrašivanja istražitelja, svjedoka, članova porodica, žrtava zločina i svakog onog ko može biti potencijalna opasnost za počinioce zločina na putu do pravde, koje traje i danas. U interesu istine, uz podatke o stanju procesa, molim da mi se dostavi informacija o dosadašnjem toku istrage i eventualnog procesa i imenima ljudi koji su vodili istragu.

Hvala lijepo.

MIŁORAD ŹIVKOVIĆ:

Zahvaljujem.

Uvažena poslanica Alajbegović. Izvolite.

AZRA ALAJBEGOVIĆ:

Poštovani predsjedavajući, dame i gospodo, ja imam dva vrlo kratka pitanja.

Prvo pitanje je:

- Da li je ratificirana Bolonjska deklaracija i, ako nije, šta su razlozi neratifikacije?

I drugo je pitanje:

- Šta misli raditi Vijeće ministara i Ministarstvo civilnih poslova po pitanju standardizacije uslova za otvaranje novih fakulteta u BiH, kako bi se uredila oblast visokog obrazovanja?

Hvala.

MILORAD ŽIVKOVIĆ:

Zahvaljujem.

Uvaženi poslanik Bećirović. Izvolite.

DENIS BEĆIROVIĆ:

Ja imam tri pitanja. Svi smo svjedoci da je posljednjih sedmica jedno od najaktuelnijih pitanja u zemlji pitanje starih deviznih štediša. Kao i kolega Jovičić – trenutno nije tu – ali podržavam i protiv sam bilo kakve najave, bilo kakvog nasilja u BiH. Međutim, protiv sam i nebrige države kad su u pitanju stare devizne štediša. Očigledno je da su njima uskraćena njihova elementarna ljudska prava a ja podsjećam i ovaj parlament da je ovo Vijeće ministara u svom programu, između ostalog, kao jednu od tačka na koju će se fokusirati u ovom mandatu, između ostalog, postavili i pitanje starih deviznih štediša. Posebno je to istakao i sam predsjedavajući Vijeća ministara BiH.

Obzirom da je prošlo evo više od godinu dana ovog saziva Vijeća ministara, postavljam pitanje:

- Šta je konkretno učinilo Vijeće ministara BiH u aktuelnom sazivu s ciljem rješavanja pitanja starih deviznih štediša?

Drugo pitanje:

- Šta ste konkretno učinili u vezi sa pitanjem donošenja *Zakona o restituciji*, odnosno povratu imovine i obeštećenju fizičkih, pravnih lica čija je imovina podržavljena primjenom propisa o agrarnoj reformi, konfiskaciji, sekvestraciji, nacionalizaciji i eksproprijaciji i drugih propisa koji su doneseni i primjenjivani nakon 1945. godine? Pitanje upućujem predsjedavajućem Vijeća ministara BiH.

I treće pitanje. Imajući u vidu preuzete obaveze prema Vijeću Evrope, postavljam pitanje:

- Šta ste do sada učinili s ciljem izrade i usvajanja *Zakona o kulturnom nasljeđu u BiH*, te usvajanja *Strategije razvoja kulture u BiH*? Ovo treće pitanje postavljam ministru civilnih poslova.

I osim ovih pitanja, predlažem predsjedavajućem ovog doma da na kraju ove sjednice prihvatimo jedan zaključak – da ne bi, ja se namjerno nisam htio javljati u onom prvom dijelu komentara pitanja – koji bi glasio: *Da Predstavnički dom do naredne sjednice dobije pregled svih poslaničkih pitanja na koja nije odgovoreno do 20. sjednice Predstavničkog doma.*

Konkretno, ima pitanja koja sam prije četiri, pet ili šest sjednica, kao i druge kolege postavile, ali još uvijek nismo dobili odgovor. Primjera radi, recimo, postavio sam pitanje: *Šta je sa rješavanjem imovinskih pitanja povratnika u Janju?*, gospodinu Sadoviću još prije nekoliko mjeseci, ali do danas nisam dobio odgovor! Da ne bismo danas otvarali to pitanje, predlažem, dakle, da usvojimo ovaj zaključak i da na narednoj sjednici imamo pregled neodgovorenih pitanja.

Zahvaljujem.

MIŁORAD ŹIVKOVIĆ:

Zahvaljujem.

Vi ste upoznati da mi u Kolegijumu ažuriramo pitanja koja su odgovorena. Jednom ste dobili taj spisak i mi smo imali određeni vremenski period nakon ažuriranja ako bude zahtjev Parlamenta, mi ćemo to staviti u okviru ove tačke dnevnog reda. Na idućoj sjednici ćete dobiti spisak svih pitanja na koje je odgovoreno.

Sljedeći se javio poslanik Bešlagić. Izvolite.

SELIM BEŠLAGIĆ:

Poštovani članovi predsjedništva, poštovane kolege, poštovani gosti, ja imam dva pitanja vrlo krataka.

Odlukom na sjednici Predstavničkog doma od 12.4.2007. godine ratifikovan je Sporazum o socijalnom osiguranju sa Republikom Slovenijom. Prema našim saznanjima, do danas ova odluka nije ratifikovana u Parlamentu Republike Slovenije. Pitanje:

- Šta će poduzeti Vijeće ministara da ubrza proces ratifikacije u Parlamentu Republike Slovenije kako bi građani BiH, koji čekaju godinama, mogli da koriste svoja prava po ovom osnovu?

I drugo pitanje koje sam napravio iz razloga što sam pročitao u novinama, a to je, kaže: „Ovih dana je nevladina organizacija 'Spona' iz Republike Srpske podnijela krivičnu prijavu protiv 52 Bošnjaka iz Srebrenice Tužilaštvu za ratne zločine Republike Srbije u Beogradu.“

Postavljam pitanje:

- Šta će poduzeti Vijeće ministara BiH, Ministarstvo vanjskih poslova, Ministarstvo pravde, posebice Tužilaštvo BiH, Ministarstvo za ljudska prava i izbjeglice BiH za zaštitu građana BiH kao i cjelokupni integritet pravnog sistema BiH?

Mislim da odgovor na ova pitanja tražim u pisanoj formi. Ovo drugo mi je pitanje jako interesantno jer danas ide naša delegacija, koliko ja znam, za ljudska prava u Beograd. U posjetu ide gospodin Ahmetović. Bojim se da nije na tom spisku i da će bit kao Ilija Jurišić zarobljen u Beogradu, a da... onda ćemo se pozabaviti njegovim pitanjem. Prema tome smatram da je ovo vrlo aktuelno pitanje.

Hvala lijepo.

MILORAD ŽIVKOVIĆ:

Zahvaljujem.

Uvaženi poslanik Erić. Izvolite.

SAVO ERIĆ:

Gospodo, predsjedavajući, cijenjeni gosti, poštovani ministri, cijenjene kolege, pošto ja nisam dobio – i kolegice obavezno – pošto nisam dobio odgovor na moje poslaničko pitanje koje sam postavio u dva navrata, ja ga ponavljam:
- Šta je sa ugovorom između Srpske pravoslavne crkve i BiH?

MILORAD ŽIVKOVIĆ:

Zahvaljujem.

Uvaženi poslanik Jamakosmanović. Izvolite.

SEAD JAMAKOSMANOVIĆ:

Poštovani gospodine predsjedavajući, poštovane kolege poslanici, dame i gospodo, moje pitanje je upućeno Ministarstvu inostranih poslova. Prema mojim saznanjima, prisutna je praksa u Ministarstvu inostranih poslova BiH da rješavanja statusa koji se vraćaju nakon isteklog mandata iz DKP-a, odnosno njihovog degradiranja u statusu koji su imali prije odlaska na tu funkciju. Mnogima se nakon povratka nude izjave da dobrovoljno potpišu svoje degradiranje uprkos Zakonu o državnoj službi, koji tu materiju sasvim drugačije definiše. U uređenim državama je normalno da državni službenici ovog nivoa napreduju nakon povratka sa rada iz DKP-a ili bar zadrže isti status koji su imali u centrali ministarstva do odlaska u određene destinacije.

Pitam:

- Da li ministar vanjskih poslova postavlja po sistemu ad hoc kadrovsku strukturu u DKP-ima i tražim pismeni odgovor o radnom statusu ljudi koji su se vratili sa rada iz DKP-a? Gdje su, šta rade i šta će raditi, njihovu nacionalnu strukturu i precizan izvještaj o svim internim postavljenjima u MIP-u za posljednju godinu dana?

Hvala.

MILORAD ŽIVKOVIĆ:

Zahvaljujem.

Uvaženi poslanik Jukić. Izvolite.

VELIMIR JUKIĆ:

Gospodine predsjedatelju, dame i gospodo, ja upućujem pitanje Vijeću ministara BiH:

- Zašto BiH nije članica Svjetske carinske organizacije, šta poduzima i šta će poduzeti Vijeće ministara BiH na pristupanju BiH u ovu organizaciju?

Naime, smatram da bi članstvo BiH u ovoj organizaciji omogućilo nadležnim vlastima (Carinska služba, Uprava za neizravno oporezivanje, sigurnosne agencije OSA, SIPA i ostali) mogućnost raspolaganja važnim informacijama o prekograničnom kretanju roba, ljudi, usluga i svim drugim relevantnim informacijama, što će u značajnoj mjeri omogućiti bolji i efikasniji rad nadležnih institucija BiH. Naime, kontribucija za članstvo u ovoj organizaciji je negdje oko 9 tisuća eura. Smatram da to nije dovoljan razlog da BiH ne bude članica ove organizacije, a koristi koje će imati od članstva, mislim da su vrlo značajne i važne, da će omogućiti značajno povećanje efikasnosti i efektivnosti rada ovih rečenih institucija koji će na kraju rezultirati, ja sam uvjeren, i značajnim povećanjem sredstava preko Uprave indirektnog oporezivanja, jer vrlo je važna uloga carinskih organa i službi u sustavu PDV-a, i inače u sustavu ubiranja javnih prihoda.

MILORAD ŽIVKOVIĆ:

Zahvaljujem.

Ako nema više prijavljenih, zaključujem ovu tačku dnevnog reda.

Prelazimo na 3. tačku dnevnog reda:

Ad. 3. Predlog zakona o sportu Bosne i Hercegovine

MILORAD ŽIVKOVIĆ:

Podsjećam da smo na 16. sjednici formirali radnu grupu sa zaduženjem da pokuša da sa predlagačima amandmana i resornim ministrom usaglasi amandmane i predloži tekst koji bi mogao dobiti podršku Doma. Radna grupa je radila u skladu sa zaključkom Doma i zajedno sa podnosiocima amandmana i resornim ministrom usaglasila te amandmane.

Vi ste dobili Izvještaj radne grupe koji sadrži 19 amandmana. Znači, oni su usaglašeni sa resornim ministrom. Ovim amandmanima su obuhvaćeni određeni amandmani koji su podneseni u plenarnoj fazi u modifikovanom obliku. Ja smatram kao predsjedavajući i članovi Kolegija da smo mi praktično, u skladu sa članom 118. tačka (3) pod b), zadužili našu radnu grupu da nastoji usaglasiti te amandmane, i da smo u toj fazi rasprave. Postavlja se pitanje samo šta je sa Izvještajem naše Ustavopravne komisije koji možemo da riješimo, znači, time da taj izvještaj odbijemo, a da prihvatamo amandmane koji su modifikovani na način koji ne predviđa član 118. tačka (3) ili drugi način da našu Ustavopravnu komisiju zadužimo da u toku vremena od rasprave na ovoj tački dnevnog reda do glasanja podnese novi izvještaj, što je otvoreno pitanje da se sa Parlamentom se usaglasimo. Otvaram raspravu o ovim amandmanima i Izvještaju radne grupe. Izvolite.

Uvaženi poslanik Ajanović izvolite ili predstavnik radne grupe. Možda bi bilo najbolje uvaženi poslanik Halid Genjac.

HALID GENJAC:

Zahvaljujem. Poštovane kolege, uvaženi gosti, ja ću samo, ... mislim da je dobro da na početku ove rasprave, u svojstvu određenog pojašnjenja a u ulozi izvjestioca ispred radne grupe, ipak objasnim šta smo dogovorili i ukratko da podsjetim na kratku hronologiju, u stvari, šta se je dešavalo. Ja vas podsjećam da je Ustavnopravna komisija usvojila značajan broj amandmana na ovaj zakon. Među tim amandmanima, također značajan broj amandmana je bio neprihvatljiv za određenu grupu poslanika iz jednog entiteta, a drugi broj amandmana, opet, za određenu grupu poslanika iz drugog entiteta. Bez obzira koliko, po nekom subjektivnom kriteriju, ti amandmani bili kvalitetni, dobri, korisni, ti amandmani su bili prepreka i sasvim su, sasvim je izvjesna bila mogućnost da zbog tih amandmana, usvojenih na Ustavnopravnoj komisiji, zakon ne dobije potrebnu podršku parlamentarne većine i da ne bude usvojen. To je rukovalo ovaj Predstavnički dom da se imenuje radne grupa da pokuša usaglasiti, da pronade rješenja i da uloži maksimum kompromisa, da bi se osigurala i podrška tom zakonu. Radna grupa je, naravno, radila, uložen je kompromis, dosta je truda tu uloženo. Stalno se imalo u vidu da se postigne, koliko je moguće, poboljšanje teksta zakona, da se osigura što je moguće brže usvajanje tog zakona, da se što je moguće više uvaži prijedloga koji su bili ovdje i, naravno, istovremeno da se dobije podrška parlamentarne većine, što je, naravno rezultat, konačan rezultat koji nam je jednostavno potreban. Odnoseći se prema amandmanima, koji su usvojeni na Ustavnopravnoj komisiji, ja moram obavijestiti da je za jedan broj amandmana bilo dovoljno da ih korigujemo pa i popravimo, na zadovoljstvo svih, da budu prihvatljivi. Jedan broj amandmana je bilo potrebno izmijeniti djelomično... da postanu prihvatljivi. Jednog broja amandmana morali smo se i od ... jednog broja amandmana, koji su usvojeni, morali smo i odustati, sve u ovom cilju o kome govorim.

Radeći, dakle, u punom sastavu kao komisija i uz stalno prisustvo i vrlo produktivan doprinos ministra civilnih poslova i uz stalno izjašnjavanje ministra civilnih poslova, što je i za ministarstvo prihvatljivo, mi smo došli do ovog rezultata i naglašavam da je ... i ministar se izjasnio da je i za ministarstvo ovo prihvatljivo što smo mi uradili. Lično mislim, kad se sve to sabere, da, ... u odnosu na prvobitni tekst koji je došao iz Vijeća ministara ovdje, ovi amandmani u značajnoj mjeri poboljšavaju tekst zakona i poboljšavaju rješavanje ovog, ovog značajnog pitanja u BiH. Ja vas samo podsjećam da naponi za usvajanje *Zakona o sportu BiH* traju više godina. Bilo je nekoliko pokušaja koji su završili neuspjehom i bili smo svjesni te činjenice kada smo razgovarali i kao radna grupa. Kad se sve uzme ovo amandmana što je usaglašeno, ako budu prihvaćeni, ostaje da je zakon riješio najznačajnija pitanja sporta u BiH. I olimpijskih, i paraolimpijskih, i sportskih saveza, i onih koji postoje, i onih koji će se osnovati – da je zadržao princip decentraliziranog sporta jer, u skladu sa nadležnostima države, entiteta i kantona, to je u Bosni zaista tako, da je omogućio da se ono što postoji sportskih saveza u BiH nastavi svoje postojanje, da se ostvaruje međunarodna funkcija tih klubova i tih sportskih saveza, a da se ti sportski savezi, naravno, u određenom roku, registriraju, donesu svoja akta, u skladu sa svojim zakonom.

Pokušali smo naravno i da riješimo pitanje finansiranja sporta što je moguće određenije. Nema u mnogo zemalja navedeno procent za sport. Vrlo je mali broj zemalja. Mi smo to pokušali. Nažalost, u ovom trenutku još uvijek nemamo uslova za to ali Međunarodni monetarni fond nije baš gledao blagonaklono na neka rješenja koja su bila. Sve to kad se sabere, sve to kad

se sabere, ambicije koje imamo da riješimo ovim zakonom mislim da se rješavaju. Ambicije da napravimo idealno rješenje, mi, kao članovi radne grupe, smo naravno ostavili za neka druga vremena jer u ovom trenutku mora se imati ambicija da se dobije parlamentarna većina i da se zakon usvoji.

Preletit ću kratko, zbog toga zaista što su amandmani tek jutros stigli. Preletit ću kratko sa rješenjima, neće to dugo trajati, šta ta, šta ti usaglašeni amandmani osiguravaju.

Amandman I. odnosi se na član 4. gdje se govori o međunarodnoj zasnovanosti organiziranja sporta u BiH pa je, pored svega onoga što je tamo navedeno, dodata i Evropska konvencija o zaštiti ljudskih prava i osnovnih sloboda. I tu smo se vrlo lako usaglasili.

Amandman II. je tehničko pitanje: strategija se tretira kao strategija u daljem tekstu.

Amandman III. odnosi se na član 9. gdje, pored svih onih nabrojanih tačaka o sadržaju strategije, dodate su još dvije: *Okvirni kriterij za vrednovanje programa i njihovog finansiranja u sportu*. To je jedna tačka, i druga tačka: *Nosioci razvoja i mjere kontrole njegove realizacije*. Misli se na sport u strategiji. To je poboljšanje sadržaja strategije.

Amandman IV. je prilično značajan amandman i njime se uspostavlja ono što nije bilo u Prijedlogu zakona u izvornom tekstu. Uspostavlja se *Vijeće za sport u BiH*, na nivou BiH. To je savjetodavno tijelo sastavljeno od istaknutih sportskih radnika, sportista, sportskih javnih radnika, koje će sudjelovati u izradi strategije, koje će podnositi izvještaj i Vijeću ministara ali i Parlamentarnoj skupštini i koje će raditi sve ono što je navedeno u ovom amandmanu. To je neka praksa u nekim zemljama, i u susjedstvu i u nekim evropskim zemljama, koja se pokazala vrlo dobrom i usaglasili smo i to rješenje.

Amandman V. Tu se ide na preciziranje gdje se govori o nosiocima sporta u BiH kako se osnivaju. *Pored Zakona o udruženjima i fondacijama BiH dodaju se i Zakon o udruženjima i fondacijama entiteta* jer i takvi zakoni postoje, to je samo preslikavanje postojećeg stanja i njegovo sankcionisanje u članu, na jedan korektan način.

Slično je i sa Amandmanom VI.

Amandman VII. se odnosi na član 20. koji je, moram reći, bio i predmetom najtežeg usaglašavanja jer poznato je da se u izvornom tekstu zakon govori da se sportski savezi, na nivou BiH, organizuju u pojedinim sportovima radi ostvarivanja ciljeva u tom sportu, da se ti sportski savezi organizuju na osnovu odluke entitetskih sportskih saveza o dobrovoljnom udruživanju, da se na nivou BiH može organizirati samo jedan takav savez jer je poznato da se bez članstva u sportskom savezu države ne može ostvariti međunarodno predstavljanje i međunarodna uloga nijednog kluba iz te grupe sporta. Mi imamo fudbalski sportski savez, košarkaški sportski savez, rukometni sportski savez koji već postoji i koji će se naravno u skladu sa ovim zakonom usklađivati ali misli se na te sportske saveze. Nismo koristili strukovni sportski savez jer to je izraz koji ne postoji u savremenom zakonodavstvu koji reguliše sport. Ranije nekad je postojalo ali govori se o sportskim savezima, sportskim savezima klubova u određenoj porodici sporta.

To je bilo, taj član je bio predmetom rasprave. S jedne strane smo imali stanovište da se mora uvažavati nadležnost nižih oblika administrativnog uređenja BiH, u skladu sa

nadležnostima u sportu, pa da entiteti imaju svoje uloge i kantoni itd. i, na kraju, država i da se prilikom organiziranja sportskih saveza ta vertikalna treba respektirati. S druge strane smo imali stanovište ... da Zakon o udruženjima i fondacijama i određene konvencije iz oblasti sporta garantuju slobodu udruživanja i Zakonom o udruženjima i fondacijama propisan broj subjekata pravnih i fizičkih lica koja mogu organizirati, ... udruženje, savez itd., udruženje građana.

Obzirom da se radi ovdje i o oblasti koja je regulisana Zakonom o zaštiti naziva BiH, obzirom da se radi o udruženjima koja će biti registrirana u cilju ostvarivanja javne funkcije, međunarodnog predstavljanja BiH u oblasti sporta, obzirom da imamo situaciju da ne smije nastati blokada formiranja sportskih saveza na nivou BiH u smislu da, recimo, ne postoji sportski savez nekog sporta u nekom entitetu, da li to znači da sportski savez u drugom entitetu ne može se registrirati na nivou BiH jer nema odluke tog sportskog saveza, recimo, u skijaštvu iz drugog entiteta! To smo riješili, taj problem je trebalo riješiti. Onda je bilo pitanje. Šta ako neki sportski savez iz nekog entiteta, iz raznoraznih razloga, kaže: Ja neću da donesem odluku ...da se udružim u Sportski savez BiH? I to pitanje je trebalo riješiti i riješili smo ga. Dakle, da li zbog nečije opstrukcije, odluke, može čitav niz klubova u sportskom savezu drugog entiteta biti kažnjeno zbog opstrukcije sportskog saveza iz drugog entiteta. I to pitanje je trebalo riješiti i riješili smo ga. I, ... u tom nekakvom, u tom nekakvom kompleksu ... tog paketa, tog rješenja amandmana, ja mislim da smo moguće zamke, moguće prepreke otklonili ali, naravno, govori se ...da se to organizira u skladu sa ovim zakonom i u skladu sa Zakonom o udruženjima i fondacijama u mjeri u kojoj to je moguće, imajući u vidu konačno rješenje.

E, sad ja samo da objasnim. Dodat je novi stav (4) i (5). U stavu (4) govori se: *Sjedište sportskih saveza određuje se na osnovu razvijenosti pojedinog sporta, tradicije, masovnosti i kvaliteta određene sportske grane.* I tu smo se oglasili jer zaista ima nekih sportova koji su u određenim područjima, regijama, razvijeni, u drugim opet nisu itd. Stav (5) govori: *Ukoliko zbog nerazvijenosti sporta ne postoji organiziran sportski savez na nivou jednog entiteta, registracija saveza na nivou BiH za taj sport će se izvršiti uz saglasnost Ministarstva civilnih poslova BiH, a do ispunjavanja uslova iz stava (3) ovog člana.* Dakle, riješili smo ovu moguću situaciju. Ako sportski savez jednog entiteta ne postoji da sportski savez drugog entiteta ne bude kažnjen na način da ne može se formirati Sportski savez BiH, ne može se međunarodna scena na taj način, ne može se izaći na međunarodnu scenu, na međunarodna takmičenja.

U ovom tekstu koji je dobijen, izostavljen je još jedan dio teksta u ovom amandmanu VII. i on će biti korigovan. To smo jutros usaglasili a taj dio teksta glasi: *U članu 20. u stavu (3) na kraju teksta dodaju se riječi: U slučaju spora između entitetskih sportskih saveza, odluku o tome donosi Vijeće ministara.* Naime, kaže se da se Sportski savez BiH organizira odlukom sportskih saveza entiteta, o njihovom dobrovoljnom udruživanju i ništa više. Sad se dodaje ova rečenica: *U slučaju spora između entitetskih sportskih saveza – dakle zbog nekih razloga jer entitetski sportski savez nije u mogućnosti da donese odluku, ne donese odluku u tom slučaju, dakle kad nastane spor – odluku donosi Vijeće ministara.* Namjera je bila da se spriječi mogućnost blokiranja, da se omogući jednom sportskom savezu jednog entiteta, koji je ispunio sve uslove, da ostvaruje svoju funkciju dok se ostvare uslovi ... iz prethodnog člana. Dakle, ovaj dio je jutros usaglašen i on treba da bude dodat u ovaj tekst u toku sjednice.

Amandman VIII. Ovo je tehnička korekcija: jedan stav se briše.

Amandman IX. U članu 23., u ovome kako se definiše Olimpijski komitet, kako se osniva itd., ko ga čini: *vrhunski sportisti, stručnjaci i sportski radnici*, dodali smo: *u skladu sa odredbama Olimpijske povelje*. To je poboljšanje ovog člana i to su mnogi sportski radnici preporučili, olimpijski predstavnici, da bi bilo dobro da se u tom članu navede Olimpijska povelja, da se u skladu sa odredbama Olimpijske povelje to radi. I to smo usaglasili.

Amandman X. U članu 24. u stavu (1), gdje se govori o donošenju akata, organizaciji tijela itd., rukovodstva Olimpijskog komiteta, dodate su riječi: *da se sve to radi uz ravnopravnu zastupljenost iz reda konstitutivnih naroda*. I tu smo se zadržali. Slična odredba postoji trenutno u Statutu Olimpijskog saveza BiH i jednostavno ovo rješenje je bilo neka formula da nije ni previše tvrda, da se omogući i predstavljanje kvalitetnih sportista u Olimpijskom komitetu ali da se omogući i poštivanje ... principa ravnopravnosti u BiH konstitutivnih naroda.

Amandman XI. odnosi se na član 29. stav (1) Takođe je ... osnivanje sportskih udruženja povezano ne samo sa Zakonom o udruženju i fondacijama BiH nego i Zakonom o udruženjima i fondacijama entiteta jer ti zakoni postoje i to je faktičko stanje i postojeća praksa kao što sam već ranije govorio.

Amandman XII. Također, u Amandmanu XI. izbrisan je tekst: *statutima sportskih organizacija, sportskih saveza*. Naime, osnivanje sportskih udruženja je bilo navedeno da se vrši u skladu sa zakonima navedenim i statutima sportskih saveza. Jedna ovako nesretna formulacija, vjerovatno, greškom nastala, i to: *statutima sportskih saveza* smo izbrisali. Ostalo je pozivanje na zakone, relevantne u toj oblasti.

Amandman XII. U članu 33. gdje se govori na ostvarivanju prava sportista iz radnog odnosa izbrisali smo *da se ta prava regulišu odlukom Vijeća ministara*; regulišu se na drugi način.

Amandman XIII. U članu 39. u stavu (2) iza riječi *donosi* dodaju se riječi: *Vijeće ministara na prijedlog ministra civilnih poslova BiH*. Naime, radi se o kriterijima za sticanje zvanja vrhunskog sportiste. Mi smo ovdje pojačali pa smo – kriterije za stjecanje zvanja vrhunskog sportiste dali da ih usvaja Vijeće ministara na prijedlog ministra civilnih poslova a ne da ih proglašava i donosi ministar civilnih poslova.

Amandman XIV. gdje se govori o uvjetima za obavljanje zdravstvenih pregleda, u članu 46. korigovali smo *ministra za sport* riječima *ministarstva iz oblasti sporta* jer u Federaciji nemamo ministra za sport. Imamo ministarstvo koje se bavi tom oblasti.

Amandman XV. gdje se govori o mjerama u cilju suzbijanja nasilja na sportskim priredbama. U stavu (1) pored BiH obavezali smo i entitete da osiguraju i proglašavanje i poštivanje tih mjera.

Amandman XVI. On se odnosi na uvođenje novog člana 66.a) koji glasi: *Za izuzetan doprinos u razvoju sporta i afirmaciju BiH utvrdit će se Državna nagrada za sport. Vijeće ministara BiH će na prijedlog Ministarstva civilnih poslova donijeti odluku o ustanovljenju Državne nagrade za sport kao i kriterije za njenu dodjelu.*

Bilo je više amandmana koji su govorili o ovoj državnoj nagradi, pa čak i njenom konkretnom nazivu, pa i načinu ... regulisanju. Mi smo ocijenili da treba *Državna nagrada*, državno priznanje za sport, da je ono neophodno, da treba da bude u zakonu i ono što smo mogli postići je da se u zakonu navede da će se: *Na prijedlog Ministarstva civilnih poslova, Vijeće ministara donijeti odluku o utemeljivanju takve nagrade*. Mislim da je to u ovom trenutku sasvim uredu.

Amandman XVII. odnosi se na listu mogućih prekršaja pa je dodata još jedna stavka: *da je prekršaj ako se organizuje sportsko takmičenje i sportska priredba, a ne ispunjavaju se uslovi iz člana 50. ovog zakona*.

Amandman XVIII. odnosi se na član 69. I sad taj član 69. glasi: *Danom stupanja na snagu ovog zakona prestaje da važi Zakon o fizičkoj kulturi BiH, a time i Zavod za fizičku kulturu BiH a imovina Zavoda prelazi u svojinu* ovdje je greškom napisano *BiH*, misli se – *u svojinu Ministarstva civilnih poslova*.

I tačka 2. *Posebna komisija Ministarstva civilnih poslova BiH utvrdit će stanje obaveza i Završni račun Zavoda, popis imovine i obaveza prema zaposlenima*.

I na kraju ... Amandman XIX. odnosi se na uspostavljanje novog člana 69.a) koji govori o kontinuitetu sportske organizacije jer to nije bilo riješeno zakonom koji je predložen od strane Vijeća ministara. I sad taj član 69.a) bi glasio: *Olimpijski komitet BiH i sportski savezi na nivou BiH, koji su djelovali do donošenja ovog zakona, nastavljaju svoj rad i djelovanje s tim što su u roku od šest mjeseci od dana stupanja na snagu ovog zakona dužni reorganizovati se i uskladiti svoje normativne akte sa odredbama ovog zakona*. To je isto, ja mislim, poboljšanje zakona jer govori o kontinuitetu.

Ja se zahvaljujem na pažnji. Mislim da, da, da svi oni koji su ulagali amandmane, pošto su upućeni u materiju, mogu vrlo brzo uočiti gdje imaju potrebu da ulože amandman itd. ako osjećaju, tako da ne vidim tu problema.

Hvala.

MILORAD ŽIVKOVIĆ:

Zahvaljujem.

Čuli smo veoma iscrpno izlaganje i praktično išli amandman po amandman i skratili vrijeme poslanicima kojima je potrebno da dodatno budu upućeni na ono što je radna grupa uradila.

Sad imamo prijavljene: uvaženi poslanik Ajanović pa Novaković.
Izvolite.

EKREM AJANOVIĆ:

Gospodine predsjedniče, ja ću biti kratak da bi mogli uraditi ovo što prije. Ja sam i inače na ovaj zakon stavio amandman koji je prihvatila Ustavnopravna komisija, svjestan određenih stvari da se moraju i mijenjati i dograđivati i raditi. Komisija, koja je radila ovdje, polazi od jedne osnovne ... a to je da se, i time krši ustavne odredbe, da se građani moraju udruživati na

nivou kantona i entiteta, i da se onda moraju ...udruživati na nivou BiH. To po Ustavu postojećem krši se član III tačka 5. zatim član Ustava II tačka 2. tačka 3. alineja i) itd., da ih ne navodim. Prema tome, ne može se za neke dijelove uzimati i stavljati da se taj primjenjuje na jedan način Ustav, a za druge dijelove primjenjivati na drugi način Ustav. Mi smo u političkom organizovanju, možete da registrujete političku stranku kao udruženje građana, ili ne znam kako, u jednoj opštini i ona je, dok je registrovana, ona je registrovana u cijeloj BiH. A mi sada ne dozvoljavamo sportskim klubovima da se udružuju nego moraju prvo da se udruže na kantonalnom nivou, pa kad se udruže na kantonalnom nivou da idu da se udruže na entitetskom nivou, pa da entiteti onda, dobrom voljom svojom, prihvate da se udruže u Savez BiH. Moj amandman je bio, znači u vezi toga.

Ja moram da kažem da je ova komisija uradila dosta posla, da je ona učinila dosta napora i unaprijedila dosadašnji tekst zakona, to je bez dileme i tu mnoga njihova rješenja ja ću ... Mislim da je najveći problem kod člana, kod člana njihovoga amandmana, odnosno Amandman VII. a to je član 20. *Zakona o sportu* gdje su ostavili nepromijenjene njihove, njihove članove 1., 2. i 3. i time direktno ugrozili pravo ljudi za samoorganizovanje, samoudruživanje. I zato smatram da bi se; s druge strane, oni i jesu poboljšali taj tekst dodajući, gdje su dodali, još dvije stavke, ali su ostavili u tome tekstu da saglasnost može dati Ministarstvo civilnih poslova BiH. Znači, opet neko drugi, a ne oni koji se udružuju. Pa mislim da je to kršenje stvarno Ustava do kraja, a zakon bi se mogao dobro promijeniti. Nijedan član se ne bi kršio ako bi samo dodali dvije riječi a to je u članu 20. stav (3) ... iza riječi, iza riječi: *entitetskih sportskih saveza*, to je pod ... dodaju se riječi: *ili sportskih klubova* a sav ostali tekst ostaje isti. Znači, ostavilo bi se pravo klubovima da mogu da se udružuju na nivou BiH u savez a da ne moraju čekati hoće li im neko dozvoliti da se to uradi ili neće jer je njima to Ustav dozvolio.

I na kraju, ja mislim, mi se možemo usaglašavati u određenim tekstovima ali ne možemo se usaglašavati o onome što je već u Ustavu rečeno. To moramo provoditi. Prema tome, ono što je u Ustavu rečeno, to moramo provesti a moramo se usaglasiti za promjenom Ustava.

Hvala lijepo.

MILORAD ŽIVKOVIĆ:

Zahvaljujem, kolega.

Uvaženi poslanik Novaković. Izvolite.

DRAGO KALABIĆ

/nije uključen mikrofoni/

MILORAD ŽIVKOVIĆ:

Hoćete li dozvoliti repliku na ovo izlaganje?

Uvaženi poslanik Kalabić. Replika.

DRAGO KALABIĆ:

Pa moram da kažem, s obzirom da je uvaženi kolega Ajanović iznio par navoda koji ne stoje. Bilo iz razloga onih koji slušaju da ne razumiju stvar ili da pogrešno tumače i ja kao član radne grupe mislim da smo zaista uložili napor, ali ja bih vas podsjetio da, ipak, ovaj zakon ima

određene karakteristike *lex specijalis*. Ja bih vas podsjetio da imate u svijetu zabranu miješanja države u sportske stvari u mnogim oblastima gdje je izričito zabranjeno, i znate vi to svi koji pratite sportske aktivnosti znate, kad se, kako i FIFA, kako i ugledne sportske institucije u svijetu reaguju na takve stvari. Znači, ne možete u sportu primjenjivati sve ono što primjenjujete u drugim stvarima. Ne zato što mi to, na neki način, ...ne bi željeli. Mi smo juče, ja ne bih sada opterećivao Parlament, koliko smo iznijeli dilema juče šta bi bilo kad bi bilo. Kad bi bilo ovakvo tumačenje, to znači ... da bi moj mali nogometni klub iz mog sela ne bi mu niko mogao osporiti pravo da se nađe negdje da se takmiči sa Baernom iz Minhena. On hoće da iskoristi svoje, pa nek kaže neko *ne može*. Ima tako red, pa, ne znam ni ja, stoji, znate, ili da trojica se dogovore pa naprave 16 liga u jednom takmičenju i ostalo. To što se na taj način predlaže, ta mogućnost bi bila uvođenje anarhije u sport. A na ovaj način se obezbjeđuje uvođenje reda, i to su jednostavno iskustva koja su preuzeta iz svijeta i gdje postoje pravila. Zato kažem, vraćam se na početak, *Zakon o sportu* ima karakteristike *lex specijalis* jer, ipak, moraju da važe posebna pravila, a šta je najvažnije, ipak, na rezultate ne možete uticati zakonom. Ako ne možete ispuniti olimpijsku normu, možete se udružiti u koji god hoćete savez i u koju god hoćete organizaciju, vi nećete ići na Olimpijske igre i tu vam ne važi nikakvo ni ustavno ni bilo koje drugo pravo. Možete ga iskoristiti kao gledalac.

MILORAD ŽIVKOVIĆ:

Uvaženi poslanik Ajanović, replika. Izvolite.

EKREM AJANOVIĆ:

Ja bih replicirao mom kolegi gdje on ... Ustvari, tražio bih od njega da on navede zakonske odredbe koje, ili ustavne odredbe, koje je on sad naveo da postoje, da bi se morao uvesti red na ...ovakav način kako on kaže kada Ustav materiju reguliše sasvim drugačiju.

I drugo, ja sam naveo tačno članove Ustava koji regulišu to. Tražim od njega da navede članove Ustava koji imaju suprotno od ovoga što je navedeno i onda ćemo ... lako ... obrazložiti.

MILORAD ŽIVKOVIĆ:

Zahvaljujem.

Uvaženi Kalabić. Druga replika u vezi ove tačke dnevnog reda.

DRAGO KALABIĆ:

Gospodine Ajanoviću, ja sam govorio o *lex specijalis*. Ne postoje izričite odredbe u Ustavu koje regulišu ovo pitanje. Vi pogrešno tumačite i potpuno ih pogrešno primjenjujete i kada ovu priču ugradite, specijalne odredbe koje se u svijetu odnose na sportske aktivnosti koje postoje, Vi ćete doći do ovakvog zakona, do bilo čega drugoga, jer po Vama, kad bi Vaše bilo tumačenje da se svako i na svakakav način može organizovati, to znači da sportski savez ne može nikome da naređuje da će ljudi večeras iskoristiti mogućnost i napraviti deset svojih organizacija na bilo koji način. Ja Vas pitam: Kako ćete, koristeći apsolutno pravo na udruživanje koje Vi predlažete, kako ćete formirati onda sportske organizacije? Na koji način ćete doći ...do reda u sportu? Mislim da je takvo ...tumačenje Ustava apsolutno neprihvatljivo ... i neprimjenjivo na *Zakon o sportu*.

MILORAD ŽIVKOVIĆ

Zahvaljujem.

Sada je uvaženi poslanik Novaković, pa Bećirović, pa Džaferović.

Izvolite.

MOMČILO NOVAKOVIĆ:

Hvala, gospodine predsjedavajući,

prvo, imam jedno proceduralno pitanje za radnu grupu. Naime, zaključak Doma je bio da će radna grupa sa predlagračima amandmana, Ministarstvom za civilne poslove, obaviti raspravu, znači, i doći do eventualno do usaglašenih amandmana. Koji kriterij je radna grupa uzimala kada je birala predlagrača amandmana s kojima će usaglašavati, a sa kojima neće usaglašavati tekst zakona, pošto sam jedan od predlagrača amandmana, s kojim nije usaglašavan ovaj tekst, odnosno pretpostavljam da o mojim amandmanima nije ni vođena rasprava u radnoj grupi? Valjda bi me neko pozvao ako ...!

Vrlo teško za vrlo kratko vrijeme se može sada sagledati Izvještaj i upoređivati sa zakonskim odredbama ali i sa svim amandmanima koji su bili ovdje, tako da o tome neću mnogo, ali mi je interesantan Amandman IV i neriješeno statusno pitanje *Savjeta*. Dakle, hoće li ovaj *savjet* biti profesionalno tijelo, hoće li u njemu biti ljudi zaposleni a, ako neće, zašto nismo napisali, znači da neće! Na koji način će se finansirati i naravno sve to jer je 17 članova *Savjeta* i, zaista, ukoliko ovo pitanje do kraja ne sagledamo, to može dobro koštati ovaj budžet i značajan dio sredstava predviđenih za sport, u stvari može otići u ovaj *savjet* ili za potrebe rada *Savjeta*. Kažem nisam sagledavao do kraja ovo.

Ono što takođe želim reći je da meni ne treba niko omogućavati da ulažem amandmane. Dakle, ja sam amandmane, u skladu sa članom 118. tačka (2), uložio i valjda neće biti i to diskutabilno hoće li se o njemu danas Parlament, o njima danas Parlament izjašnjavati. Dakle, postoje dvije grupe amandmana. One koje sam ja uložio – znači koje sam ponovo, dakle, stavio na dnevni red amandmane – koji nisu prihvaćeni, valjda ne moram ih opet u ovoj pauzi predlagati? Jednom sam ih predlagao i očekujem da će se o njima Dom izjašnjavati. Na ove druge, očito ste mi uzeli pravo, i to ne bih dalje ...ponavljao, ali evo molio bih zaista predsjednika radne grupe da mi kaže koji kriterij je – ono prvo pitanje: Koji kriterij je koristio kod izbora predlagrača amandmana s kojima će razgovarati radna grupa?

MILORAD ŽIVKOVIĆ:

Zahvaljujem.

Uvaženi poslanik Raguž, replika. Izvolite.

MARTIN RAGUŽ:

Vezano za raspravu gospodina Novakovića koja se odnosi na Amandman IV. kojim se definira uvođenje novih članaka 11., 11.b), odnosno uspostavljanje *Vijeća za sport*. Smatram da su ovdje stvari jasne i ne mogu prihvatiti ocjenu da su nejasne i da ostavljaju bilo kakve dvojbe.

Ja sam bio predlagač ovog amandmana i pristao sam na značajne promjene ... unutar početne varijante zakona, jer moj amandman je predviđao da ovo tijelo imenuje Parlamentarna skupština u suglasnosti sa ministrom i Vijećem ministara. Prihvaćeno je da to imenuje Vijeće ministara, a da bude naslonjeno administrativno na Ministarstvo civilnih poslova. Znači, administracija koja već se plaća će raditi te poslove. Nikakvi dodatni troškovi, nikakvi profesionalci nego struka, struka, i trebalo je konačno da neko kaže šta je to strategija sporta na temelju struke. Koliko će to Vijeće ministara, ministarstvo prihvatiti, to će biti njihova odgovornost, a o tome će se podnositi izvješće i ovom parlamentu. I stvarno, smatram ovaj članak čistim, jasnim i najvećim možda pomakom u kvaliteti ovog zakona.

I još imam odgovor gospodinu Novakoviću. O svakom njegovom amandmanu vodili smo raspravu. Znači, nije bilo nikakve negativne selekcije, niti političke niti bilo kakve.

MILORAD ŽIVKOVIĆ:

Zahvaljujem.

Uvaženi poslanik Genjac je htio da odgovori u ime radne grupe. Izvolite.

HALID GENJAC:

Kolega Novakoviću, nijednog predlagača nismo pozivali na sastanak radne grupe. Naime, sastanak je sazvao Sekretarijat, imali smo stenograme rasprave, imali smo sve amandmane, imali smo ministra civilnih poslova i imali smo tri člana radne grupe koja je zadužena da pronade kompromis. Koristili smo te elemente u prvom pokušaju da vidimo možemo li pronaći kompromis, ... raspolagajući svim tim što nam je pri ruci. I uradili smo to. Svako onaj ko nije zadovoljan modifikacijom svojeg amandmana ili izostajanja njegovog amandmana ima, dakle, mogućnost da obnovi amandman, i to je pristup.

MILORAD ŽIVKOVIĆ:

Zahvaljujem.

Sljedeći za diskusiju se javio uvaženi poslanik Bećirović. Izvolite.

DENIS BEĆIROVIĆ:

Hvala. Evo ja moram reći u ime Kluba SDP-a BiH da su naši pogledi na ovaj zakon dijametralno različiti u odnosu na ova izlaganja koja smo čuli od ljudi koji pripadaju parlamentarnoj većini. Naime, mi prvo želimo ukazati na činjenicu da je BiH jedina država na evropskom kontinentu koja nema *Zakon o sportu*. Također, mi želimo postaviti pitanje i odgovornosti Vijeća ministara i ministra civilnih poslova, i ne samo u ovom sazivu. Želim reći da je Ministarstvo civilnih poslova u zadnjih pet godina za svoj rad potrošilo preko 30 miliona maraka budžetskih sredstava poreskih obveznika u ovoj zemlji. A za tih pet godina, evo imamo, kao rezultat, kada je riječ o *Zakonu o sportu*, jedan prijedlog teksta koji je, sasvim sigurno, najlošiji tekst zakona koji ima bilo koja evropska država ... i u ovakvoj formi. No nakon toliko potrošenog novca u BiH, evo imamo zakon, odnosno Prijedlog zakona u drugom čitanju danas na klupama.

Mi mislimo da treba donijeti *Zakon o sportu u BiH* ali isto tako mislimo da treba donijeti kvalitetan *Zakon o sportu*. Ja moram reći da, ako su se već usaglašavali prijedlozi amandmana, ako je već bila javna rasprava, barem ... u ovom zakonu nije bilo nikakve prepreke da se to ne učini – moglo jasnije precizirati prava sportista. Zašto – postavljam pitanje – .. *Zakon o sportu* u BiH, zašto on mora biti najrestriktivniji zakon u Evropi u pogledu preciziranja prava sportista? Ovo odgovorno tvrdim i spreman sam da kompariram sa zakonima o sportu u drugim zemljama i u BiH. U ovom zakonu nema riječi o tome da je sportisti zabranjeno izložiti sportskim aktivnostima koje ugrožavaju ili pogoršavaju njegovo zdravstveno stanje, nema obaveze, prava i odgovornosti sportista da se uređuje sportskim pravilima, kolektivnim ugovorom u oblasti profesionalnog sporta. Nema također pravo sportiste da, kada mu se nanese tjelesna povreda, da ima pravo na naknadu štete ako mu je povreda nanesena namjernim ili grubim kršenjem sportskih pravila. Ja sam i u prethodnim raspravama, u vezi sa ovim zakonom, nekoliko puta govorio o tome, predlagao, ukazivao, međutim, to očigledno nije uvaženo nikako.

U ovom zakonu uopšte nisu precizirana, kako je to urađeno u zakonima drugih evropskih zemalja, studentska sportska udruženja. Postavljam pitanje: Zašto? Da li je to nekome smetalo da se to reguliše zakonom.?

Posebno postavljam pitanje: Šta je sa školskim sportom? Svaka razvijena evropska zemlja veliku pažnju polaže na taj školski sport. Sve države na jugoistoku Evrope u svom Zakonu o sportu imaju čitavo poglavlje o školskom sportu. Da li je i to nekome smetalo da se u ovom zakonu reguliše školski sport i da i kroz taj vid pripremamo, eventualno sutra, i vrhunske sportiste ali i da razvijamo mladu generaciju u ovoj zemlji. Nažalost, toga nema u ovom zakonu.

Pitanje finansiranja sporta gotovo da nikako nije riješeno ovim zakonom! Veliki nedostatak ovog zakona, to sam govorio u prvom čitanju, je što ćemo u pogledu finansiranja biti jedina država koja neće znati šta su njene javne potrebe u sportu na državnom nivou. Zašto? Bilo bi dobro da nam neko odgovori i na to pitanje.

Obzirom da sam uložio veliki broj amandmana, moram reći da od svih tih amandmana samo su dva djelimično prihvaćena, tako da ja ostajem pri svim svojim amandmanima i želim još jednom pozvati poslanike na prihvatanje tih amandmana, prije svega iz sljedećih razloga.

U Amandmanu I. rekao sam da se u članu 2. nakon stava d) doda još jedan stav pod e) koji bi glasio: *i sportsko obrazovanje*. Ovaj prvi amandman ima za cilj da ... zakonski precizira sport u BiH, tako što doda *i sportsko obrazovanje* koje treba da omogući obučavanje u fizičkom vježbanju, razvoj fizičkih sposobnosti i sticanje sportskih navika. Podsjećam ... da je to uradio veliki broj i drugih zemalja.

Amandmanu II. On je djelimično prihvaćen pa ga neću ovaj puta komentarisati.

Amandman III. U članu 10. u stavu (1) iza riječi *pribavljene saglasnosti* predložio sam da se zamjenjuju riječima *pribavljena mišljenja*. U istom članu nakon stava (1) dodaje se stav (2) koji glasi: *Vijeće ministara BiH donosi Godišnji program realizacije strategije i programa razvoja sporta u BiH u kojem se utvrđuju nosioci pripreme i realizacije, rokovi i izvori finansiranja*. Treći amandman: dakle, obrazlažem način pripreme i realizacije strategije i programa razvoja sporta u BiH.

U Amandmanu IV. u članu 20. stav (3) predložili smo da se on briše.

Također, moram reći da smo u članu 37., dakle Amandman V., nakon stava (2) pod c) predložili da se doda novi stav koji glasi: *Sportista kome drugi takmičar, pri takmičenju, nanese tjelesnu povredu ima pravo na naknadu štete ako mu je povreda nanesena namjernim ili grubim kršenjem sportskih pravila.* Mislim da petim amandmanom je zaista potrebno garantovati jedno od važnih prava sportista koje je zagantovano u većini razvijenih evropskih zemalja i ne vidim nikakvu prepreku da barem ovaj dio ugradimo u ovaj zakon.

Amandman VI. U članu 45. u stavu (2) iza riječi: *u sportskim takmičenjima može učestvovati samo osoba za koju,* dodaju se riječi: *u periodu od šest mjeseci prije sportskog takmičenja.*

Amandman VI., dakle, precizira period utvrđivanja opće zdravstvene sposobnosti osobe koja želi učestvovati u sportskim takmičenjima.

Amandman VII. On ima nekoliko stavova, dakle da se poboljša tekst ovog zakona ali u suštini on govori o tome da organizator je dužan da obezbijedi nesmetano i bezbjedno održavanje sportskih takmičenja i sportskih priredbi u BiH. Imajući u vidu šta se sve događalo i događa na sportskim terenima u BiH, mislim da bi ovo bilo korisno i važno da se ovaj amandman usvoji. Dakle, treba utvrditi jasne obaveze i uvjete koje organizator mora ispuniti prije održavanja sportske priredbe.

Amandman VIII. U članu 64. nakon stava (1) predlažem, dakle ovim amandmanom, da se doda novi član 2. koji glasi: *Javne potrebe sporta na državnom nivou su: podsticanje i afirmisanje sporta, posebno sporta djece, mladih, studenata i osoba sa invaliditetom.* Pod b) *Podsticanje planiranja izgradnje sportskih objekata.* Pod c) *Briga o vrhunskim sportistima.* Pod d) *Djelovanje sportiskih saveza i Olimpijskog komiteta BiH.* Pod e) *Djelovanje informatičkog sistema u sportu, naučni i razvojni programi u sportu, međunarodna sportska saradnja i međunarodne obaveze BiH kao i dodjeljivanje Državne nagrade za sport.*

Ne bih puno obrazlagao obzirom da sam na početku rekao u vezi s ovim.

I Amandman IX. Moram reći da je ova zajednička komisija prihvatila ideju da imamo *Državnu nagradu za sport.* Međutim, u amandmanima koje sam uložio mnogo je preciznije i jasnije rečeno kakva državna nagrada za sport, kome se ona dodjeljuje, o kakvoj se nagradi radi, da se formira komisija, je li, za *Državnu nagradu za sport* itd., ali je vrlo bitno, i to stoji u ovim amandmanima koje sam podnio, da se kaže: da je dodjela Državne nagrade za koju ja predlažem da nosi ime najvećeg sportiste BiH u 20-om stoljeću, ime Mirze Delibašića, da je to Državna nagrada od državnog interesa, a sredstva za dodjelu te nagrade osiguravaju se u Budžetu BiH. Ovo je, dakle vrlo važno gdje se osiguravaju sredstva za Državnu nagradu za sport, a to nema u ovom prijedlogu komisije koja je usaglasila ovaj tekst i nama dostavila.

I u Amandmanu X. – on je jedini amandman koji je u cijelosti prihvaćen; tako da ja predlažem i ostajem pri ovim amandmanima i pozivam kolege da prihvate ove amandmane, a, i, kad prihvatimo ove amandmane, toliko je zaista krupnih propusta u ovom zakonu da, vjerovatno, treba što prije pristupiti izmjenama i dopunama kako bi barem *Zakon o sportu u BiH* ličio na zakone koje imaju druge razvijenije zemlje. Nažalost, ovaj zakon nema ni približno tako kvalitetnih rješenja. Ako već nismo znali i nismo htjeli, ili ne znam koji je treći razlog, da

napravimo bolji *Zakon o sportu*, barem, ponavljam to, i na drugom čitanju, mogli smo vidjeti šta su to uradili naši susjedi u Hrvatskoj ili Srbiji. I jedna i druga država su realno, to možemo slobodno reći, sportske velesile i barem smo od njih mogli neke stvari iskoristiti, njihova iskustva, kako bi sportisti u BiH, iz reda svih njenih naroda i građana, imali priliku da imaju bolji *Zakon o sportu*.

Završit ću s tim da sportisti u BiH, ljudi u ovoj zemlji zaslužuju sigurno bolji *Zakon o sportu* nego što je ovaj koji je danas na klupama Predstavničkog doma.

Hvala.

MILORAD ŽIVKOVIĆ:

Zahvaljujem.

Sljedeći se za diskusiju prijavio uvaženi poslanik Džaferović. Izvolite.

ŠEFIK DŽAFEROVIĆ:

Gospodine predsjedavajući, kolegice i kolege, prvo, dakle Vama predsjedavajući, molim Vas vodite računa o Poslovniku i nemojte dozvoljavati nikome da diskutuje preko vremena koje je propisano Poslovnikom i neka niko u Parlamentu ne misli da ga je interesantno slušati ako govori ... preko vremena, a ja neću da podnosim, ... kako se zove, to, ... i ovaj poslovnik će se poštovati samo onoliko koliko budemo svi mi nastojali da se poštuje Poslovnik, a Vi ste tu najodgovorniji, najpozvaniji, i ja Vas molim da u tom smislu i u tom pravcu postupate. To je prva stvar.

Druga stvar. Naravno, da je BiH potreban i bolji i kvalitetniji i sadržajniji *Zakon o sportu* i, ako iko može ovdje u Parlamentu osigurati da se takav zakon dobije danas, ja ću mu se pridružiti, javno ću kazati da je on zaslužan što smo dobili taj zakon. Mi smo dobili zakon od Vijeća ministara, za kojeg sam ja osobno procijenio da je takvog sadržaja da u sebi, možda nesvjesno, sadrži neke odredbe koje, ako budu usvojene, mogu dovesti ovu materiju u ozbiljnu krizu, odnosno mogu dovesti do ozbiljnih problema. Ustavnopravna komisija je usvojila mnogo amandmana i poboljšala tekst ali, nažalost, to ne može proći ovdje u Parlamentu. Nakon toga smo formirali ovu radnu grupu koja je napravila nešto između teksta koji je došao od Vijeća ministara i onoga što je usvojila Ustavnopravna komisija i riješene su, intervencijama radne grupe, neke dileme koje sam ja imao i neki strahovi koje sam ja, kao poslanik, imao, a ključna stvar je da je omogućeno postojećim već organiziranim sportskim savezima, klubovima, institucijama u toj oblasti – kontinuitet u njihovom funkcioniranju. To je za mene bila ključna stvar i ova grupa je tu stvar razriješila.

Oko nekih stvari koje bi činile poboljšanje teksta ovoga zakona nemamo saglasnosti ovdje. To smo vidjeli kada smo raspravljali, prošli puta, o Izvještaju Ustavnopravne komisije. Međutim, oko nekih stvari ja sam ubijeđen da bismo mogli postići saglasnost i unaprijediti, dakle, tekst zakona, o njima je i prethodni kolega govorio. Ja mislim da ovdje ne postoji niko ko je protiv toga da mi povređivanje unutar sporta, prava sportista, uredimo na taj način, mislim da oko toga možemo, ali za to postoje i izmjene i dopune ovoga zakona. Hajmo usvojiti, dakle, ovaj tekst zakona koji sigurno znači poboljšanje u odnosu na postojeću praksu. Neke stvari nećemo moći još u narednom periodu riješiti zbog toga što nema saglasnosti a mislim da već za mjesec ili dva dana možemo imati zakon o izmjenama i dopunama zakona, ovoga zakona, na okolnosti oko

kjih, ja mislim, da ne bi trebalo biti spora među nama u Bosni, u BiH. Zakon je živa materija, zakon uređuje društvene odnose. Ono oko čega bude bilo saglasnosti ja mislim da se može urediti ovim izmjenama. Zbog toga ja predlažem da usvojimo danas ovaj zakon, tako što ćemo prihvatiti amandmane koje je usvojila ova grupa, i ja molim ostale kolege da odustanu od svojih amandmana. Inače, ako ne odustanu, onda će se morati glasati kako bismo danas došli do teksta zakona.

Toliko, hvala vam.

MILORAD ŽIVKOVIĆ:

Zahvaljujem.

Uvaženi poslanik Huskić i imam prijavljene Jašarević, Alajbegović, ako nije greška. Izvolite.

ADEM HUSKIĆ:

Zahvaljujem. Gospodine predsjedavajući, poštovane kolege, ja sam dosta, rekao bih, ozbiljno radio, pošto sam član Ustavnopravne komisije, i pratio sam sve aktivnosti vezane za donošenje zakona i amandmane i moram reći da se slažem sa dosta kolega koji su priložili amandmane, koji ih brane, i koji nisu saglasni ili se ne slažu u potpunosti sa tekstom zakona i, naravno, to je, to je svačije pravo, to je legitimno, ali, isto tako, ja mislim da je ovaj zakon ipak napravio jedan dobar iskorak i, ako ga posmatramo sa jedne strane i sa druge, znači šta ima loše, šta ima dobro, ja mislim da ima u sebi više pozitivnih stvari, više ima dobrog nego što je loše. Ako postavimo sebi pitanje: Da li je bolje imati ovakav zakon oko koga se većina slaže, a mnogi imaju i primjedbe ili ga ne imati nikako, onda se priključujem onima koji su za to da imamo zakon.

Još ću nešto reći što nije direktno vezano za zakon a tiče se Ministarstva civilnih poslova i mislim da je to korektno reći i ljudski reći. Možda nije pristojno s moje strane zbog toga što je ministar ovdje ali svi mi koji smo u Ustavnopravnoj komisiji, i ova komisija Parlamenta, u svojim diskusijama smo rekli da je ministarstvo se cijelo vrijeme odnosilo odgovorno prema ovom zakonu. Dolazili su na sve naše komisije i mislim da nije korektno ih pozivati za bilo šta. Ja ne mislim čak da je ovo stav, ovaj tekst zakon, to stav niti ministra niti ministarstva. Ovo je, ono što je došlo: je stav Vijeća ministara, i to je plod kompromisa, i ono što mi danas usvojimo i ovi amandmani koje je komisija naša usvojila, isto je, i to je ... rezultat jednog teškog kompromisa. Sport, nažalost, pa i ovaj zakon, je teren preko koga se prelamaju mnoge druge stvari iz našeg društva, iz naše države, i mi moramo biti toga svjesni, i, ono što možemo napraviti, to je ovo, i ja da kažem: ja ću podržati ovaj zakon i mislim da mogu reći u ime cijelog kluba, neće se niko naljutiti na mene, mislim da će Stranka za BiH podržati ovaj zakon.

Hvala lijepo.

MILORAD ŽIVKOVIĆ:

Zahvaljujem.

Uvaženi poslanik Jašarević. Izvolite.

BAJAZIT JAŠAREVIĆ:

Poštovani gospodine predsjedniče, poštovani dame i gospodo poslanici, ja bih htio na samom početku da odam priznanje ovoj našoj komisiji koja je uspjela, iz mnoštva prispjelih amandmana i našeg cilja da donesemo zakon, da nađe nešto što se može u ovom momentu reći da je moguće među nama usaglasiti i zdušno ću podržati ove amandmane, odnosno cjelokupan ovaj zakon.

Ono što bih htio, bez da bih ulagao bilo kakve amandmane, zamoliti grupu je da razmislimo do glasanja da li je moguće sve amandmane usaglasiti sa Jedinstvenim pravilima za izradu pravnih propisa u institucijama. Dakle, meni je jasno da je ovo bila jedna brzina i da je, od želje da se nađe neki kompromis, odstupljeno u nekim članovima. Recimo, jako je dobro da je u posljednjem amandmanu ubačen član sa naslovom. U drugim slučajevima kad su ubacivani članovi nije, dakle, stavljen naslov i mislim da bi to bilo dobro ali mislim da bi dobro bilo i da ne ubacujemo članove označene sa a) nego da u ovom osnovnom tekstu zakona budu brojevi od 1. pa do 77. kako Jedinstvena pravila zapovijedaju. To nije tako teško kako ... izgleda, kako bi sada izgledalo kada se govori. Dakle, potrebno je ove amandmane samo sa određenim brojem riječi dopuniti i onda bismo imali kompletan tekst zakona usaglašen sa Jedinstvenim pravilima. Ova, ove oznake slova i broja uglavnom su za izmjene zakona i mislim da bi dobro bilo da izbjegnemo tu zamku. Može biti da se o amandmanima i glasa jer oni su tehničke naravi, a da kasnije radna grupa i oni koji prate konačan tekst zakona – lektori mogu, dakle, napisati zakon u skladu sa pravilima da bude od 1. do zadnjeg člana kako se osnovni tekst zakona i donosi.

Zašto bi, evo, bilo dobro da to uradimo? Radi se o onom zakonu koji će biti interesantan za veliki broj korisnika i otići će i van BiH i dobro bi bilo da taj prvi osnovni tekst bude napisan u skladu sa tim pravilima.

Hvala vam lijepo.

MILORAD ŽIVKOVIĆ:

Zahvaljujem.

Uvažena poslanica Alajbegović. Vi ste; niste se prijavili?

AZRA ALAJBEGOVIĆ

/nije uključen mikrofoni/

MILORAD ŽIVKOVIĆ:

Ja nemam više prijavljenih.

DENIS BEĆIROVIĆ:

/nije uključen mikrofoni/

MILORAD ŽIVKOVIĆ:

Znači, uvaženi poslanik Bećirović, replika.

DENIS BEĆIROVIĆ:

Ja bih zaista bio sretan kada bi konzistentno svi tumačili Poslovnik Predstavničkog doma u svim članovima, a ne samo u pojedinim situacijama. Međutim, pravo je većine da misli da je ovo dobar zakon, isto kao što je i pravo i SDP-a i opozicije da kažemo da ovo nije kvalitetan zakon. Mi ne samo da mislimo da je to naše pravo već smo to argumentima dokazali da je to tako. Ja, javio sam se samo zbog jedne stvari.

Ja mislim da ova zemlja više nema pravo za donošenje loših zakona. Ova država je početkom decembra prošle godine parafirala Sporazum o stabilizaciji i pridruživanju. Očekujemo u ovoj godini da ćemo potpisati Sporazum o stabilizaciji i pridruživanju. Šta očekuje i ovaj parlament i ovu zemlju nakon potpisivanja Sporazuma o stabilizaciji i pridruživanju? Očekuje nas niz konkretnih obaveza, pored ostalog, i obaveza da uđemo, tačno tako Selime, u obaveznu fazu usaglašavanja domaćeg zakonodavstva sa pravnom stečevinom EU. Zašto da mi gubimo vrijeme, ne samo u pogledu ovog zakona već i ostalih zakona? Zašto odmah ne počnemo donositi evropske zakone, zakone koji imaju zemlje u EU? To je vrlo važna poruka za sve nas, ne samo kada je u pitanju *Zakon o sportu* već i ostali zakoni.

I, naravno, ponavljam još jednom: uopšte nije bilo prepreke da u ovaj zakon ugradimo poglavlje o školskom sportu, poglavlje o sportu studenata, studentskim sportskim udruženjima itd. jer vjerujem da to ne bi bilo protiv nacionalnog interesa nijednog naroda, a bilo bi u korist, sasvim sigurno, i školske i studentske omladine u ovoj zemlji.

MIŁORAD ŽIVKOVIĆ:

Zahvaljujem.

Uvaženi poslanik Zorić, diskusija. Izvolite.

VINKO ZORIĆ:

Ja pozdravljam sve kolege i kolegice i nadam se da ću biti kratak.

Za razliku od mnogih, ja mislim da je ovo najbolji Prijedlog zakona o sportu kojeg smo do sada imali u parlamentarnoj proceduri u Parlamentarnoj skupštini BiH i mislim da je bolje imati, uvažavajući ovo što je moj prethodnik rekao u nekoliko svojih rasprava i replika, bolje je imati bilo kakav *Zakon o sportu* nego nikakav! Kada je kolega Bećirović kazao da je ovo jako loš zakon, ponukalo me to da se javim, i ponoviću ono što je kolega Džaferović rekao; slažem se potpuno s njim da je zakon nešto promjenljivo, dakle da, nakon usvajanja u Domu naroda i u ovom Zastupničkom domu, možemo mijenjati, pa evo i usuglašavati sa zakonima EU, zakone kako bi spremni dočekali taj dan, Bože daj da bude što prije. Zakon o sportu je nešto što treba sportašima i sportskim djelatnicima u BiH i ja zahvaljujem ovoj radnoj grupi što je našla snage da nađe kompromisno rješenje, odnosno da usuglasi zakone, a isto tako zahvaljujem se i resornom ministru koji je sigurno dao svoj doprinos u ovoj radnoj grupi, ja sam barem tako informiran, da se nađu kompromisna rješenja kako bismo mi danas imali usuglašene amandmane i kako bi usvojili zakon u drugom čitanju.

Ono što bih ja ovdje, također, podvukao je da ja ne sporim nijednom od predlagača amandmana da se danas izjasnimo o njima, ali isto tako bih sugerirao, ne samo zbog ove točke, Kolegiju da odredi kad ćemo se izjašnjavati, u koliko sati, ne o ovom zakonu nego o svim do

tada prodiskutiranim zakonima. Dakle, naša sjednica se – je li, teoretski može – može razvući na beskonačno dana, može biti prekinuta pa biti nastavljena ali dobro bi bilo da znamo hoćemo li glasati danas u četiri sata. O čemu? O onome što smo završili pa onda drugi rok itd. Znači, podvlačim kratko, jasno: podržavam *Zakon o sportu*. Ne tvrdim da je najbolji od svih ali je najbolji dosad predložen u Parlamentarnoj skupštini BiH i sugeriram svima ostalima da podržimo ovaj zakon ali isto tako, nakon usvajanja, nakon usvajanja u Domu naroda i nakon implementacije, da se možda organizira ... jedna javna rasprava kako bi savezi, Olimpijski odbor i svi ostali zainteresirani, mogli iznijeti svoje primjedbe i na osnovu toga donijeti izmjene i dopune toga istog zakona.

Hvala lijepo.

MILORAD ŽIVKOVIĆ:

Zahvaljujem.

Koliko vidim nema više prijavljenih za raspravu. Želim da predložim, ono što smo u Kolegijumu razmatrali, na koji način ćemo izaći iz ove tačke dnevnog reda, da ovaj zakon danas stavimo na glasanje, ali da nijednom od poslanika se ne uskrati pravo da da amandmane na ovaj zakon u dopunskom periodu. Mi smo odlučili da radnu grupu zadužimo da – u pauzi do početka glasanja koje će biti označeno kada završimo sve tačke dnevnog reda jer tako je dogovoreno – usaglasi i vidi koji su amandmani prihvaćeni od Ustavnopravne komisije, koji amandmani, kada je Ustavnopravna komisija od 8.10. prihvatila 23 amandmana koji su sastavni dio zakona. Moramo da damo dodatni amandman kojim pobijamo ostale amandmane da bi nakon toga glasali o amandmanima radne grupe i o svim onim amandmanima koje poslanici žele ponovo da brane, uključujući i amandmane na prijedlog radne grupe koji mogu da budu ili pobijanje ili modifikacija tih amandmana i dopušta se poslanicima da do početka glasanja te amandmane adekvatno ulože. Sve što bude pismeno došlo ovdje na sto, mi ćemo staviti na glasanje i na takav način ćemo izaći iz ove tačke dnevnog reda.

Ima li neko u vezi sa ovim prijedlogom bilo šta da doda da bih mogao da zaključim raspravu u vezi sa ovim?

Uvaženi poslanik Bećirović. Izvolite.

DENIS BEĆIROVIĆ:

S obzirom da mi nismo dobili taj novi poslovnik, ja bih apelovao da nam što prije dostavite kako bi imali.

MILORAD ŽIVKOVIĆ:

Ja mislim da su svi dobili novi poslovnik. Služba je dala svima. Je li tako?

BRANKA TODOROVIĆ

/nije uključen mikrofoni/

DENIS BEĆIROVIĆ:

Ne znam. Mi u Klubu SDP-a nismo vjerujte dobili taj novi poslovnik i evo sugestija: bilo bi dobro da nam podijelite što prije.

MIŁORAD ŹIVKOVIĆ:

Po klubovima je „SluŹbeni glasnik“ dobijen, po klubovima.

DENIS BEĆIROVIĆ:

Provjerit ćemo. A drugo je pitanje vezano za ove amandmane, za one koji Źele da brane svoje amandmane. Da li to znači da vam ponovo u pisanoj formi moramo dostaviti da Źelimo braniti ili je dovoljno ovo Źto smo usmeno rekli tokom rasprave?

MIŁORAD ŹIVKOVIĆ:

Bilo bi dobro radi pojašnjenja, olakšavanja nama posla. Znači, samo da date pismeno da Źelite da branite svoje amandmane i mi ćemo ih staviti sve na glasanje, od prvog do zadnjeg.

DENIS BEĆIROVIĆ:

Moje pitanje, s obzirom da je sjednica u toku: Da li to znači da moramo sada izlaziti ili, obzirom da smo dostavili, evo?

MIŁORAD ŹIVKOVIĆ:

Znači, ima pauza do glasanja, da samo potvrdite da Źelite svoje amandmane. MoŹete čak reći i usmeno na sjednici. Nije problem.

DENIS BEĆIROVIĆ:

Evo ja usmeno onda da kaŹem.

MIŁORAD ŹIVKOVIĆ:

Nije problem, evo jedna rečenica, nije problem ni da se napiše ali moŹe i ovako. Je li ima neko moŹda još u vezi sa ovim prijedlogom Kolegijuma neku sugestiju?

UvaŹeni poslanik Genjac. Izvolite.

HALID GENJAC:

Pošto, nama je oćigledno, imate namjeru dati posla, ja bih vas zamolio sad već, u ovom trenutku, svi poslanici koji su podnijeli amandmane: dakle, tri varijante imaju. Amandmani koji su na Ustavnoj komisiji prihvaćeni, pa zbog ovih razloga mogu se obnoviti sada. Amandmani koji nisu prihvaćeni na Ustavnoj komisiji mogu se braniti. Amandmani koji osporavaju ove naše amandmane, mogu se ulagati. Ja bih zamolio: svi poslanici koji su podnijeli amandmane i Źele ih u raznoj verziji sad obnoviti da se sad izjasne usmeno jer mi bi sad da se izjasne, jer sekretar ove radne grupe već radi na pripremi i onda poslanici ne bi morali pisati ovo. Imamo to sve u raćunaru – amandmane podnesene – samo da znamo ko Źeli da to sistematiziramo. Svi oni koji su podnijeli da se izjasne hoće li obnavljati amandmane.

MIŁORAD ŹIVKOVIĆ:

Naravno, ali dali smo mogućnost da mogu i na vaš izvještaj kolege poslanici, ako smatraju neki vaš amandman nije uredu, da stavi novi amandman koji ga pobija i ja pozivam sve poslanike da do četiri sata radnoj grupi dostave sve, a mi ćemo nakon toga se izjašnjavati.

Ako smo završili raspravu u vezi sa načinom na koji ćemo izaći iz ove tačke dnevnog reda, prelazimo na 4. tačku dnevnog reda:

Ad. 4. Prijedlog zakona o vinu, rakiji i drugim proizvodima od groŹda i vina

MIŁORAD ŹIVKOVIĆ:

Poznato vam je da smo procedura, koju smo imali o ovome zakonu na 18. sjednici, odgodili raspravu i zaduŹili nadležnu komisiju da zajedno sa predstavnikom resornog ministarstva ponovo razmotri Prijedlog zakona i da – eventualno, u skladu sa članom 118. stav (3) – predloŹi amandmane nakon čega bi Dom ponovo raspravljao i odlučivao o amandmanima na Prijedlog zakona o vinu.

Izvještaj nadležne Komisije za spoljnu trgovinu i carine dobili smo 28. decembra 2007. godine i u tom izvještaju imamo 13 amandmana koje je usvojila ova komisija i koji postaju sastavni dio ovog prijedlog zakona. U plenarnoj fazi smo imali 19 amandmana koje je podnio Slavko Jovičić da ih ponovo brani. Dobili ste Izvještaj ove komisije. Otvaram raspravu o ovim amandmanima i Izvještaju Komisije. Ako nema prijavljenih, uvaŹeni poslanik Novaković.

Izvolite.

MOMČILO NOVAKOVIĆ:

Gospodine predsjedavajući, već više puta smo vodili raspravu o ovom zakonu, tako da ja neću ponavljati ono što sam već rekao, izuzev opredjeljenje Kluba SDS-a da podrŹi amandmane gospodina Jovičića. Znači, u zavisnosti od izjašnjavanja o amandmanima gospodina Jovičića, zavisice i naš odnos prema ovom zakonu.

Hvala.

MIŁORAD ŹIVKOVIĆ

Zahvaljujem.

Nema više prijavljenih. Zakljućujem raspravu.

Prelazimo na 5. taćku dnevnog reda:

Ad. 5. Prijedlog zakona o osnivanju Zavoda za izvršenje krivićnih sankcija, pritvora i drugih mjera (drugo ćitanje)

MIŁORAD ŹIVKOVIĆ:

Podsjećam da je na 16. sjednici prijedlog ovog zakona razmatran u prvom ćitanju i da tada nije dobio entitetsku većinu. Na 18. sjednici, nakon usaglašavanja u Kologiju i Komisiji,

Prijedlog zakona je usvojen u prvom čitanju. Izvještaj nadležne komisije dobili smo 8. januara. Komisija je prihvatila Prijedlog zakona i usvojila tri amandmana koji su postali sastavni dio zakona. Nismo dobili amandmane u plenarnoj fazi. Otvaram raspravu u drugom čitanju.

Uvaženi poslanik Džaferović. Izvolite.

ŠEFIK DŽAFEROVIĆ:

Dakle, radi se o vrlo važnom zakonu. Mi smo na Ustavnompravnoj komisiji imali nekoliko amandmana i zajedno sa kolegama koji su podnijeli amandmane korigovali te amandmane i doveli ih u onu formu i onaj sadržaj koji je prihvatljiv za sve članove komisije. Komisija ih je prihvatila. Novih amandmana nije bilo i ja predlažem da se zakon usvoji, naravno sa Izvještajem Komisije kojim su usvojeni i ovi amandmani.

Toliko, hvala vam.

MILORAD ŽIVKOVIĆ:

Zahvaljujem.

Ako nema više prijavljenih, zaključujem raspravu.

Prelazimo na 6. tačku dnevnog reda:

Ad. 6. Prijedlog zakona o izmjenama i dopunama Zakona o putnim ispravama BiH (drugo čitanje)

MILORAD ŽIVKOVIĆ:

Na 18. sjednici prijedlog ovog zakona usvojen je u prvom čitanju. Nadležna komisija je 14. januara ove godine dostavila Izvještaj. Komisija je prihvatila Prijedlog zakona sa dva amandmana koji su sadržani u Izvještaju i postali su sastavni dio zakona. Otvaram raspravu. Ima li neko potrebu da se javi? Ako ne, zatvaram raspravu.

I, prelazimo na 7. tačku dnevnog reda:

Ad. 7. Prijedlog zakona o izmjenama i dopunama Izbornog zakona BiH (prvo čitanje) – predlagači: poslanik Šefik Džaferović, Niko Lozančić, Milorad Živković

MILORAD ŽIVKOVIĆ:

Kao što vam je poznato, nakon rada u Interresornoj radnoj grupi, mi smo preuzeli ulogu predlagača ovog zakonskog prijedloga. Ustavnompravna komisija je 28. decembra 2007. godine dostavila Mišljenje o ustavnom osnovu kao i o principima predloženog zakona kao nadležna komisija. Dobili smo i Mišljenje Direkcije za evropske integracije o usklađenosti Prijedloga zakona sa humanitarnim pravom.

Prije prelaska na raspravu, želim da vas podsjetim da Interresorna radna grupa istovremeno radi na pripremi o izmjenama i dopunama Zakona o sukobu interesa i zato vas

pozivam – to sam obećao na Interresornoj grupi da ću reći na sjednici – da svoje prijedloge, sugestije, amandmane dostavite Interresornoj grupi do 29. januara, nakon čega ćemo se izjašnjavati o svim predlozima amandmana u vezi sa tim zakonom. Znači, onaj ko nije do sada upoznat, ovo je drugi poziv svim poslanicima da do 29. januara dostave Interresornoj grupi predlog svojih amandmana za izmjene i dopune Zakona o sukobu interesa.

Naravno, imaće se mogućnosti i kada taj zakon u prvom čitanju prođe u Parlamentu u poslovničkoj proceduri da se daju amandmani ali mnogo lakše je raditi ako prije takve procedure dostave se amandmani da ih odmah možemo detaljno razmotriti i raspraviti na Interresornoj grupi.

Otvaram raspravu u prvom čitanju.

Uvaženi poslanik Genjac. Izvolite.

HALID GENJAC:

Poštovane kolege, Interresorna radna grupa je, naravno, uložila veliki napor i pred nama se nalazi jedan prijedlog zakona o izmjenama Izbornog zakona. Ja sam potpuno svjestan činjenice da Interresorna grupa funkcionira na principu da ono za što postoji konsenzus to postaje i prijedlogom. I uvažavajući tu činjenicu, i tu poziciju u kojoj su pojedini članovi Interresorne radne grupe limitirani, možda, u svojim idejama, ja moram ipak reći da pojedine odredbe ovog prijedloga Izbornog zakona su mogle daleko bolje i da zadovolje onu potrebnu mjeru rješavanja problema koji postoje sa Izbornim zakonom.

Naime, jedno od ključnih pitanja koje se postavljalo u pogledu izmjena Izbornog zakona je pitanje zastupljenosti nacionalnih manjina i Interresorna grupa je to pitanje riješila na način da je navela uglavnom tehničke aspekte tog pitanja. Mislim da je trebalo u Prijedlogu zakona o izmjenama i dopunama Izbornog zakona BiH ići malo dalje iz razloga što Zakon o pravima nacionalnih manjina u članu 20. govori: *Način i kriteriji izbora predstavnika nacionalnih manjina u parlamentima, skupštinama i vijećima bliže će se urediti Izbornim zakonom BiH i entiteta, te statutima i drugim propisima kantona.* U ovim izmjenama se uopće ne govori o kriterijima. Govori se da će to sve biti riješeno statutima općina. Problem je što je moguće u takvoj situaciji da nastane jedno ogromno šarenilo širom BiH kome se ne može stati ukraj. Naime, u jednoj općini će reći 3% pripadnika nacionalnih manjina je dovoljno da budu zastupljeni. U drugoj će reći 5% je dovoljno. U trećoj će reći ni 10% nije dovoljno itd. Iz tog razloga, mislim da bi bilo dobro da pokušamo tokom ulaganja amandmana osigurati da se okvirni kriteriji zastupljenosti nacionalnih manjina u općinskim vijećima riješi ovim zakonom.

Slijedeća stvar koja je urađena u ovom prijedlogu izmjena Izbornog zakona je, recimo: produžen mandat svim članovima izbornih komisija sa pet na sedam godina. Ja nisam u onim obrazloženjima mogao naći neke velike razloge zašto je to tako.

Dalje, jedan od problema koji se pojavljivao tokom primjene Izbornog zakona je bilo i pitanje kompenzacionih mandata. Problem kompenzacionih mandata je bio to što nije bilo dovoljno kandidata na kompenzacionim listama. Sad je ova radna grupa navela ... rješenje koliko može biti maksimalno na kompenzacionim listama. Ja mislim da je dobro to, ali da je daleko bilo potrebnije zakonom propisati koliko kandidata mora biti na kompenzacionim listama, da se na taj način izbjegne situacija koju smo imali da nema dovoljno kandidata na kompenzacionoj listi i onda nastaje problem.

U članu 29. prijedloga, govori se da nezavisni kandidat kad se registrira za izbore mora navesti nacionalnost, između onih ostalih kriterija. Mi smo se ranije dugo bavili pitanjem nacionalnosti na

kandidatskim listama, i to smo temeljito riješili članom 4.19. gdje se poštuje pravo kandidata da ne izjašnjava se o nacionalnosti ali da se time i odriče i prava na izvedene mandate za koji je uslov nacionalnost. E, sad stavlja se obaveza kandidatu koji prijavljuje nezavisnu listu da mora prijaviti nacionalnost, ja ne vidim razlog zašto. Mislim da to je u sukobu sa određenim konvencijama i tu treba obratiti pažnju i amandmanom istim to propratiti.

Izborni zakon, ovaj prijedlog izmjena Izbornog zakona nije uopće tretirao problem koji je prisutan kad govorimo o nacionalnim manjinama. Osigurati ćemo zastupljenost nacionalnih manjina u općinskim vijećima, međutim, mi nakon posljednjih općinskih izbora u desetini općina, i u Federaciji i u RS, imamo situaciju da, bez obzira na rezultate posljednjeg popisa gdje je bilo pojedinih konstitutivnih naroda i po 15% i 20%, trenutno u općinskim vijećima, dakle, i u Federaciji u RS, imamo jednonacionalna općinska vijeća. Nemamo predstavnika konstitutivnih naroda u općinskim vijećima. E, sad dolazimo u paradoksalnu situaciju, jer nismo vodili računa, dakle osiguravamo nacionalne manjine, a konstitutivne narode, koji imaju naravno svoja prava u skladu sa Odlukom Ustavnog suda o konstitutivnosti, koji su statistička manjina u jednoj određenoj sredini, nisu uopće riješeni. Mislim da će i to trebati popraviti amandmanom.

Dakle, uz ovo, naravno, dobre strane ovog prijedloga zakona neću komentirati, ima ih naravno veliki broj, ali ovo, mislim da ova pitanja o kojima sam govorio se mogu popraviti amandmanima.

Hvala.

MIŁORAD ŹIVKOVIĆ:

Zahvaljujem.

Uvaženi poslanik Džaferović, pa su se prijavili Ivanković, Dolić, Kadrić, Okolić.

ŠEFIK DŹAFEROVIĆ:

Poštovane kolegice i kolege, gospodine predsjedavajući, ja sam bio na čelu Interresorne radne grupe, još uvijek sam, jer radimo po pitanju nakon ovoga zakona o Zakonu o sukobu interesa i Zakona o finansiranju političkih stranaka. Vi ste Izvještaj komisije o Prijedlogu zakona i Izvještaj komisije dobili. I odmah da kažem da ovo što ste dobili u pisanoj formi nije samo to rezultat rada ove interresorne radne grupe, jer Interresorna radna grupa je na 17. sjednici, praktično, pretresla sva rješenja iz postojećeg Izbornog zakona. Uočili smo određene stvari koje treba promijeniti, oko nekih smo se usaglasili, oko nekih nismo usaglasili, a institucijama – ako to nije bila stvar Interresorne radne grupe, koji bi trebali nešto da urade povodom izborne problematike – uputili smo određene sugestije, odnosno uputili smo ih ovom domu da ih ovaj dom usvoji kao svoje i tek onda da dostavi nadležnim institucijama.

Dakle, na Izborni zakon Interresorna grupa je podnijela negdje oko 80 amandmana. Neki su tehničke, a neki su pravne, a neki su i suštinske naravi. Ali vjerujte da oko svakog rješenja, morala se voditi vrlo široka i opsežna rasprava. Radi se o vrlo važnom zakonu, gdje bilo kakav zahvat izaziva puno interesovanje svih i zahtijeva konsenzus praktično svih u Interresornoj radnoj grupi.

Postoje rješenja sa kojima ili ne postoje rešenja zbog čega ja nisam neka od rešenja u ovim izmjenama ... ja nisam do kraja zadovoljan – ali to je moje osobno mišljenje – od Interresorne radne grupe; ono što ste dobili u pisanoj formi. I zato ja, naslanjajući se ili nadovezujući se na diskusiju gospodina Genjca, želim samo da posebnu pažnju podvučem ovom domu ovdje, kada je u pitanju etnička zastupljenost u lokalnim zajednicama, u lokalnim vijećima, da ćemo mi, imajući u vidu postojeće stanje,

nakon narednih lokalnih izbora, ako nešto ne poduzmemo, vjerovatno biti u prilici da u mnogim sredinama u kojima smo po popisu stanovništva iz 1991. godine imali multietničku sliku, imamo zapravo monoetničku sliku lokalnih općinskih vijeća, i mislim da ovaj parlament treba dati odgovor na to pitanje. Mi se nismo uspjeli dogovoriti na Interresornoj radnoj grupi oko toga i zbog toga ja pozivam naravno kolege da ulože amandmane posebno, dakle kada je ta stvar u pitanju, a na nama je, na Parlamentu, i ja vas pozivam, dakle govorimo o cijeloj BiH, govorimo o svim lokalnim vijećima i mislim da je u interesu svih nas da ako se nacionalnim manjinama u BiH garantira zastupljenost u lokalnim vijećima a to treba da uradimo, jer smo donijeli takav zakon, i to je na kraju krajeva ljudski i pošteno, onda je ljudski i pošteno da to uradimo i prema konstitutivnim narodima. Ja očekujem amandmane na tu temu, pa ćemo dakle vidjeti, a vas pozivam još jednput da o ovoj stvari vrlo ozbiljno porazmislimo. Ono što Interresorna radna grupa nije mogla ugraditi u izmjene Izbornog zakona je nešto što se predlaže ovom domu da se usvoji kao inicijativa Doma. Mi smo primijetili četiri važne stvari kada je po srijedi izborna problematika u BiH koje treba u BiH na raznim nivoima vlasti i u raznim institucijama urediti, na način kako ću vam sad ja reći, odnosno, vi ste već to dobili u vašim materijalima.

Prva stvar se tiče rokova za konstituiranje zakonodavne i izvršne vlasti nakon održanih izbora. Vi znate da mi imamo neke rokove u nekim ustavima propisane, ali da se ti rokovi ne poštuju. Ja mislim da treba usvojiti inicijativu ovdje da se ti rokovi moraju precizirati i da se moraju propisati sankcije za nepoštivanje tih rokova a logična sankcija su ponovni, odnosno, vanredni izbori, i ja ovdje moram istaći, pošto je i to korektno, da smo ovu stvar ugradili kao inicijativu na osnovu toga što mi u Interresornoj grupi jednoglasno mislimo ovako, ali i zbog toga što smo ovo dobili kao inicijativu jedne nevladine organizacije koja se zove Centar civilnih inicijativa koji prate rad našeg parlamenta i pošteno je da ja to radi njihovog rada kažem ovdje svima vama i cijeloj bosanskohercegovačkoj javnosti.

Dalje, dakle druga inicijativa se odnosi na Ustav Federacije BiH. Mi smatramo da ovaj parlament treba usvojiti zaključak ili inicijativu ili prihvatiti ovo kao svoju inicijativu: *da se sugeriše Parlamentu Federacije BiH da se izmjene odredbe Ustava Federacije BiH kada je u pitanju način popunjavanja delegacija konstitutivnih naroda u Vijeću, odnosno u Domu naroda*. Da ne bismo, sada nismo u toj situaciji sticajem okolnosti, jer su delegacije u punom sastavu, ali u prošlom sazivu smo imali jednu sramotnu situaciju gdje jedna delegacija nije bila u punom sastavu puno, jer nije bilo tehničkog načina da se dođe do rješenja, a da se ne poremeti izborni rezultat i mislim da treba da to kažemo ovde i tražimo od federalnog parlamenta da se izvrše izmjene Ustava Federacije, kako bi se takva mogućnost i teoretski u budućnosti izbjegla i kako bi nam delegacije u federalnom Domu naroda bile u Ustavom propisanom sastavu.

Vi znate da je ovaj parlament donio Zakon o popunjavanju upražnjenog mjesta člana Predsjedništva BiH. To je problematika koja je uređena na dosta nekonzistentan način. To nije problematika Izbornog zakona ali jeste izborno pitanje, odnosno, eventualno post izborno pitanje i mi smatramo da u ovom domu treba pokrenuti inicijativu za izmjene toga zakona kako bi se način popunjavanja upražnjenog člana Predsjedništva na konzistentan način uredio izmjenama i dopunama toga zakona jer, ponavljam, ovo što danas imamo, zapravo, u sebi sadrži brojne nepreciznosti, brojne nelogičnosti i mislim da se oni mogu riješiti jednom ispravnom intervencijom ovoga parlamenta.

I na kraju, četvrta inicijativa koja treba da ide prema entitetskim parlamentima je inicijativa koja se odnosi na tzv. harmonizaciju u pogledu načina izbora općinskih načelnika. Vi znate da je u Federaciji BiH prisutan preferencijalni sistem, u RS nije preferencijalni nego većinski sistem. Izborna komisija a i Interresorna radna grupa smatra da je bolje ovo rješenje koje danas postoji u RS, dakle ovaj većinski

sistem i predlažemo da takva inicijativa ode prema entitetskim parlamentima. Šta će oni uraditi, to je dakle njihova stvar.

Na kraju, dakle, ja vas pozivam da podržite ovaj zakon u prvom čitanju, da kolege koje imaju amandmane ulože amandmane, Ustavnopravna komisija će se naravno o njima očitovati. I, posebno vas molim da vodite računa o ovoj stvari koja se tiče buduće etničke strukture lokalnih općinskih vijeća i naravno ove četiri inicijative koje sam ja istakao kao jednoglasan stav Interresorne radne grupe.

Hvala vam.

MILORAD ŽIVKOVIĆ:

Zahvaljujem.

Uvaženi poslanik Ivanković. Izvolite.

JERKO IVANKOVIĆ LIJANOVIĆ:

Poštovani predsjedatelju, kolegice, kolege zastupnici, uvaženi gosti, ovim izmjenama nije obuhvaćeno jedno bitno područje, a to je područje izlaska na izbore. Mi za posljedicu imamo da danas u BiH veliki broj načelnika koji imaju jako velike ovlasti upravljaju našim općinama, a sa možda svega 10-15 ili maksimalno 20% podrške ukupnog biračkog tijela. Postavlja se pitanje i legitimnosti tih ljudi: Da li sa 10 ili 15% podrške ukupnog biračkog tijela možete posjedovati takve ovlasti, da praktično kreirate procese u toj općini?

Uvođenjem obaveznog glasovanja na izborima, koje posjeduju preko 30 zemalja u svijetu, bi bilo rješenje da postotak izlaznosti na izbore i u BiH značajnije povećamo i reguliranje odredbi koje bi provelo obvezno glasovanje. Znači, da li da nekim sankcijama onih koji ne glasuju to reguliramo kao što su regulirale mnoge zemlje koje imaju financijske kazne ili uskraćivanje nekih drugih privilegija, ili eventualno motivacijom da se ljudima snose troškovi koje imaju prilikom glasovanja, troškove puta, troškove tog dana itd.!

Ja ću podržati ove izmjene i dopune zakona, ali ću u daljnjoj proceduri djelovati sa amandmanima da popravimo i ovo područje, da dobijemo veću izlaznost birača na izbore i praktično osiguramo veći legitimitet izabranim ljudima na izborima.

Hvala.

MILORAD ŽIVKOVIĆ:

Zahvaljujem.

Uvaženi poslanik Dolić. Izvolite.

RIFAT DOLIĆ:

Gospodo, predsjedavajući, cijenjene kolegice i kolege, uvaženi gosti,

Izborni zakon u svakoj državi svakako spada u sami vrh zakona po kojima se mjeri stepen razvijenosti demokratije u toj zemlji. Kada je u pitanju BiH, ja bih se usudio reći da je naš Izborni zakon i tehnička provedba izbora u poslijeratnom periodu u velikoj mjeri ispred stepena dostignute demokratije u BiH. Naravno, i uz takvu kvalifikaciju u toku funkcioniranja zakona, uočene su određene nedorečenosti

ili manjkavosti tehničke i druge prirode, što je naravno iniciralo i formiranje ove Interresorne grupe i ovaj tekst izmjenjena i dopuna Izbornog zakona.

Osobno sam na indirektan način u ime stranke i kao poslanik u toku priprema ovoga zakona dao određena mišljenja i sugestije i izražavam zadovoljstvo što je jedan dio tih sugestija našao svoje mjesto u ovome zakonu. Kako se radi o prvom čitanju i kako je ovo moj prvi susret sa nekim integralnim tekstom do kojeg se došlo nakon duže procedure koju je vodila Interresorna grupa, vjerujem da će biti od koristi neka mišljenja koja želim iznijeti o pojedinim rješenjima koja se predlažu u zakonu a, naravno, i ja ću one druge prijedloge u amandmanskome djelovanju dati.

Želim pohvaliti, prije svega, ozbiljnost i angažman koji je uložila Interresorna grupa na putu do teksta zakona koji je pred nama i nadam se da će i ovo potaknuti Vijeće ministara da primjenjuje bar istu formulu u proceduri predlaganja zakona, bar kada je u pitanju ozbiljnost. Uz brojna tehnička unapređenja i pojašnjenja koja su tretirana u ovom zakonu, posebno želim istaći unapređenje i pojednostavljenja koja se tiču biračkih spiskova općenito i pojednostavljenje glasovanja građana BiH koji imaju pravo glasa, a ne borave u BiH, rješenjima koja se nude u ovom zakonu. Birački spiskovi se, dakle, vode po službenoj dužnosti i to je stvar automatizma, a našim građanima koji žive izvan BiH se proces kvalifikacije ili na neki način prijave za učešće na izborima pojednostavljuje i nije više vezan sa rokom. Dakle, to je kontinuiran proces u toku cijele godine, što je zasigurno jedna velika stvar. Ovo nije dakle pitanje samo jedne stranke ili interesa jedne stranke pojedinačno, već je to pitanje i poticaja veza i interesa građana BiH širom svijeta za svoju zemlju i zato ovo posebno ističem.

Dozvolite mi da iznesem i nekoliko primjedbi koje uočavam u ovom zakonu i koje mogu poboljšati postojeća rješenja.

U članu 8. koji se odnosi na član 2.2. Izbornog zakona, predlažem, sa motivom da potakne ravnopravnost manje zastupljenog spola, prilikom zastupljenosti u općinskim izbornim komisijama i biračkim odborima, do tog cilja pokušava doći formulacijom da će se nastojati osigurati da broj članova manje zastupljenog spola bude najmanje jednu trećinu od ukupnog broja. Kao član Komisije za ravnopravnost spolova i kao poslanik, mislim da zaštitu manje zastupljenog pola, u konkretnom slučaju, nećemo osigurati sa formulacijom nastojeći osigurati već isključivo sa imperativnom odredbom će osigurati.

Kada je u pitanju ravnopravna zastupljenost spolova među izabranim članovima zakonodavne i izvršne vlasti, mislim da nije dovoljno ono što smo imali u postojećem Izbornom zakonu, niti ovaj zakon nudi neke promjene. Mislim da je u ovome zakonu uz postojeće odredbe o imperativnoj zastupljenosti na kandidatskim listama nakon prethodnih iskustava, trebalo ipak otići korak dalje i minimalnu zastupljenost imperativno regulirati kroz raspodjelu mandata i izbor izvršne vlasti. Mislim da ne možemo zatvoriti oči da u ovome domu od 42 poslanika imamo samo pet žena ili da među članovima Vijeća ministara nemamo niti jednu ženu.

Član 20. koji se odnosi na član 3.12. Izbornog zakona je po formulaciji kakva je predložena u tekstu izmjenjena i dopuna, po meni, unio više konfuzije nego što je bilo u postojećem rješenju. Izmjena glasi: *Birač koji promijeni prebivalište 45 dana prije održavanja izbora naći će se na izvodu iz Centralnog biračkog spiska na redovnom biračkom mjestu u općini u kojoj je imao prebivalište do dana promjene prebivališta.* Uz ovakvu formulaciju, postavlja se pitanje gdje će se onda naći onaj birač koji promijeni prebivalište 44 ili 46 dana prije izbora. Mislim da je malo nespretna formulacija, kako je u ovom zakonu.

Članom 56. i 57. pokušavaju se naći rješenja za slučajeve kada politički subjekt osvoji više mandata od broja koji ima na otvorenoj ili kompenzacijskoj listi. Bojim se da rješenja koja se nude idu ka tome da ovakvi slučajevi postanu pravilo ili pojava, a ne izuzetan slučaj koji se eto desio na prošlim izborima. Mislim da ovakvo rješenje umjesto tereta odgovornosti za propust vodi ka motiviranju namjernog propusta i da u izvjesnoj mjeri mijenja sam koncept na kojem počiva cijeli Izborni zakon.

Na kraju, ne mogu a da se posebno ne osvrnem na Poglavlje XIV a) zakona koje se odnosi na kaznene odredbe. Izbori su važno i osjetljivo pitanje u demokratiji u svakoj zemlji i bezrezervno podržavam sve što u ovoj oblasti obezbjeđuje najviše standarde demokratije ali ovako široke i neprecizno definirane kvalifikacije povreda izbornog procesa, čini mi se, da su više u funkciji konfuzije nego u funkciji demokracije. Uz ovakvu širinu povreda i nepreciznost u njihovom definiranju, politički subjekt izbore bez kazne može završiti samo ako odustane od izbora ili uopće ne vodi kampanju. Volio bih vidjeti političkog subjekta koji će ovako proći nekažnjeno i ne bih volio biti u ulozi onih koji će dokazivati ili arbitrirati je li povreda učinjena ili nije. Ovim se također daleko više daje šansa subjektivizmu, simpatijama ili tendencioznošću pred činjenicama. Ako u brojnim oblastima vapimo za demokratijom, koliko god izgledalo nebulozno, u ovom dijelu koji se odnosi na ove kaznene odredbe ili je u pitanju višak demokratije (pod navodnicima) ili smo mi demokratiju pogrešno razumjeli.

Osnovno imam zamjerke što Interresorna grupa nije više pažnje u izmjenama zakona posvetila regulisanju zloupotrebe javnih funkcija, pozicije vlasti i javne imovine u predizbornoj kampanji. Daleko je važnije pitanje onemogućiti zloupotrebu funkcije, zloupotrebu javne institucije i javne imovine u predizbornoj kampanji, nego sankcionisati upotrebu nekakvog megafona ili nekakvih drugih pitanja.

MIŁORAD ŹIVKOVIĆ:

Molim vas obratite pažnju na vrijeme.

RIFAT DOLIĆ:

Samo još minut. Svjedoci smo cijelog dakle arsenala ovih zloupotreba, od službenih automobila, policijske pratnje i svakodnevnih obilazaka visokih delegacija u namjene kampanje ili nakon raspisivanja izbora do direktnog korištenja budžetskih sredstava. Naravno, ovo su predizborne aktivnosti koje ne finansiraju stranke već poreski obveznici i ove aktivnosti su privilegija onih na vlasti. Mislim da je rezultat ovakvog odnosa i činjenica što Interresornu grupu sačinjavaju isključivo ljudi iz vladajuće koalicije i, naravno, nisam ni očekivao da oni sami protiv sebe nešto ovdje i predlože. Dakle, ja ću dodatne svoje prijedloge u amandmanskome djelovanju dostaviti na vrijeme.

Hvala lijepo.

MIŁORAD ŹIVKOVIĆ:

Zahvaljujem.

Uvaženi poslanik Kadrić, pa Okolić, Belkić, Novaković.

Izvolite.

REMZIJA KADRIĆ:

Zahvaljujem.

Ja ću zaista vrlo kratko, obzirom da se radi dakle o zakonu koji je u nacrtu u ovom prvom čitanju, ja ću samo dati dvije svoje kratke sugestije, pa ću u toj amandmanskoj fazi te stvari detaljnije obrazlagati.

Dakle, kad se radi o članu 18. smatram da bi trebalo da se rješava ... pitanje – ovdje se reguliše pitanje centralnih biračkih spiskova i lokalnih ... opštinskih biračkih spiskova – mislim da bi trebalo da se razmisli o tome da se u ove biračke spiskove da se omogući pravo biračima, glasačima, da im se omogući pravo upisa u te opštinske biračke spiskove, a prema prebivalištu koje su imali iz 1991. godine. Zbog čega to predlažem? Zbog toga što mi dobro znamo da su većina ljudi, građana ove države, su bili prisiljeni da napuštaju svoja mjesta prebivališta '91. i početkom '92. godine. Prema tome, oni su mimo svoje volje napuštali ta prebivališta i ovim zakonom, izmjenama Izbornog zakona, bi trebalo omogućiti, dati pravo, a ne obavezu, da ti ljudi imaju pravo da se nađu na tim opštinskim biračkim spiskovima, da glasaju u svojoj tadašnjoj opštini, matičnoj opštini, bez obzira gdje su sada prijavljeni, gdje žive i gdje borave. Mislim da je to stvar o kojoj bi trebalo da razmislimo. Ja ću predlagati u tom pogledu i amandmane. Mislim da je to stvar koja ima, koja je opravdana i koju bi mi trebali podržati.

Drugo, u članu 56. kad se govori o ovim kompenzacijskim listama i mandatima, mislim da bi ova odredba trebala da bude opšta odredba i da se odnosi na ove kompenzacijske liste i mandate i za entitete, entitetske kompenzacijske liste i mandate. Vi znate da smo imali taj problem kada je u pitanju Narodna skupština RS. Prema tome, ova odredba treba da se proširi i na entitetske te liste, kompenzacijske liste i mandate, i da ova odredba ima povratno dejstvo, dakle retroaktivno dejstvo za izbore koji su bili održani 2006. godine. Dakle, u tom pogledu, ja ću uložiti ove amandmane. A pored toga da ja istaknem da je ova grupa radila zaista odgovorno i mislim da ćemo dobiti jedan kvalitetan zakon, kada su u pitanju izmjene Izbornog zakona.

Hvala.

MILORAD ŽIVKOVIĆ:

Zahvaljujem.

Uvaženi poslanik Okolić. Izvolite.

MIRKO OKOLIĆ:

Evo, ja ću dati neku primjedbu, odnosno neku primjedbu na tehnički dio zakona, izmjene i dopune zakona, i ona se sastoji u sledećem.

Ja sam ranije dobio Predlog zakona o izmjenama dopunama Izbornog zakona BiH u bošnjačkom, odnosno bosanskoj verziji, a posle sam dobio u srpskoj verziji. U članu 3. ima jedna, po meni, tehnička greška koja neće možda u ovom slučaju (član 3.) suštinski promijeniti, ali se bojim da toga nema još možda i da neće neki član suštinski promeniti od jezika do jezika. I o tome bi trebalo da se vodi računa. U članu 3. u srpskoj verziji, znači člana izmjena i dopuna, kaže: *direktno od birača*, zadnja riječ, odnosno zadnja rečenica u članu 3., a u bosansko-bošnjačkoj verziji: *direktno od strane birača*. Ovde neće uticati mnogo ova riječ na suštinu člana, ali možda se može desiti zbog prevoda da utiče.

Dalje bih zamolio, odnosno moj bi predlog bio, obzirom da se radi o izmjenama i dopunama zakona kojih mi imamo skoro na svakoj sjednici, da bi radi praktičnih razloga bilo dobro da predlagač – da mi ne bi gubili bespotrebno vrijeme, nego da se usredsredimo na suštinu izmjena i dopuna zakona – da predlagač, kad već radi ove poslove, onda će mu to biti i lakše nego nama tražiti stari zakon, odnosno trenutno važeći zakon stavi u svome predlogu i trenutno važeći zakon, odnosno onaj član koji se menja

izmenom i dopunom zakona. Ako sam bio jasan? Znači, stari član, pa onda kaže izmjenom i dopunom Izbornog zakona u ovom slučaju, ili nekog drugog zakona, menja se to i to. Onda bi mi mogli odmah da usporedimo, ne tražeći zakon koji je trenutno na snazi, nego u istom materijalu, čim ga dobijemo, možemo pogledati na istom mestu kad ga i dobijemo ili putujući itd., a ne čekajući da dođu do kancelarije ili do kuće da tražimo zakon koji je trenutno na snazi. Mislim da ste me razumjeli. I da to ne bi bio veliki problem predlagачu, obzirom da on već vlada tom materijom, tom tehnikom, samo da doda i te stare članove.

Hvala.

MILORAD ŽIVKOVIĆ:

Zahvaljujem.

Uvaženi poslanik Belkić. Izvolite.

BERIZ BELKIĆ:

Dakle, vrlo kratko, iz dva razloga. Radi se dakle o raspravi u prvom čitanju. Raspravljamo o principima i načelima i ne spadam u one ljude koji, ako oni to nisu rekli, misle da nije ništa rečeno.

Dakle, meni su prihvatljivi principi i načela na kojim počivaju ove izmjene i dopune Izbornog zakona i ja ću ih apsolutno podržati. Ali, evo, da iskoristim priliku, i to je bio razlog zašto sam se javio, da nas podsjetim sviju. Dakle, mi svi znamo kada uspostavimo radnu grupu, interesornu grupu itd. i svi smo upoznati sa zadacima i svi smo upoznati šta ta interesorna grupa radi. Dakle, nikakve smetnje nema da u toku njihovog rada idemo sa inicijativama, sugestijama, prijedlozima itd. prema tim interesornim grupama. Dakle da imamo komunikaciju sa interesornim grupama, prije nego što ljudi dođu ovde sa konkretnim predlogom, i na taj način bismo možda racionalnije i radili.

Druga stvar, ova inicijativa, inicijative ove resorne grupe, za koje se ja nadam da vi ih imate ovde sa sobom, jer su one sastavni dio praktično na neki način izvještaja, mislim da zavređuje da mi danas u okviru izjašnjavanja o ovom zakonu u prvom čitanju podržimo i ove inicijative i da na taj način Kolegij dobije mandat, dobije mandat da postupa po ovim inicijativama u smislu inicijativa prema entitetskim parlamentima i neke druge stvari, koje ovde da ja ne ponavljam, Šefik je podsjetio na koji način, šta sadrže te inicijative.

I posljednja stvar. Ja, dakle pozdravljajući napore ove interesorne grupe, pozivam ih da ulože dodatni napor i ovaj preostali posao što je ostao, dakle ova dva zakona na kojim se radi, da imamo što prije ovdje u Predstavničkom domu.

Hvala lijepo.

MILORAD ŽIVKOVIĆ:

Zahvaljujem.

Uvaženi poslanik Novaković. Izvolite.

MOMČILO NOVAKOVIĆ:

Odustao.

MILORAD ŽIVKOVIĆ:

Da li ima još neko da se prijavio za raspravu? Ako nema, dozvolite da i ja kažem nekoliko.

DRUGI ZAMJENIK

PREDSJEDAVAJUĆEG

BERIZ BELKIĆ:

Gospodin Živković, predsjedavajući.

MILORAD ŽIVKOVIĆ:

Evo, zahvaljujem. Naime, kao član ove radne grupe, želim da se zahvalim svim koji su radili u radnoj grupi i ispred Savjeta ministara, ispred CIK-a i svi oni koji su na vrijeme radnoj grupi dostavili amandmane, tako da smo, i od predstavnika nevladinih organizacija, te iste amandmane razmatrali. Razlozi zbog kojih smo dobili mandat da raspravljamo o ovom zakonu, svima su jasni, znači poticali su od Centralne izborne komisije koja se u proteklom razdoblju suočavala sa određenim problemima u svom radu, od političkih partija, građana i nevladinih organizacija ali, isto tako, imali smo i potrebu za donošenjem tog zakona zbog predstojećih opštinskih izbora. To je jedan od razloga zašto smo morali ubrzati rad na ovome zakonu. Ali, isto tako, i od zahtjeva nevladinih organizacija i naših komisija ovde u Parlamentu, za pravljenje određenog balansa u smislu rodnog balansa, odnosno zastupljenosti polova. Naravno, tu je i naša obaveza prema međunarodnoj zajednici, odnosno našem putu ka EU gdje smo morali da dio zakona koji se tiče manjina i njihovih zastupljenosti u parlamentima odradimo, i to je bio jedan od razloga zašto smo se bavili tim pitanjem.

Naravno, kao što ste vidjeli, u prijedlogu ste dobili da sam se, da kažem, da sam bio uzdržan u vezi sa nekim prijedlozima. Tiče se načina ili omogućavanja glasanja u DKP mrežama. Smatram da je bilo dovoljno dati našim ljudima koji su izvan BiH mogućnost da glasaju poštom. Smatram da naša DKP mreža nije dovoljno razvijena niti može da omogući tako veliki posao. Smatram – znači to su tehničke primjedbe i finansijske primjedbe, kao što ste vidjeli u obrazloženju, na kraju ovoga zakona – da su potrebna sredstva od 500 hiljada maraka, što mislim da su velika sredstva za nešto što se može uraditi na jednostavniji način. I da ne govorim o mogućnosti zloupotrebe, o tome neću da govorim da ne bih. Znači, mi iz SNSD-a ćemo ići u tom pravcu da se takva mogućnost za ove izbore opštinske ostavi kao što je u starom zakonu, a da se razmotri u idućim izmjenama i dopunama koje ćemo sigurno morati imati, ovoga zakona. Govorim i o izmjenama i dopunama koje se tiču na nivou entiteta i države BiH jer smo imali određene rasprave u vezi sa ponderisanjem i brojem mandata u izbornim jednicama, gdje ovakvi omjeri od izabranih i onih kompenzatornih mandata, trenutno ne smatram da su na dobar način riješeni, ali odustali smo od tih izmjena i dopuna, zato što se to tiče viših nivoa izbora u BiH.

I naravno, jedan zahtjev koji mislim da je veoma opravdan. Mislim da nemamo dovoljno pravnih argumenata da ne udovoljimo tom zakonu, a to je usaglašavanje imena gradova u BiH, Centralnog izbornog spiska sa Odlukom Ustavnog suda BiH, odnosno sa podacima koje imamo u CIK-u, tako da ćemo ići i u tom pravcu da se obavi to usaglašavanje, jer to predstavlja, prvo, našu obavezu prema Ustavnom sudu a, druga stvar, da pojednostavljuje rad Izornoj komisiji.

Evo, toliko, hvala.

Ako nema više, uvaženi poslanik Džaferović. Izvolite.

ŠEFIK DŽAFEROVIĆ:

Ako dozvoljavate, gospodine predsjedavajući, samo jedna informacija, zapravo dvije. Vrlo kratko. Ovo što imate je rezultat konsenzusa prisutnih na sjednicama Interresorne radne grupe. Tačno je da neke kolege na nekim sjednicama nisu bile, ali komisija je imala kvorum, a u taj kvorum su morali ulaziti svi oni koji donose odluke. Dakle, i predstavnici entiteta i naroda. Dakle, kvorum podrazumijeva jednu takvu kvalifikovanu većinu.

Ja vas molim da ovo što smo postigli kao rješenja, ovo je samo jedan mali dio našeg rada – 17 sjednica je bilo – da to očuvamo i da popravimo šta možemo popraviti. To je jedna informacija i molba.

I druga stvar, Zakon o sukobu interesa i Zakon o finansiranju političkih stranaka su već na tapetu ove Interresorne radne grupe i, pravo da vam kažem, mi nastojimo što ranije da završimo, što prije da završimo taj posao i hvala svima onim koji su rad ove grupe procijenili kao odgovoran rad ali, eto, mi smo za svoju zahvalnost svaki mjesec nagrađivani sa po 240 maraka. Mislim da se i to zna, jer takva su pravila ovoga parlamenta.

Toliko, hvala.

MILORAD ŽIVKOVIĆ:

Zahvaljujem.

Ako nema prijavljenih, zaključujem raspravu.

Prelazimo na 8. tačku dnevnog reda:

Ad. 8. Predlog zakona o izmjenama i dopunama Zakona o učešću pripadnika Oružanih snaga BiH, policijskih službenika, državnih službenika i ostalih zaposlenika u operacijama podrške mira i drugim aktivnostima u inostranstvu

MILORAD ŽIVKOVIĆ:

Savjet ministara 27. novembra 2007. godine dostavio je predlog ovog zakona u proceduru. Ustavnopravna komisija 14. decembra 2007. godine je dostavila Mišljenje o ustavnopravnom osnovu, a nadležna je Zajednička komisija za odbranu i bezbjednost. Dobili smo o principima njihovo mišljenje 12. decembra 2007. godine.

Otvaram raspravu u prvom čitanju.

Uvaženi poslanik Novaković. Izvolite.

MOMČILO NOVAKOVIĆ:

Hvala vam, gospodine predsjedavajući.

Ja imam samo jedno pitanje za predlagača. Naime, član 23. stav (2) je ranije definisao mogućnost da se Rezervni sastav, odnosno pripadnici Rezervnog sastava šalju samo u humanitarne misije. Ovom izmjenom zakona je data mogućnost da se i članovi Rezervnog sastava upućuju i u inostranstvo za vršenje drugih misija, a koje ne moraju biti samo humanitarnog karaktera, doduše, pod uslovom dobrovoljnosti. Kada smo ranije vodili raspravu o ovom zakonu, procjena je bila da obučenost kadrova Rezervnog sastava ne daje dovoljno sposobnosti ili nije dovoljna ... da obezbijedi maksimalno moguću sigurnost pripadnika prilikom obavljanja misija, i zbog toga je rješenje bilo onako kako je bilo u zakonu.

Šta je motivisalo predlagača da promijeni znači taj stav, odnosno šta je motiv da odustanemo od toga i da sada omogućimo, na principu dobrovoljnosti, članovima Rezervnog sastava, da učestvuju i u misijama koje nisu humanitarnog karaktera?

MIŁORAD ŹIVKOVIĆ:

Zahvaljujem.

Da li ima još neko diskusija? Ako ne, ima li potrebe predlagač da obrazloži?

Izvolite, zamjenica ministra uvaŹena gospođa Pendeš. Izvolite.

MARINA PENDEŠ:

Gospodine predsjedavajući, uvaŹene dame i gospodo, gospodo zastupnici, znači jedan od razloga, u pravu je gospodin Novaković, obzirom da smo u prošlom mandatu zajednički radili na donošenju i izradi ovog zakona. Obzirom da smo mi sad u pripremi i već smo implementirali zakon, kad su u pitanju OruŹane snage u smislu popune profesionalnog sastava, a sad radimo na politikama ... vezano za Rezervni sastav, i znači neće se desiti, tu smo mi predvidjeli. Znači, ne moŹemo bez obzira na dragovoljnost, kada su u pitanju pripadnici Rezervnog sastava, uputiti u mirovnu misiju, a da prije toga nije izvršena obuka na maksimalnom nivou, kao što smo radili i obuku kada je u pitanju bilo upućivanje u ovu misiju „Iračka sloboda“ u Iraku.

Vi znate da smo i kada je u pitanju „Iračka sloboda“ računali na profesionalni sastav ali da su ti ljudi prošli dva sustava obuke. Znači, osnovnu obuku i specijalističku obuku. I u tom smislu, znači smo išli sa ovom izmjenom, ako vas ovaj odgovor zadovoljava. Znači, neće se desiti niti se moŹe desiti da neki pripadnik koji je u Rezervnom sastavu bude upućen u misiju, a da prije toga nije dovoljno obučen da bi time garantirali i njegovu sigurnost i sigurnost misije u koju bude upućen.

MIŁORAD ŹIVKOVIĆ:

Zahvaljujem.

Ima li još? UvaŹeni poslanik Novaković. Izvolite.

MOMČILO NOVAKOVIĆ:

Pa vidite, ja nisam čuo, doduše, motiv, znači zbog čega smo sad, to sam traŹio, zbog čega smo se odlučili da proširimo sada krug ljudi koji mogu učestvovati. Je li problem u brojnom stanju OruŹanih snaga? Znači, u čemu je problem kad proširujemo broj ljudi? Ja sam to pitao. Svojevremeno je bila ideja, zbog toga sam ovo i pitao, sad da idemo do kraja, znači, bila je ideja da se u značajnoj mjeri broj vojnika koje BiH šalje u misije poveća, pa se govorilo čak i o ciframa 1.200, pa 1.500, pa 1.800 vojnika i slično. Da li je to moŹda – evo da pomognem – da li je to motiv i da li i nakon ovoga slijedi povećanje broja vojnika u misijama, znači u misijama u inostranstvu. Naravno, ne govorim o humanitarnim nego ovim drugim misijama.

MIŁORAD ŹIVKOVIĆ:

Zahvaljujem.

Mislim da će dodatno objašnjenje moŹda biti potrebno. Izvolite.

MARINA PENDEŠ:

Prije svega, svi znamo da smo mi preuzeli određene obaveze kada je u pitanju već članstvo samo u Partnerstvo za mir, a i buduće članstvo u NATO-u, u smislu sudjelovanja u određenom broju misija. Da li to znači da ćemo mi sudjelovati u pojačanoj aktivnosti u budućnosti, ne zavisi samo od Ministarstva obrane nego znači zavisi od države, jer je država preuzela te obaveze.

Vi znate da smo definirajući Rezervni sastav i opredjeljujući se da pet tisuća pripadnika mora biti u aktivnoj pričuvi, odnosno aktivnoj rezervi, smo se opredijelili da su to specijalisti. Znači, to su ljudi koji su već nekad bili u sustavu, koji su već prošli određene obuke, tako da ... to je jedan od razloga. Vi znate da i sadašnja popunjenost Oružanih snaga je koncipirana na način da većina od tih postrojbi ima popunjenost 70%, 50% ili 35%. Znači, oni specijalističke pozicije u pojedinim vojnama, bilo da se radi i o pješačkim vojnama, bilo da se radi iz Brigade taktičke potpore, gdje su rodovi svi zastupljeni, nisu u potpunosti predviđeni potpunom profesionalnih osoba, odnosno profesionalaca, nego rezervnog sastava za koje već znamo da su to ljudi koji imaju određena iskustva, što ne znači da ćemo moći taj Rezervni sastav popuniti sa ljudima koji su nekada bili u sustavu nego da ćemo primati mlade ljude, ukoliko specijalnost za buduću misiju bude to zahtijevala. Ali opet će to biti na dragovoljnosti, i opet će to biti znači na način kako predloži ministarstvo, odnosno kako usvoje institucije koje donose, na kraju krajeva, konačnu odluku.

MIŁORAD ŹIVKOVIĆ

Zahvaljujem.

Ako nema više prijavljenih, zakljućujem raspravu.

Prelazimo na 9. taćku dnevnog reda, radi se o:

Ad. 9. Prijedlog zakona o izmjenama i dopunama Zakona o upotrebi i zaštiti naziva Bosne i Hercegovine (prvo ćitanje)

MIŁORAD ŹIVKOVIĆ:

25. oktobra 2007. godine Savjet ministara je dostavio u proceduru Prijedlog zakona iz ove taćke. Ustanovopravna komisija je nadležna za ovaj zakon; 8. novembra dostavila Mišljenje i o ustavnom osnovu i o principima Predloga zakona. Otvaram raspravu u prvom ćitanju.

Uvaćeni poslanik Beriz Belkić, pa Ahmetović.

Izvolite.

BERIZ BELKIĆ:

Pa vjerovatno se gospodin Ahmetović istim razlogom javio. Dakle, mi raspravljamo o principima, naćelima, prvo ćitanje, i upozoreni smo od dvije-tri asocijacije, konkretno od Udrućenja poslodavaca BiH, Konfederacije sindikata, na kraju, Helsinškog komiteta da ova rješenja o ovom zakonu su u suprotnosti sa ćlanom 11. Evropske povelje o ljudskim pravima i slobodama. Naravno, mi danas to ne moćemo rješavati ali bi bilo dobro, dakle u narednoj fazi, kroz amandmansko djelovanje, u saradnji sa predlaćaćem, da otklonimo određene stvari koje su ugraćene u zakon a koje na neki naćin sputavaju po procjenama ovih organizacija, sputavaju pravo na udrućivanje, naćin izvještavanja, finansijske izvještaje

itd. Mislim da je resorno ministarstvo već u toku. Ali evo, dobro je da najavimo da ćemo imati tu situaciju da bismo morali u drugom čitanju, dakle kroz amandmansku fazu, izbjeći ovu situaciju da bude zakon u suprotnosti sa Evropskom poveljom.

Evo, hvala toliko.

MIŁORAD ŹIVKOVIĆ:

Zahvaljujem.

UvaŹeni poslanik Ahmetović. Izvolite.

SADIK AHMETOVIĆ:

Pa evo, dakle otprilike je to ista priča da obzirom da sam predsjedavajući Komisije za ljudska prava i Helsinški komitet za ljudska prava je uputio dakle pismo i predsjedavajućem Ustavnopravne komisije i Kolegiju ovog doma i meni i, evo s tim u vezi, Źelim upoznati ovaj dom da je Helsinški komitet u svom pismu upozorio da ove odredbe izmjena i dopuna zakona krše Evropsku konvenciju o ljudskim pravima i, s tim u vezi, evo, dakle, ako mogu, u svoje ime ili eventualno sazivom Komisije za ljudska prava da eventualno uložim amandmane na ove izmjene i dopune zakona kako bi izbjegli ovo što je naznačeno u pismu. Dakle, mi smo u obavezi poštivati Evropsku konvenciju o ljudskim pravima. BiH je potpisnik konvencije i s tim u vezi i mislim da neće biti nikakvih problema ni u ovom domu da dođe do otklanjanja ovih nedostataka.

Hvala lijepo.

MIŁORAD ŹIVKOVIĆ:

Zahvaljujem.

Ima li neko od predlaŹača potrebu? Imate potrebu, izvolite.

Zamjenik ministra pravde gospodin Srđan Arnaut. Izvolite.

SRĐAN ARNAUT:

Hvala lijepo.

Zaista ću vrlo kratko. Dakle, zakon je nekoliko puta na zahtjev Vijeća ministara bio na sjednici Vijeća ministara i dosta predmeta ili zahtjeva za upotrebu naziva BiH čeka na odluku Vijeća ministara. Vijeće ministara je zapravo traŹilo da se ipak utvrde neki kriteriji za upotrebu naziva BiH i vratilo Ministarstvu pravde zakon jednom ili dva puta da se ti kriteriji prošire. To je malo kao uvod.

Što se tiče Helsinškog komiteta, dakle da li je zabrana organiziranja, ako vi regulišete pitanje upotrebe naziva BiH? Dakle, jednostavno mislim da ima osnova da se u amandmanskoj fazi ovo kritički razmotri ali, isto tako, znači, postoji i druga mogućnost da se vidi da li baš svako treba da upotrijebi ime BiH.

Evo, kratko obrazloŹenje.

MIŁORAD ŹIVKOVIĆ:

Zahvaljujem.

Ako nema više prijavljenih, zakljućujem raspravu.

Prelazimo na 10. tačku dnevnog reda:

Ad. 10. Prijedlog zakona o odlikovanjima Bosne i Hercegovine (prvo čitanje)

MILORAD ŽIVKOVIĆ:

Od 27. novembra 2007. godine ovaj zakonski predlog je u parlamentarnoj proceduri i za ovaj zakonski predlog nadležna je Ustavnopravna komisija, koja je dala svoje mišljenje o ustavnom osnovu i principima 14. decembra 2007. godine. Otvaram raspravu u prvom čitanju. Ako nema prijavljenih, zaključujem raspravu.

I prelazimo na 11. tačku dnevnog reda:

Ad. 11. Predlog zakona o denacionalizaciji (prvo čitanje)

MILORAD ŽIVKOVIĆ:

Savjet ministara je 30. oktobra u proceduru dostavio ovaj prijedlog zakona. Nadležna je Ustavnopravna komisija koja je 5. decembra zatražila produženje roka za dostavljanje mišljenja, zato što na sjednici 4.12. nisu prisustvovali predstavnici predlagača zakona. Mišljenje o ustavnom osnovu i principima dobili smo 28. decembra 2007. godine. Otvaram raspravu u prvom čitanju.

Uvaženi poslanik Džaferović, pa Kalabić.

Izvolite.

ŠEFIK DŽAFEROVIĆ:

Predsjedavajući, kolegice i kolege, ne treba trošiti riječi da bi se dokazalo da ili pokazalo da se radi o jednom vrlo važnom zakonu, imajući u vidu materiju i sve što ovaj zakon želi da riješi. Ustavnopravna komisija je podržala principe ovoga zakona i ja neću danas ulaziti u suštinu rasprave o samom zakonu. Dakle, ovo je *Zakon o restituciji u BiH* koji je zbog pravnih razloga nazvan *Zakonom o denacionalizaciji* i ja također dijelim mišljenje onih koji misle da je ovo prikladniji naziv za ovaj zakon nego onaj raniji i uobičajeni termin kojeg smo mi u BiH upotrebljavali i upotrebljavamo, a koji se zove restitucija.

Ustao sam da kažem da Ustavnopravna komisija misli da o ovom zakonu treba obaviti javnu raspravu. I mi ćemo se opredijeliti za obavljanje javne rasprave ukoliko zakon danas dobije podršku u prvom čitanju. I molim vas da ako budete bili u toj prilici kada budete, predsjedavajući, predlagali rješenja povodom ovoga zakona da onda i ovaj dom podrži inicijativu komisije za održavanje javne rasprave i da sljedstveno tome, a imajući iskustva kada je u pitanju Zakon o sportu i neki drugi zakona, amandmansku fazu, koja je 15 dana od dana usvajanja zakona u prvom čitanju, odredimo tako da će ona trajati do zaključenja rada nadležne tj. Ustavnopravne komisije, koja će biti održana odmah nakon obavljene javne rasprave. Jer, ako to bude bilo 15 dana od dana usvajanja, dakle od danas, onda ne znam da li ćemo stići obaviti kvalitetno javnu raspravu i istovremeno udovoljiti poslovničkoj obavezi da se ulažu amandmani u roku od 15 dana. Molio bih vas da u pogledu ovoga povedete računa, a o samim rješenjima, naravno, ja niti sam predlagač niti je Ustavnopravna komisija predlagač. Ovdje su ljudi iz Vijeća

ministara, nadam se i iz Komisije za restituciju, odnosno za denacionalizaciju, i na njima je da konkretnije govore o rješenjima. A, uglavnom, Ustavnopravna komisija je evo podržala, podržala ova rješenja. Bilo je određenih sporenja u komisiji vezano za nadležnosti. Vi ćete vjerovatno čuti tu vrstu diskusije i pošteno je da ja to kažem, ali Ustavnopravna komisija, imajući u vidu način na koji ona radi i kako donosi odluke, donijela ovakvu odluku kakvu je donijela. Mislim da je krajnje vrijeme da u BiH donesemo ovaj zakon i mislim da principi na kojima je utemeljen ovaj zakon su principi koji se mogu i trebaju podržati od ovoga parlamenta. Naravno, u amandmanskoj fazi moguće je doradivati neke stvari onako kako se budemo oko njih dogovorili u BiH.

Toliko. Hvala vam.

MILORAD ŽIVKOVIĆ:

Zahvaljujem.

Uvaženi poslanik Kalabić, pa Novaković, pa Raguž.

Izvolite.

DRAGO KALABIĆ:

Gospodine predsjedavajući, uvažene kolege,

Savez nezavisnih socijaldemokrata podržava nastojanja da se ovo teško pitanje koje sigurno opterećuje BiH i najveći broj njenih građana i institucija na neki način riješe i dođe do prihvatljivog rešenja. I verovatno je mnogo pojedinaca i institucija radilo na ovom pitanju i došlo se do nekih rešenja, međutim malo dubljom analizom se može vidjeti da ovo nije najbolje rešenje i da ono kao takvo za nas nije prihvatljivo. Kao što je kolega Džaferović rekao, mi to ni na Ustavnoj komisiji nismo podržali, ne možemo ni danas podržati. Mislimo da treba tražiti bolje rešenje i ja neću ulaziti u sama konkretna rešenja u samom tekstu zakona, ali činjenica da on zadire u određene nadležnosti za koje se primenjuje drugi mehanizam, mi smo to ovdje kazali, da svako onaj ko misli da treba izvršiti određeni prenos nadležnosti za to postoji mehanizam, i od onih od kojih se ta nadležnost prenosi uključiti ih u tako nešto, ukoliko već za to postoji želja i namjera.

Takođe, paralelizam koji se stvara i potpuno jasna ovlašćenja entiteta na osnovu Ustava BiH i ustava entiteta o njihovim nadležnostima u svojinskim odnosima, nove institucije koje se stvaraju ovim zakonom i koje bi uvele određeni paralelizam i pomalo haotičnu situaciju vezano za pozicije kako pojedinca u momentu, tako opština, gradova kojima su isključive nadležnosti i njihove pozicije sada u postojećem ustavnopravnom sistemu, mislimo, da, da, ne bi, čak u određenoj mjeri bi bila gotovo rešenja neprimenjiva. Zato smatramo da ovdje treba naći načina i, odnosno, promijeniti pristup i doći do potpuno drugačijeg teksta zakona.

MILORAD ŽIVKOVIĆ:

Zahvaljujem.

Uvaženi poslanik Novaković. Izvolite.

MOMČILO NOVAKOVIĆ:

Kad jedan zakonski propis stane na 11 strana, onda u obrazloženju ima 21 stranu, onda vjerovatno to nas ponuka da ozbiljnije razmišljamo o tom zakonu. Tako i ovaj zakon, računajući dakle i naslovnu stranu, ima 12 strana i sa tih 12 strana se pokušalo, pokušali su se riješiti neke istorijske nepravde učinjene na ovim prostorima. I moram reći da podržavam da te nepravde riješimo ali ne možemo rješavati jedne nepravde nanoseći druge nepravde, rješavati jedna pitanja otvarajući druga pitanja, možda, i ne mnogo manje ozbiljna od onih koje rješavamo.

Mislim da u proceduri u ovom zakonu se treba vratiti na početak. Pokušati obezbijediti potpunu saglasnost svih kojih se ovaj zakon tiče, a tiče se i države i entiteta. Jer nadoknada imovine ne može se ne ticati entiteta i nije logično da sa ovim zakonom uđemo u proceduru bez te saglasnosti. Takođe, evidentno je da ima – i tu nema sad dilema ima li ili nema – znači, evidentno je da ima prenosa nadležnosti u ovoj oblasti i, ako je već tako, onda ne vidim zašto nismo išli onda po utvrđenoj proceduri, pa došli da dobijemo zakon, znači došli ovdje u proceduru u Parlament sa kvalitetno obavljenom procedurom i sa nekom sigurnošću znatno većom od ove danas da ćemo dobiti zakon.

Dakle, ja ne sumnjam u namjere predlagača da riješi ovo pitanje, ali imam rezerve da je sagledao u dovoljnoj mjeri kvalitet zakona i mogućnost da taj zakon dobije parlamentarnu podršku, ovdje u ovom parlamentu. Zbog toga nisam ubijeđen da će bilo kakva javna rasprava dovesti do otklanjanja ovog o čemu sam govorio. Dakle, treba vratiti zakon na početak, treba zatražiti i otvoriti rasprave u svim onima koji se moraju odreći ili u parlamentima, znači entiteta koji se takođe moraju odreći značajnih sredstava, kako bi se ovo pitanje riješilo i, naravno, nije sporno da se ono treba riješiti. Da ne ulazimo sada u otvaranje i stvaranje novih institucija koje će uzeti desetina miliona za svoj rad, a da pri tome već posjedujemo ili postoje institucije koje mogu obaviti, ako ništa drugo, onda ona tehnička pitanja, ili ono što će i uzeti najviše para.

Dakle, Klub SDS iz ovih ali i drugih razloga koje se nalaze u samom tekstu smatra da su ovi principi ovog zakona neprihvatljivi i da ovaj zakon nema ustavni osnov.

MILORAD ŽIVKOVIĆ:

Zahvaljujem.

Sljedeći je za diskusiju uvaženi poslanik Raguž. Izvolite.

MARTIN RAGUŽ:

Zahvaljujem, gospodine predsjedatelju.

Ja mislim nešto drugačije od kolege Novakovića i Kalabića. Naravno, njihovo je pravo da ovo povezuju sa prenosom nadležnosti. Mislim da svako dalje odlaganje ovog, mi smo prije četiri godine ovo imali u Parlamentu i pokušaj od Vijeća ministara, pa prodoše četiri godine, pa sada treba opet vratiti, pa četiri godine, jedino ova zemlja na čitavom jugoistoku Evrope i u posttranzicijskim procesima znači nema snage ni kapaciteta da ispravi nepravde koje su slijedom određenih povjesnih i drugih okolnosti rađene, ne samo u BiH nego u čitavom svijetu. I dok ova zemlja ne bude smogla snage da donese jedan zakon, ona ne može govoriti o svom demokratskom licu i sadržaju.

To je stav naše stranke. Znači, i zbog toga, bez obzira na niz otvorenih pitanja koja sadržava ovaj tekst Prijedloga zakona koji nam je došao od Vijeća ministara, mislim da činjenica da je on napisan na samo ili na 12 stranica ne mora značiti da nije dobro napisan i bolje da imamo duže obrazloženje i da vidimo ovdje jednu komparativnu analizu i iskustva drugih, konvencije i obaveze međunarodne i načine na koji se to radilo. Ja mislim da smo mi dužni pred svim institucijama, organizacijama, pred javnošću, organizirati javnu raspravu. Nek se čuje šta ko u ovoj zemlji zastupa kad je ovo važno i teško i bolno pitanje na dnevnom redu.

Kakav će biti ishod? Naravno, svak neka preuzme odgovornost u tom pogledu. Ali sada, nakon ipak uloženog napora i od strane Vijeća ministara i prethodnog rada i konzultacija, vrati sve na početak? Mislim da nije uredu, mislim da možemo pustiti ovo dalje u proceduru, a onda amandmanski, kroz javnu raspravu, svi da kažemo i pokušamo kao kod nekih drugih zakonskih rješenja do kompromisa. Naravno da se zakoni u ovoj zemlji, pogotovo ovakvog karaktera i zahtijevnosti, predmet i pregovora i dogovora i kompromisa i razumijevanja i međusobnog uvažavanja i poštivanja, ali sama činjenica da se u startu kaže da ovo sad ne valja, i da to ponovo treba vratiti u neku početnu fazu, mislim da nije potrebno ovom domu ni ohrabrujuće, i zato ćemo mi dati podršku ovom prvom čitanju, a naravno svoje konkretne prijedloge, sugestije i kroz javnu raspravu i kroz popravke u amandmanskoj fazi.

Hvala.

MIŁORAD ŹIVKOVIĆ:

Zvahvaljujem.

UvaŹeni poslanik Jukić, pa Huskić.

Izvolite.

VELIMIR JUKIĆ:

Gospodine predsjedatelju,

BiH je zemlja u tranziciji koja je uradila određene pozitivne pomake, međutim u području u kojem je urađeno najmanje, odnosno ništa, jeste upravo područje restitucije. Privatizacija je samo dijelom urađena, nustraciju nismo ni spomenuli nikad kao pitanje koje Źelimo rješavati u okviru ukupne naše tranzicije, našeg tranzicijskog puta. Ja mislim da i redosljed poteza treba biti nešto drugačiji. Dakle, da je restitucija trebala prethoditi privatizaciji, jer su ne mali problemi u privatizaciji proistekli iz neriješene restitucije. NaŹalost, kod nas evo već godinama razgovaramo o restituciji ili denacionalizaciji zato što je kontra, kad je rađeno, govorilo se da je to nacionalizacija, pa ima smisla govoriti i denacionalizacija. Nismo uradili ništa, iako smo o tome razgovarali nekoliko puta dosad. Odnosno, uradili smo toliko da vidimo da je to samo veliki problem, a to smo znali. Međutim, nimalo manji problem ovo nije u nama susjednim zemljama koje su imale skoro pa identičan ili jednak dio povijesti kad se ovo događalo. Mislim na Republiku Sloveniju, Republiku Hrvatsku, Republiku Srbiju, Makedoniju, nadam se, sad i Crnu Goru da nešto su i dole uradili. O drugim zemljama koje su prošle uspješno ovaj put tranzicije, ovo već poodavno urađeno, naravno, sa dosta problema i poteškoća, međutim sve zemlje su to uradile, BiH je na početku početka. Ja mislim da je vrijeme da evo o ovom dokumentu razgovaramo, ali nakon što svi kažemo da je to BiH nuŹno potrebno, i to odmah, bilo potrebno i juće, a ne danas.

Naravno, da evo kad čujem gospodina Kalabića i gospodina Novakovića, nisam baš prevelik optimist u uspješan završetak ove faze da ćemo to riješiti. Međutim, smatram da ono što je urađeno na komisiji i odluka da ide ovaj zakon u javnu raspravu da je dobro i da je korisno i da ćemo i tom prilikom na javnoj raspravi čuti puno. Ja očekujem i argumenata i kvalitetnih rasprava i prijedloga za neka rješenja koja možda i nisu ovdje obuhvaćena ili su nedovoljno tretirana u ovom zakonu koji je – kao što je primjećeno, ja to ne želim ponavljati – jako kratak. Međutim, kratkoća teksta ili dužina teksta ne znači da je nešto razmjerno toj dužini ili kratkoći u svojoj kvaliteti. Zbilja ne bih duljio osim što bih evo rekao na kraju da Klub HDZ BiH smatra da je ovo jedno od prioriternih i važnih pitanja i mi ćemo dati svoj doprinos u rješavanju, da li će to biti uz neke izmjene i dopune, vjerovatno da. Međutim, smatram da i činjenica da je ovo urađeno, ovaj prijedlog urađen nakon, čini mi se, dvije godine rada jedne interresorne, mješovite radne skupine, koja je došla do ovakvog zakonskog projekta, vjerovatno je i to dovoljan argument da kažemo da ipak i ovo nije baš toliko nekvalitetno i činjenica da je netko na tome radio godinama, mislim da ipak daje i na težini i na kvaliteti ovog materijala.

Dakle, mi podržavamo da se o ovome razgovara, da se naravno bude i konstruktivno u smislu predlaganja i boljih i dopuni postojećih ... rješenja i, svakako, nakon javne rasprave očekujem da dobijemo i ovaj zakon, što će biti, ja sam uvjeren, značajan put BiH ka završetku tranzicijskog procesa.

MIŁORAD ŹIVKOVIĆ:

Zahvaljujem.

UvaŹeni poslanik Huskić. Izvolite.

ADEM HUSKIĆ:

Pa ja spadam u one koji misle da je krajnje vrijeme da se ovaj zakon donese jer predugo, ... predugo razne komisije, razne grupe rade na njegovoj pripremi, isto tako, predugo traju očekivanja ljudi koji su oštećeni tokom dosta dugog perioda da se njihova prava ispoštuju, da im se vrati njihova oduzeta imovina. I htio bih na neki naćin da polemishem sa kolegama, odnosno da repliciram onima koji misle da nije ovo ... nadležnost države. Ja mislim da jeste, da ovo pitanje spada u domen prije svega ljudskih prava a to je obaveza države, a ne entiteta i mi moramo ... na državnom nivou ovu stvar rješavati ako želimo da je riješimo na adekvatan naćin. Mi ćemo organizovati, kao komisija, javnu raspravu i ... utvrditi šta ljudi očekuju, šta građani očekuju, a očekuju da se pravda zadovolji. Ja mislim da mi to moramo ispoštovati.

Zahvaljujem.

MIŁORAD ŹIVKOVIĆ:

Zahvaljujem.

Prvo je replika. UvaŹeni poslanik Novaković. Izvolite.

MOMĆILO NOVAKOVIĆ:

Pa vidite, Źelim replicirati na stav pojedinih kolega ovdje da ... oni spadaju u one koji misle da je krajnje vrijeme da se ovo riješi! Pazite, ja, bez obzira na naćin diskusije, spadam u

one koji takođe misle da je vrijeme da se ovo riješi. Dakle, sasvim pogrešno se ovdje želi postaviti kompozicija, kao neko je da se riješi, a neko nije da se riješi zato što ima primjedbe na ovo. I da podsjetim, takođe, kad je bio Zakon o o restituciji u raspravi, Klub SDS-a je podržavao tada zakon, za razliku od nekih partija koje danas koje tad nisu podržavali, a danas kažu da je krajnje vrijeme da se ovo pitanje riješi. Tada Stranka za BiH nije podržavala donošenje Zakona o restituciji. Dakle, ali ja i dalje mislim da je vrijeme da se ovaj zakon donese, da se on treba donijeti, ali na način kako je to jedino moguće, dakle u skladu sa Ustavom.

MILORAD ŽIVKOVIĆ:

Zahvaljujem.

Uvaženi poslanik Kalabić. Replika.

DRAGO KALABIĆ:

Pa vrlo kratko, s obzirom da je uvaženi kolega Huskić govorio o ljudskim pravima, i to je nesporno da su ona dio ove problematike, ali ja bi podsjetio da će nadoknada biti u novcu, neće biti u drugim oblicima u kojima mi možemo to riješiti, a kad god je u pitanju novac i ono sve što prati, ja mislim ogroman je finansijski iznos, i da je onda to vrlo problematično pitanje. Kako to riješiti? Znači, ne postoji sporenje ovdje da to treba riješiti, ja ga nisam, ja ga nisam vidio, ali mislim da je vrlo, vrlo, teško pitanje koje pred nama stoji o načinu ... rješavanja. Ja pripadam kategoriji koja ima prazan formular i koja čeka da podnese zahtjev. Znači, lično sam zainteresovan za ... ovo pitanje ali oko mehanizama i oko toga i ne mislim da iko spori da svim tim kategorijama treba znači njihovo pravo na neki način. Ali, ono je povezano sa značajnim pitanjima ekonomske prirode, finansijske prirode, pravima onih koji u ovom momentu i ne znaju da će njihova prava za koje oni misle koja će biti ugrožena i, ne znam ni ja, koje sve izazove pred ovim.

MILORAD ŽIVKOVIĆ:

Samo malo, molim vas, samo malo, polako. Uvaženi poslanik Huskić je imao repliku na ova dva izlaganja. Je li tako? A vi ste imali na njegovo, pa njemu ćemo ... dati prednost. Izvolite.

ADEM HUSKIĆ:

Pa gledajte, da li će biti teško ili ne? Bit će jednako teško, jednak će biti iznos bez obzira ko ga bude plaćao, država ili entiteti. Znači, mi nećemo umanjiti iznos potrebnih sredstava, ako to budu plaćali entiteti. To je jedna stvar.

Druga stvar, što možda nema direktno veze sa ovim. Ali, ima na neki način, jeste da dosta dugi period ... vremena dobijamo iz Vijeća ministara zakone kojima je ustavni osnov član IV 4. Ustava, a ja mislim da ovdje treba da stoji II 2., a taj se tiče ljudskih prava. Znači, ima ustavni osnov da se donese ovaj zakon na nivou države.

MILORAD ŽIVKOVIĆ:

Zahvaljujem.

Uvaženi poslanik Džaferović. Replika.
Izvolite.

ŠEFIK DŽAFEROVIĆ:

Kratko samo, dakle povodom nekih diskusija, je li, da kažem da ... puno vremena se može potrošiti da se zaista iznese puno argumenata da ovaj zakon ima ustavni osnov, da bude donesen od strane Parlamentarne skupštine BiH i ja na to neću trošiti riječi. Neka se uzme Ustav, neka se uzme zakon, neka se to pročita. To je dakle jedna stvar.

Druga stvar. I pored toga, u procesu donošenja zakona od strane Vijeća ministara, ko pročita obrazloženje, vidjet će da su od strane komisije i svih onih koji su pripremali zakon vršena konsultacije i dobivena saglasnost od strane entiteta da se ide u ovaj proces. Ima jedna stvar oko koje se ne slaže jedna institucija unutar entiteta Republika Srpska i ova komisija, to je, kako se zove, ovo pitanje objašnjeno je tamo. Ko pročita, vidjet će dakle tu stvar. Ni to dakle nije problem, ali ja vidim šta vidim i ustao sam da vas zamolim da danas, dakle, zakon, ako ovako stvari budu išle, neće dobiti podršku u prvom čitanju u Predstavničkom domu. Ja kažem spadam u red onih, a izgleda da smo svi takvi ovdje, samo se ne slažemo oko načina kako do toga doći, da je krajnje vrijeme da donesemo ovaj zakon i da BiH treba konačno da završi tu stvar. Ja vas onda molim, ako će zakon pasti, dakle, neće imati podršku, a čuli smo danas odakle bi mogla ne stići ta podrška, a ona je naravno uslov da imamo zakon, da onda ostavimo jedno vrijeme. Iskonsultujte se unutar političkih stranaka, razmotrite to. Pazite, mi imamo Vijeće ministara u ovom sazivu koje je predložilo ovaj zakon jednoglasno, nikakav problem nije bio na Vijeću ministara. Imamo sada suprotstavljene stavove ovdje u Parlamentu. Dajte malo konsultacije, nemojte, najlakše je srušiti ovaj zakon. Ako ga srušimo, ja se slažem sa kolegom Ragužem, vjerovatno da ćemo ponovo za četiri godine – nije ovdje, je li – za četiri godine raspravljati o istoj stvari, a do tad nećemo uraditi ništa. Dajmo mu šansu onda. Evo Vama, kao predsjedavajućem, molim Vas, dakle, nemojte onda stavljati, jednostavno, dajte da odlučimo, da odložimo, da se obave te nekakve konsultacije, neka stoji ovdje u proceduri. Bolje i to nego da ga srušimo.

Toliko, hvala vam.

MILORAD ŽIVKOVIĆ:

Naravno, ovo je prejudiciranje glasanja. Polako, nismo još na toj fazi, nismo još u toj fazi, diskusija se otvara. Je li ima neko još problem sa replikom ili ćemo ići? Znači, ima prijavljenih po ovom redu: Bešlagić, Lozančić, Ajanović, Križanović.

Izvolite.

SELIM BEŠLAGIĆ:

Pa, poštovane kolege, ja moram da kažem da pitanje procedure je ovdje prvenstveno kod delegata iz RS-a i ja to poštujem. Oni traže da se poštuje zakon, a to znači da postoje ovlasti entiteta za prenošenje određenih stvari na nivo države. To je tako, to je tako, i ja to poštujem. Međutim, ja sam mislio da ovo sam ja gledao da vidim strana finansiranja, način kako će se izvršiti denacionalizacija. Onda sam nakon ovih diskusija koje su bile; ...na stranici 19. stoji ovako: „Primjedbe ministra financija RS od 8. lipnja 2006. godine na članak 12., 24. i 26., 43.,

46., 49., 50., 54., 58., 59. su usaglašene na sastancima od 28. lipnja, 16. listopada i 9. studenog 2006. godine kako je predloženo, sem primjedbe na članak 58.“

Gospodo, ovo je dogovor između entitetskih vlada za ovaj projekt, zato bih vas zamolio sa tog aspekta, ukoliko postoji ova šansa o kojoj je gospodin Džaferović govorio, dajte malo svi se usaglasite je li ovo definitivno entitetski prihvaćeno. Ako je prihvaćeno, nema nikakvog razloga da ne uđemo u fazu davanja amandmana i primjedbi. Mislim da bi to bilo korektno i tako treba raditi da bi naši zakoni u ovom parlamentu mogli da dobiju prolaznu ocjenu. Ja mislim da je tu suština da je faktički to usaglašeno. E, sad vi, sad meni morate to potvrditi: Ako je usaglašeno, onda nema razloga da ovaj zakon ne ide u izglasavanje.

Hvala vam velika.

MILORAD ŽIVKOVIĆ:

Zahvaljujem.

Uvaženi poslanik Lozančić. Izvolite.

NIKO LOZNANČIĆ:

Zahvaljujem, gospodine predsjedatelju. Dame i gospodo zastupnici, uvaženi članovi Vijeća ministara, gosti, evo, ja ću isto krenuti sa ovom već prepisanom poštalicom svrstavanja *ja spadam u kategoriju onih*, pa ću sad reći u koju kategoriju spadam: onih kojima je drago što jedno od najvažnijih pitanja, neriješenih pitanja u ovoj zemlji, se konačno našlo ovdje na zastupničkim klupama. Neću govoriti o ponuđenim rješenjima u ovoj prvoj fazi u prvom čitanju i vjerujem da će ovaj zakon dobiti prolaz u prvom čitanju i vjerujem da ćemo kroz javnu raspravu i kroz mogućnost amandmanskog djelovanja i kroz mogućnost uključivanja najšireg kruga zainteresiranih i građana, i kao pojedinaca i skupina i organizacija itd., doći do rješenja koje će, uistinu, biti na tragu ispravljanja jedne višedecenijske, da tako kažem, nepravde prema jednom velikom broju građana ove zemlje i prema jednom broju institucija ove zemlje.

Mi smo, nažalost, vrlo često skloni da se pozivamo na naše građane u različitim prigodama onoliko koliko nam kad zatreba to! Evo ovdje, vjerojatno, isto tako čeka jedna skupina građana koja očekuje ispravak jedne druge nepravde, znači i ona je danas na dnevnom redu. Danas smo evo očigledno nadahnuti da pokušamo ispravljati višedecenijske nepravde počinjene prema građanima ove zemlje u ovoj zemlji. Na svu sreću, ova institucija u kojoj mi danas sjedimo nije kriva za tu nepravdu, nije ju ona počinila, međutim, između ostalog, preuzeli smo obvezu da ćemo ispravljati jedan dio nepravdi koje su počinjene u nekim ranijim razdobljima. Ja moram reći da ne želim vjerovati da ovdje postoji ijedan čovjek, ijedna osoba, jedan pojedinac, koji bi mogao biti protiv toga da se ispravi nepravda koja je nekad nekome počinjena. U našem narodu postoji jedna izreka vrlo kratka: *Oteto prokleta*. I ja sam za to da me, ne daj Bože, nikad niko ne svrsta u kategoriju onih koji bi mogli se dovesti u vezi sa takvom jednom izrekom i kojima bi se moglo imputirati da su sudjelovali, pa činjenjem ili nečinjenjem, u jednom takvom aranžmanu. Zato evo dopustite da pozovem sve vas i sve nas ovako ... da pokušamo da uložimo maksimum napora da pokušamo ispraviti ove pogreške, ove nepravde koje su prije nas neki počinili, isto tako, pozivajući se u ime naroda.

Ja sam za to da mi, uistinu, u ime naroda i za narod, za građane ove zemlje ... pokušamo te pogreške ispraviti. Ne vjerujem da ćemo ad hoc odbacivanjem ovog rješenja, uz bilo kakve izgovore, ... umiriti svoju ili bilo čiju drugu savjest. Ako damo šansu kroz javnu raspravu, mislim da imamo šansu da dođemo do rješenja. Evo i spadam, još ću nešto reći, u kategoriju onih koji su prije 10 godina, doduše, u entitetskom parlamentu raspravljali o istoj ovoj materiji, pa rečeno evo još samo malo pa ćemo donijeti, evo 10 godina i ja i mnogobrojni građani ove zemlje čekaju da se ispravi ta nepravda. I reći ću nešto. Vjerujte, namam nikakvih osobnih interesa, na svu sreću ili nesreću, meni i mojoj obitelji nije ništa oteto ... ni u tom razdoblju.

Hvala lijepo.

MIŁORAD ŹIVKOVIĆ:

Zahvaljujem.

UvaŹeni poslanik Ajanović. Izvolite, kolega.

EKREM AJANOVIĆ:

Gospodine predsjedniče, dame i gospodo, u ovoj istoj sali, prije 17 godina raspravljalo se o *Zakonu o restituciji* čiji je predlaġač bilo tada Ministarstvo poljoprivrede, šumarstva itd. i mislim da je tada bilo najbliŹe rješenje da se u BiH izvrši određena restitucija. NaŹalost, ja sam skeptik u tom pogledu da će se ona izvršiti, a pogotovo sam skeptik u tome da će ona biti pravična. Nijedna restitucija nije pravična samim tim što niko nije zadovoljan sa vremenom početka i kraja restitucije.

Ako pođemo, a uglavnom ljudi misle da restituciju treba da krene od 1946., kad su došli partizani na vlast pa nadalje, mislim da oni, da će biti mnogo onih koji će biti i kojima će biti nepravda nanesena kojim je i prije toga izvršeno određeno oduzimanje imovine, pa evo, na sreću ili nesreću, i mojoj porodici je mnogo oduzeto. Međutim, mora čovjek u realnosti Źivjeti. Ja mislim da se treba restitucija izvršiti bar za ono na što moŹemo donijeti saglasnost i da skinemo to sa dnevnog reda. Jer moramo mi shvatiti da se i danas mnogim ljudima oduzima nepravredno zemlja, prave se određeni planovi o izgradnji gradova, o izgradnji ovoga, i onda se daje mrvica onome vlasniku ...od koga je zemlja oduzeta i smatra se da je to izvršena nadoknada. Restitucija se mora završiti, a ja mislim da je treba proširiti sve do današnjega dana, da sve ono što je od ljudi, opet, da se razumijemo, ne, ne treba daleko ići u prošlost, jer je vrlo teško. To bi bila jedna velika zabluda, ali u svakom slučaju ta restitucija se mora izvršiti, jer nemojte zaboraviti da je hiljade i hiljade hektara zemlje ... ljudima oduzeto za pravljenje akumulacionih brana, da su ljudi sa određenih područja potpuno iseljavani bez adekvatne naknade ili nikakve naknade! I zato bi bilo dobro da smo mi izvršili restituciju 1991. godine kada je predlagana, jer bi sada ti ljudi bili obeštećeni sa dionicama u preduzećima koja su prodana, a ja kaŹem opljačkana, opet od određenih vlasti, među koje i sebe ubrajam, jer sam ... u politici dugo, a smatraju, a smatraju da su oni Bogom dati i da narodu ništa, u ime naroda ništa, nisu .. zlo učinili.

Restituciju treba znači izvršiti što prije da bi mi što manje napravili zla ljudima kojeg i dan-danas vršimo. I ja sam zato da se ide u javnu raspravu. To sam rekao i na Ustavnopravnoj komisiji i ne gledajući, ne gledajući na to da li postoje pravne zaćkoljice, da li treba je izvršiti, ne treba izvršiti. Mislim da taj zakon zasluŹuje jer je on više od 18 ili 19 godina na javnoj raspravi u BiH, a nije došao još ...ni na ovaj korak do završetka restitucije.

Neko je spominjao ovdje Hrvatsku. Ja sam imao jednog dobrog prijatelja i profesora gdje je bio oženjen, on je Bošnjak, ali je bio oženjen sa Austrijankom koja je ... svakako primila hrvatsko državljanstvo, jer je živjela njena obitelji i prije Drugog svjetskog rata u Slavoniji. I rekla je jednu istinu, kaže: *Tito mi je elegantno oduzeo, Tuđman mi je prevarom sve završio*. Restitucija nije pravedna kako god vi donesete, pogotovo restitucija finansijska i pogotovo ako se stavi dug period vraćanja, jer to, na kraju krajeva, inflacija sve ...pojede.

Hvala lijepo.

MILORAD ŽIVKOVIĆ:

Zahvaljujem.

Sljedeći se uvaženi poslanik Križanović javio. Izvolite.

JOZO KRIŽANOVIĆ

Zahvaljujem, gospodine predsjedavajući.

Ja bih želio na početku da kažem da se u potpunosti slažem sa onim kolegicama i kolegama koji kažu da se ...jako i nedopustivo kasni sa denacionalizacijom u BiH. Podsjećam vas da je SDP, Klub SDP-a, u ovom parlamentu prije četiri godine dao konkretan Prijedlog zakona o restituciji. Ja, i da ne govorim, ne bih vas slušao, kolege, šta ste rekli.

MILORAD ŽIVKOVIĆ:

Molim vas da se slušamo. Napravićemo pauzu do tri sata, da završimo s ovom temom. Izvolite.

JOZO KRIŽANOVIĆ:

Danas su bila tu dva vrlo važna razloga: nemoguće je izvršiti kvalitetnu privatizaciju prije denacionalizacije. Kad bi čovjek bio maliciozan, onda bi mogao reći da se namjerno oteže sa denacionalizacijom da bi se vršila loša privatizacija.

Mi smo, evo u nekoliko navrata, pokretali i zastupničko pitanje da nam se da odgovor: *Koliko je do sada vraćeno nacionalizirane imovine? Kome? U kom obliku i po kom osnovu?* A svi znamo da ima neke tihe restitucije da se to radi. Dakle, sve su to razlozi, da ne govorim o osnovnom razlogu o ljudskim pravima, da ne može biti otimana imovina od ljudi.! Ne može u ovom sistemu. U onom je moglo, jer je takav sistem bio. Šta se mi sad pravimo ljudi ovdje? Bio takav sistem koji je funkcionirao 45 godina i nije bio jedini u svijetu. I sad smo se opredijelili za ovo i kažemo: hajmo ljudima vraćati ono što je oduzeto!

Međutim, vidite, nakon četiri godine i rada neke komisije, mi dobivamo danas prijedlog koji je, želim reći da je ipak napredak, da je tehnički dosta dobro postavljen, ali kažemo, sad, poslije današnje ove rasprave, otvorit ćemo javnu raspravu. Ja se pitam: Zašto nije javna rasprava napravljena i organizirana od strane predlagача ovog zakona? Mi ćemo doći u situaciju vjerovatno zbog toga što će biti povrijeđena pravičnost. Dakle, jednom smo nanijeli nepravdu, da sad, kad tu nepravdu pokušamo popraviti, vjerujem da ćemo nanijeti drugima! Da smo u ovaj nacrt, odnosno prijedlog zakona, uvrstili jako puno subjekata koji učestvuju u tome. Da će tu biti

popriličnih problema sa procjenama obeštećenja i bogami troškovima samog procesa. Može biti također određenih i zloupotreba, i to je ono što želim kratko reći na čemu će se temeljiti naše primjedbe na ovaj prijedlog zakona.

Zato kažem, ponovo, bilo bi, bilo je dobro da se javna rasprava napravila prije, da mi ne dolazimo u situaciju da nakon javne rasprave na 59. članaka ovoga zakona imamo 60 ili 70 amandmana.

Hvala vam.

MILORAD ŽIVKOVIĆ:

Zahvaljujem.

Još imamo prijavljenog uvaženog poslanika Nanića. Izvolite.

HUSEIN NANIĆ:

Zahvaljujem se, predsjedavajući.

Evo mi danas i kao poslanici i kao tijelo, znači kao najviše zakonodavno tijelo u BiH, imamo zaista veliki izazov da otvorimo prostor uređivanju koliko pravičnog ovog procesa. To ćemo pokušati na najbolji mogući način da izbjegnemo te nepravdičnosti. Međutim, ja želim da kažem ovdje ono što drugi nisu pomenuli, da ne trošim vrijeme, jeste da u okruženju mi, znači, ispravljamo nepravde donesenih propisa jedne države na području čijem su nastale šest novih država. Pet drugih država taj propis je riješilo, jedino BiH nema snage da to uradi i otprilike je isti polazni datum: 45 godina u svih ostalih pet država koje su to uradile. To jeste zaista veliki izazov, i za nas pojedinačno i kao tijelo ovo i za vladu BiH, da konačno stavimo tačku na jedno vrlo, vrlo teško pitanje.

Nepravda je i sa starom deviznom štednjom. Nepravda je ogromna za ljude posebno – ne one koji hodaju transparentima koji su u BiH švercom uzeli neke devize itd. – za ljude koji zaista iz mog kraja, velik broj njih ima, na hiljade koji su radili, kruhom ostavljali, i danas ne mogu to naplatiti. Mi smo donijeli propis i pokušavamo donijeti rješenje još bolje. Nepravda će biti, ne možemo izbjeći izbjegavanjem problema misliti da smo riješili nepravdu ili smanjili nepravdu. Novca? Koliko god on bude potreban ili ne bude potreban će morati riješiti vlasti BiH. Ničiji entitet nije njegov entitet. To je entitet građana BiH i vlasti BiH i oni će se morati obezbijediti na način kako to bude zakon predvidio.

Obzirom da sam u Parlamentu Federacije u prošlom mandatu bio predsjednik odbora, kome je ove posebno, u kojem je bila nadležnost i privatizacije i denacionalizacije, zaista zakočen je proces posebno velikih firmi privatizacije, obzirom na nepostojanje validne dokumentacije o vlasništvu zemljišta. „Agrokomerc“ kao gigant u bivšoj Jugoslaviji ima najveći problem u utvrđivanju vlasništva nekretnina upravo što nije završen taj proces i ne znaju se pravi vlasnici!

Da zaključim. Mislim da je ovo zaista za nas veliki izazov i velika odgovornost i da trebamo smoći snage da otvorimo prostor ... da ovu temu apsolviramo i konačno donesemo odluku po ovim pitanjima za interese BiH i za ... interese građana i našu perspektivu evropsku o kojoj svi pričamo gdje jesmo. I konačno, imamo mogućnost da nam neko drugi ne nameće i kaže e ovo morate, e ovo morate u martu. To je naša obaveza i mislim da trebamo iskoristiti i

prihvatiti odgovornosti i donijeti ovaj zakon uz uvažavanje ovih različitih razmišljanja kolega koji iznose određena suprotstavljena razmišljanja.

MIŁORAD ŹIVKOVIĆ:

Zahvaljujem.

Pošto nemamo više prijavljenih, ja zakljućujem raspravu. Dajem pauzu do tri sata za rućak. U tri sata nastavljamo.

/PAUZA/

MIŁORAD ŹIVKOVIĆ:

... dnevnog reda

Ad. 12. Prijedlog zakona o izmjenama i dopunama Zakona o osnovama bezbjednosti saobraćaja na putevima BiH (prvo ćitanje) – predlaćać: Komisija za saobraćaj i komunikacije

MIŁORAD ŹIVKOVIĆ:

Komisija je 11. oktobra 2007. dostavila u proceduru prijedlog ovog zakona da se razmatra po hitnom postupku. Međutim, Komisija je 13. novembra odustala od tog zahtjeva. Ustavnopravna komisija je 5. decembra dostavila Mišljenje o ustavnom osnovu, a nadležna komisija 19. decembra o principima. Otvaram raspravu u prvom ćitanju. Ako nema prijavljenih, evo ćekamo profesora moćda će on u vezi sa ovim zakonom o saobraćaju. Ako neće, onda da zatvorimo raspravu. Zahvaljujem se. Zatvaram raspravu.

Prelazimo na 13. taćku dnevnog reda:

Ad. 13. Prijedlog zakona o izmjenama i dopunama Zakona o PDV-u, sa Mišljenjem Komisije za finansije i budćet – predlaćać zakona: poslanik Branko Dokić

MIŁORAD ŹIVKOVIĆ:

19. novembra 2007. godine u proceduru dostavio Prijedlog zakona iz ove taćke. Ustavnopravna komisija 5. decembra dostavila Mišljenje o ustavnom osnovu. Nadležna Komisija za finansije i budćet 24.12. dostavila Mišljenje o Prijedlogu zakona. Komisija, kao što ste vidjeli, nije prihvatila principe Prijedloga zakona i raspravljamo i odlućujemo kad bude vrijeme za glasanje o Mišljenju nadležne komisije koja nije prihvatila principe zakona, u skladu sa ćlanom 107. Poslovnika. Otvaram raspravu.

Hoćemo prvo dati rijeć predlaćaću ili nema potrebe ili uvaćeni poslanik Dokić kao predlaćać ima prednost.

Izvolite.

BRANKO DOKIĆ:

Ja ipak smatram da ima potrebe. Prvo, ja se nadam da su svi poslanici proanalizirali i pročitali, u najmanju ruku, Mišljenje odgovarajuće komisije. S obzirom da komisija odlučuje o principima, ja zaista ne vidim koji to princip nije zadovoljen da bi ovaj zakon došao na dnevni red. Jer, ako pogledate i obrazloženje, ovdje se ne govori o nikakvoj neprincipijelnosti nego o stavovima komisije zbog čega ona smatra da ne treba ovaj zakon da se razmatra, ističući da još nije vrijeme, da će to stvoriti problemi u cijelom ovom procesu. Ja se izvinjavam. Dakle, bez obzira što sam bio na ovoj komisiji, kada je ona odlučivala, poslanici su, odnosno članovi komisije, htjeli tako da odluče. To je njihova stvar, ali još jednom naglašavam da zaista ovdje nije naveden nijedan principijelni razlog zbog čega bilo koji princip nije zadovoljen kada je u pitanju ovaj prijedlog zakona.

Drugo, vi znate da je u više navrata bilo prijedloga da se mijenja Zakon o PDV-u i znate takođe dobro da je i u samoj ... početnoj fazi usvajanja ovog zakona bilo različitih pristupa oko toga hoće li to biti jedinstvena stopa ili će biti određene stvari izdvojene, neke sa nultom, neke sa manjom stopom itd., itd. ... zakona je međunarodna zajednica koja je puno pomagala da se ovaj zakon donese su smatrali da iz tehničkih razloga nije dobro da ulazimo u ovaj posao koji je bio potpuno novi sa diferenciranom stopom, već je dobro da ona bude jedinstvena. I tako je i došlo do toga da je ova stopa jedinstvena, smatrajući da je potrebno određeno vrijeme da zakon uđe u primjenu, da se savladaju sve te tehnike i procedure, a uz usvajanje izvorne verzije zakona, dobro znate, da je bilo zaključeno da će BiH i entiteti napraviti programe socijalnih mjera kojima će biti zaštićen ... najugroženiji sloj društva ... za koje se smatralo i tada da će biti pogođeno ovom stopom PDV-a. Kao što znate, do donošenja tih mjera još uvijek nije došlo. Mi stalno, evo, i komisija, na koju sam se ja pozvao, i ona kaže trebalo bi donijeti te mjere ali, očigledno, da budemo li mi čekali te mjere, da do tih mjera neće doći, još najmanje za onoliko vremena koliko je ovaj zakon, koliko je ovaj zakon na snazi.

Činjenica je, takođe, ... evo pokazuje već drugu godinu da postoji višak sredstava u budžetu ostvarenih, ostvarenih preko PDV-a. Dakle, čak, evo entitetske vlade nisu smatrale ni da je potrebno taj višak usmjeriti za rješavanje zaista onih slučajeva koji se mogu nazvati, koji se mogu nazvati socijalni slučajevi. Zato je i ovdje i prijedlog da se ide sa nultom stopom, u ovom slučaju namirnica, osnovnih životnih namirnica i dio dobara u poljoprivredi koje su u direktnoj funkciji proizvodnje osnovnih životnih namirnica. Treba li vas podsjećati da u svakom gradu BiH, a pogotovo u većim gradovima smo svjedoci svakodnevnog, svakodnevne realnosti da ljudi prevrću po kontejnerima i na taj način traže načina da se prehrane. S druge strane, ne postoje zaista sada nikakvi tehnički razlozi zbog kojih ne bi mogli ući sada u diferenciranu stopu PDV-a.

I, s treće strane, ono što nije beznačajno: u cijeloj ovoj priči, mi imamo iskustva i zemalja u okruženju, imamo iskustva i evropskih zemalja koje imaju diferenciranu stopu PDV-a, uz napomenu da svega nekoliko zemalja imaju jedinstvenu stopu. Dakle, ne postoji zaista nijedno više valjano opravdanje zbog čega ne bi išli u ovaj posao. Smatram da bi prihvatanjem ovog prijedloga, evo već u ovoj godini, stvorili jedne realne pretpostavke za poboljšanje socijalnog statusa najugroženijih. Imajte u vidu samo činjenicu koliko je ulje poskupilo u posljednjih ...nekoliko mjeseci: 17%. Sad, ukidanjem te stope, bi bilo značajno pojeftinjenje. I nije samo u pitanju ulje već i ... druge životne namirnice.

Hvala vam.

MILORAD ŽIVKOVIĆ:

Zahvaljujem.

Ne, ne, samo malo sačekajte, s obzirom da je zamjenik ministra finansija gospodin Kasumović tražio prvi da se javi. Ima pravo po Poslovniku.

Izvolite.

FUAD KASUMOVIĆ:

Uvaženi predsjedavajući, uvaženi zastupnici, znači, ova materija koju tretirate u ovoj tački dnevnog reda je veoma kompleksna i zadire u mnoge oblasti. Shodno tome, ja sam dužan vas izvijestiti o sljedećem. Vijeće ministara, na pretposljednjoj sjednici, upravo vezano za zadnje izlaganje uvaženog zastupnika Dokića, donijelo je odluku da formira *Interresornu grupu* koja će na ovom pitanju raditi. Znači, ta grupa će se sastojati iz Ministarstva financija i trezora, iz Ministarstva vanjske trgovine, od članova Evropske komisije i od Uprave za indirektno oporezivanje.

Upravo su to ti segmenti ... našeg Vijeća ministara ili naše ukupne strukture koji mogu tretirati ovu materiju. Vi znate bez suglasnosti Uprave za indirektno ne može ovo. Istina je da već duže vremena mnogi poslanici i klubovi pokušavaju izmjenu ove stope PDV-a itd., itd. Ja ću vam predložiti što je jedino po Vijeću ministara, znači ne govorim u svoje ime nego evo Vijeće ministara je takvu odluku donijelo, jedino je realno sljedeće: da i vi, ako hoćete, ili vaše, ako se ne varam dvije komisije prate, prate ovo Komisija za budžet i ovu gospodin Mehmedović što vodi komisiju, ne mogu se sjetiti tačno kako se zove, i da se i vi priključite tome i da jednom studioznom analizom dođemo do toga da li treba više stopa, manje stopa itd., itd. To bi moj bio prijedlog da ga usvojite u vidu zaključka.

I veoma bitno: rok je da se ovo analizira 15. februar. Tako i u odluci stoji i mislim da je to jedino korektno i konkretno kako možemo doći do tog najboljeg: da li treba ići diferencirana itd., itd.

Hvala puno.

MILORAD ŽIVKOVIĆ:

Zahvaljujem.

Naime, to je naša Komisija za spoljnu trgovinu i carine, jeste uvaženi poslanik Mehmedović jedan od lidera te, ali ne vodi tu komisiju. U svakom slučaju imamo sljedeće prijavljene: uvaženi poslanici Bahtić, pa Novaković, pa Jovičić. Sad odjednom replika? Odmah!

Dobro, uvaženi poslanik Dokić, replika.

BRANKO DOKIĆ:

Pa vi dobro znate poznatu Čerčilovu misao koju je davno rekao: *Ako hoćete nešto da ne napravite, onda formirajte komisiju da to razmotri*. Ja se bojim da je i ovaj prijedlog Savjet ministara u tom kontekstu da se ovo odgodi i da se ništa po ovom pitanju ne uradi. Ja bih mogao da podržim sugestiju da se evo povodom ovog zakona formira nekakva interresorna grupa, koja bi razmotrila tehničke aspekte provođenja i eventualno još nekih promjena koje bi se zahtijevale

ako se ima volje ...da ovaj zakon ide dalje u proceduru. Dakle, ovaj posao se može raditi uz ovaj prijedlog zakona i da to bude paralelno i od koristi za sve.

MIŁORAD ŹIVKOVIĆ:

Zahvaljujem.

UvaŹeni poslanik Bahtić. Izvolite.

SADIK SADO BAHTIĆ:

... za finansije i budŹet nije prihvatila prijedlog iz sljedećih razloga, iako znamo svi da poskupljenja – penzioneri, siromaštvo, osnovne Źivotne namirnice – sve to stoji. Međutim, ovaj metod i u razgovorima sa predstavnicima finansijskih međunarodnih institucija, MMF-om i Svjetskom bankom, zemlje u tranziciju otprilike tri godine ne bi trebale ići što i ja mislim da je ok. Nikakav problem ako se drugaćije dogovorimo. Međutim, naša drŹava još nije uređena. To ide samo u korist švercera i trgovaca. Hrvatska je uvela u okruŹenju, pa je izgubila 500 miliona maraka. Znaći, drŹava ništa nije dobila, dobili su samo tamo, dobili trgovci. Jesam za to da se uradi jedna detaljna analiza da se vidi koliko ućestvuje u prihodu ulje, šećer, so, brašno, te osnovne, pa ako je to 100, 200, 300 miliona, nikakav problem, hajmo to uvesti. Upravo zato mi smo predložili, kao što je i na komisiji preovladavalo mišljenje, ... da se ide da urade socijalni program, da višak prihoda po entitetima i kantonima, da se naprave socijalne karte, i da oni kojima treba ... pomoć, potrebna pomoć, da oni to dobiju. A ne da dobijemo i ja i onaj ko ima kompaniju i firmu i onaj tamo ko je sirotinja. Ja bih rekao, mislim da ...da, međutim, vi znate pred izbore da se uvijek pojave ovakvi. Bio je to i SDP i SDS, kolega Ivanić, poslanik je sad imao, ućestvovao na izborima ... i ja mislim da bi to imalo i predizborni, isto tako, iako sam i ja za sirotinju i ...da dobiju, međutim, mislim da u ovome trenutku nema osnove. Mi moramo voditi računa ipak u drŹavi o makroekonomskoj stabilnosti. Ne smijemo dovesti do pitanja nefinansiranje institucija BiH. Znamo da ovaj proekat 17% da se pokazao jedan od najuspješnijih ove godine, rekordan prihod od pet ... milijardi i dvjesta. Da su budŹeti maltene svi usvojeni, planirao se i drŹavni, još nije usvojen, znaći već smo na bazi tih podataka od uprave ... Mislim da ima dosta, dosta osnova i da se ide u ovom pravcu, a ne mora se napraviti danas, ići grlom u jagode, odmah ići u nešto da se upada u neki rizik, a detaljnu analizu koliko to košta drŹavu, ako je to par stotina miliona maraka, ok. Odmah idemo, bolje i to ići, nego da tamo preko rebalansa ide u potrošnju. Toliko, hvala. Znaći, ostajem kod stava da podrŹi se stav komisije.

MIŁORAD ŹIVKOVIĆ:

Zahvaljujem.

Šta? UvaŹeni poslanik Bešlagić. Replika.

Izvolite.

SELIM BEŠLAGIĆ:

Pa da je Bahtić rekao kad smo donosili ovaj zakon, ja to znam onda je rećeno: *Hajmo usvojiti 17% pa ćemo onda pratiti za godinu dana i donijeti mjere!* Prošla je godina, mi smo predlagali, bez razlike na izbore i ne izbore, ali suština ćitavog problema nije u ovih 17%. Suština je u tome što se kaŹe da je ovo neprihvatljivo zato što uprava, odnosno Upravni odbor

Uprave za indirektno oporezivanje nije dao saglasnost. Ma stanite Vi, gospodine Bahtiću! Svi prijedlozi koji su ovdje bili, kaže nemate saglasnosti.

S druge strane, mi jedini smo izgleda u svijetu kome uprava Upravnog odbora za indirektno oporezivanje kreira finansijsku politiku. A to treba da bude Vijeće ministara, a da mi donosimo zakone, a Uprava za indirektno oporezivanje da samo sprovodi te zakone. Mi moramo povesti jednu drugu raspravu, raspravu o mjestu i ulozi Uprave za indirektno oporezivanje! I gdje je mjesto ovog parlamenta? Dajte, nemojmo se igrati oko tih stvari, jednom pogledajmo istini u oči! Ja više ne mogu, prosto sam frustriran kad ... Uprava za indirektno oporezivanje nije se saglasila što je Parlament donio odluku. Pa mi smo ovdje donijeli odluku, mi smo poraženi od te uprave, jer smo donijeli jednoglasnu odluku da idemo na dvije stope ili tri stope indirektnog oporezivanja, ali je uprava donijela odluku da to ne može. Ma dajte više, priznajmo da nismo sposobni da vodimo i kreiramo politiku finansijsku gdje, prije svega, treba da vodi Vijeće ministara, onda sa našim zakonima da to radimo.

Ja tvrdim da mi kao Parlament imamo pravo da donesemo odluku o višestepenoj stopi, ako se dogovorimo, a ne da nam se pravda da nije se složila Uprava za indirektno oporezivanje. To je organ koji je daleko ispod ovog parlamenta, a diktira i kreira finansijsku politiku. Sramota!

MILORAD ŽIVKOVIĆ:

Uvaženi poslanik Bahtić, replika.

SADIK SADO BAHTIĆ:

Što se tiče Uprave za oporezivanje, tu moramo nešto poraditi, međutim, ne slažem se sa kolegom Selimom Bešlagićem da možemo ići. Ja razumijem opoziciju, njima je u interesu, koliko sam ja shvato i onaj njihov prije prijedlog da se skupi što manje prihoda da nastane nestašica, još veće siromaštvo. Imamo, kolega Selime, primjer kad je bio porez na promet proizvoda. Vaš predsjednik Federacije je uveo taj da se obračuna na mjestu potrošnje i vaše je čedo fiktivne firme gdje je milijardu maraka država izgubila. Zahvaljujući vama i takvim potezima. Mi vodimo računa o državi i vodimo i zato nećemo nekakve rizike bez detaljne analize. Reci da nije Behmen uveo taj porez ...

MILORAD ŽIVKOVIĆ:

Molim vas nemojte da se na taj način prepiremo. Svako će dobiti riječ i reći ono što misli. Ako nema više replika, sada bih dao riječ onome ko se prijavio. Uvaženi poslanik Novaković, pa Jovičić, pa Mehmedović.

Izvolite.

MOMČILO NOVAKOVIĆ:

Uvažene kolege, samo da podsjetim na Mišljenje Ustavnopravne komisije koja je u jednom stavu rekla da smatra da o Prijedlogu zakona treba dati i mišljenje Upravni odbor Uprave za indirektno oporezivanje BiH. Upravni odbor, bar ja nisam dobio mišljenje Upravnog odbora po ovom zakonu, a moram reći da je ranije bila praksa, makar, da Upravni odbor ozbiljno shvati prijedloge koji su odavde dolazili, pa je pisao neka pisma i upućivao Parlamentu. Evo, recimo, 6.6.2006. godine na prijedlog zakona koji je Klub SDS-a uputio tada su oni naveli neke razloge

zbog kojih Uprava ne podržava pa, između ostaloga, pročitacu jedan koji je vrlo interesantan, a kaže: *da bi uvođenjem nulte stope najviše bili ugroženi socijalno ugroženi slojevi stanovništva jer bi gubitkom javnih prihoda bilo onemogućeno jačanje programa socijalne zaštite.*

Da vas podsjetim: mi, kad smo usvajali ovaj zakon, jedan od zaključaka prilikom usvajanja zakona je bilo da se u nekom tamo periodu, ne mogu da se sad više sjetim da li je bilo 90 dana ili koliko, naprave programi na nivoima entiteta, znači i na nivoima države BiH naprave programi socijalne zaštite koji treba da ublaže negativne efekte uvođenje jedne stope PDV-a, između ostalog, i na ove artikle koji su u ovom prijedlogu zakona, ali i na još neke koji su se pojavljivali u ovom dužem periodu u zakonskoj proceduri. Nažalost, nikada nijedna vlada nije ozbiljno pristupila rješavanju ovog problema i naravno da su mnoge političke stranke i pojedinci iskoristili to za predlaganje niza zakona, ne iz političkih razloga nego iz namjere da se negativni efekti pokušaju umanjiti. Bilo bi dobro da je danas Upravni odbor napisao, pa makar i ovako! Vjerovatno, ne mogu ljudi napisati ovako zato što vide i sami da ovo nije logično. To su tad napisali, jer od tada pa do danas je prošlo godinu i po dana i valjda bi neko za tu godinu i po dana otklonio ove uzroke ili ove razloge zbog kojih se zakon ne može podržati. Bilo bi dobro da je i Savjet ministara, ovo što je rekao zamjenik ministra, napisao ovom parlamentu sa potpuno jasno definisanim rokovima kad će ta Interresorna grupa završiti svoj posao, pa bismo makar danas nešto od toga znali.

Pozivati nas danas da mi delegiramo neke ljude u Interresornu grupu, u koju nas niko nije pozvao i koja je već formirana, mislim da nema smisla i da nije korektno prema ovom parlamentu. Da je neko htio formirati interresornu grupu sa predstavnicima Parlamenta, on bi tada donio takvu odluku, pa bismo i mi je donijeli i onda bi delegirali nekoga u nju. A ovako danas to nije, najblaže rečeno, nije korektno.

Što se tiče samog, dakle, ovog zakona, mi smo kao jedan od ranijih predlagača sličnih zakonskih rešenja na liniji da podržimo prijedlog gospodina Dokića, pogotovu, kažem, što nismo dobili nijedan ozbiljan papir, znači, od onih koji su to trebali dostaviti kojim bi se dovelo u sumnju, doveo u sumnju ovaj prijedlog. Kad se radi o ovom prijedlogu o kome je Bešlagić govorio, moram reći da ja ovdje imama Sporazum o nadležnostim u oblasti indirektnog oporezivanja koji su potpisali Federacija BiH i RS. I tim sporazumom je definisana uloga Uprave za indirektno oporezivanje na način kako on danas funkcioniše. Naravno, to ne znači da nekim drugim sporazumom između ova dva entiteta ne možemo promijeniti ulogu i da ne može se pokrenuti takva inicijativa. Ali hoću da kažem da nije moguće da mi sami to uradimo, znači bez ove procedure po kojoj je taj sporazum i donesen. I na kraju još jednom, dakle, s obzirom da podržavamo uvođenje nulte stope, mi nećemo podržati Izvještaj komisije.

Hvala.

MILORAD ŽIVKOVIĆ:

Zahvaljujem.

Uvaženi poslanik Jovičić. Izvolite.

SLAVKO SLAVUJ JOVIČIĆ:

Poštovani predsjedavajući, dame i gospodo, ovo je prijedlog na kome ovaj parlament treba neću reći opstane ili padne, jer to nije moguće, ali da pokaže šta ćemo mi i koje su mjere da

ostavimo birokratiju po strani. Evo, mi smo u tom timu da ovaj narod preživi. Bilo je nekih drugih tačaka dnevnog reda kad sam to pominjao, ali ovdje je sve problem kod svih zakonskih projekata i prijedloga, bez obzira od koga dolaze, što nemamo procjene od relevantnih institucija šta će se to desiti dobro, a šta loše. Šta je dobro za ovu zemlju ako oslobodimo ove artikle i budu nulta stopa? A šta bi još bolje bilo ako luksuz oporezujemo? Smijemo li mi govoriti o luksuzu? Zna li iko ovdje šta je luksuz? Da li mi gledamo gdje živimo i okrećemo se tamo gdje ti naši sugrađani kako oni žive, šta imaju oni, jesmo li mi u stanju da njih oporezujemo?

Više puta sam takođe govorio oko nekih drugih projekata: ovdje se sve institucije, agencije, upravne organizacije stavljaju iznad ovog parlamenta. Pa onda ja pitam koja je naša snaga i uloga, šta to mi možemo uraditi, a vidjećete večeras na dnevniku svake televizije lokalne, privatne, državne: Oni lopovi u Parlamentu ne daju da sirotinja preživi! Šta ćemo mi uraditi? Zato ja tražim od Savjeta ministara, nikakve interresorne ove-one grupe, hajte vi izađite sa mjerama kako će ovaj narod preživiti! Šta da mi pomognemo tom narodu, hoće li preko ove stope nulte, hoće li preko indirektnih oporezivanja, hoće li preko nekog drugog projekta? Dajte da ovaj narod, ponavljam ljudi – pa ja stvarno ne mogu da vjerujem, nekad steknem dojam da samo ja kontaktiram s narodom i da samo mene zovu ili imaju samo moj mobilni broj – pa samo mene zovu! Zove, evo pitam vas kao kolege. Zove li vas iko od ovih građana pa kaže - Šta ljudi tamo radite?

Ja vas molim da ovo ozbiljno uzmemo u razmatranje i još ću vam samo jedno pomenuti, pa se vi smijte koliko hoćete. Proljeće ide, poskupljenja nova idu, čekajući interresorne grupe neće imati šanse se ni po kontejnerima rovi, nego je pitanje gdje ćemo sjednicu Parlamenta držati! Hoćemo li čekati socijalni bunt, štrajkove, revolucije, ne znam, svak poziva. Nemojte, molim vas, hajmo imati tematsku sjednicu i sve agencije, institucije, koje mogu pomoći ovoj sirotinji i bijedi da preživi, da ih dovedemo ovdje i u prvi red nek sjednu, evo počasnici su oni gosti. Ali da kažu koji je izlaz iz ove situacije što nam se sad dešava! Pustite socijalne programe vlada. Koji socijalni program? Moja punica nikad nije dobila marku, a ima 98 maraka penzije, kakav ... socijalni program, ne zna da postoji. Zet joj poslanik, ne može se ni on izboriti, ima zeta koji eto ne može se izboriti za svoju punicu, koja ima 98 maraka! Dajte, molim vas, da ne karikiram, ovo ozbiljno govorim. Tematska nam je potrebna sjednica da sve institucije na čelu sa Savjetom ministara, agencije i ovaj parlament sjednu i kažu koji je izlaz da ova sirotinja preživi, a ne da ovdje se stiču politički poeni kako je jedna stranka, jedan pojedinac zadužen, zabrinut za interese ovog naroda, a niko ne kaže pa da vidim vaš, gospodo, vozni park ovdje pred Parlamentom, da vidim! Luksuz je. Ako je luksuz, ajmo tu stopu 35%, 35% da se oporezuje i ne znam ni ja šta drugo. Ali mora se, ljudi, naći izlaz. Ja se samo borim da se nađe izlaz i naravno da više na bazi nekih paušalnih stvari ne odlučujemo nikada, nego procjena, pa izađe ovaj iz Uprave za indirektno oporezivanje ili ne znam zamjenik ministra finansija koji dobro tamo radi, pa kaže: na mostu smo izgubili toliko, na ćupriji dobivamo toliko. I onda, mi vidimo da je ćuprija bolja. Dajte, ljudi, da znamo, pa jesmo stvarno toliko doveli sami sebe u pat poziciju da ne možemo svojim građanima, u koje se zaklinjemo, pomoći im. Od koga će očekivati pomoć? Ne mogu ja od svoje plate dati – mogu jednom pojedincu, pomažem možda – ali ne mogu svakome. Ovaj parlament je dužan da od države otkine ono što mu je država uzela i vrati tim ljudima. Ali na koji način? Pa nisam ja ekspert za to, evo gospode tamo u Savjetu ministara i ovim raznim upravama i agencijama.

Hvala lijepo.

MIHORAD ŽIVKOVIĆ:

Zahvaljujem.

Uvaženi poslanik Mehmedović. Izvolite.

ŠEMSUDIN MEHMEDOVIĆ:

Gospodo, predsjedavajući, dame i gospodo zastupnici, prvo bih replicirao gospodinu Jovičiću da je socijalna politika u nadležnosti entiteta, a ne na državnom nivou. Stoga ova njegova priča ne stoji, bar na ovom mjestu.

Drugo, uvođenje PDV-a je jedan od najozbiljnijih projekata Vijeća ministara i smatram da su vrlo ozbiljno pristupili uvođenju PDV-a kao jednog projekta na nivou države. Stoga na ovako, sad smijem biti slobodan, da kažem, neozbiljan način ulaziti u izmjene tako jednog ozbiljnog projekta, smatram, u najmanju ruku, neozbiljnim. Zašto to kažem? Ne stoji u obrazloženju, znači, da bi uvođenje nulte stope PDV-a značajno olakšalo život najugroženijoj kategoriji stanovništva iz razloga što bi ta najugroženija kategorija stanovništva imala najmanje koristi od te nulte stope. Imali bi pekari, imali bi mlinari, imali bi proizvođači ulja itd., što je ovdje pobrojano, ali penzioneri i oni nezaposleni bi sigurno plaćali istu cijenu ovih proizvoda kao što je ta cijena danas.

Naravno, ja razumijem da se žele steći određeni politički poeni u ovom valu poskupljenja, vještačkih poskupljenja, iz razloga što, recimo, litar ulja u Sarajevu je bio 5 ili 7 KM, a u Istočnom Sarajevu 2,5. Neka mi neko objasni da li to na tržištu se može desiti, a to je nekih par kilometara jedno od drugog. Stoga, znači ova vještačka kriza je uzrokovana od strane određenih lobija koji imaju značajne zalihe ovih roba i treba da ih prodaju.

Stoga, ako je ovo danas prvo čitanje, odnosno izjašnjavanje o principima ovog zakona, smatram da principi se ne bi mogli podržati. Zašto? Zbog čega su samo ovih osam stavki u članu 1. pobrojani? Zašto tu nema, racimo, školski pribor i knjige za obavezni nivo školovanja, kao što je osnovno obrazovanje? Ako država tjera ljude da idu u školu, odnosno tjera da šalju djecu u školu, onda je dužna im obezbijediti knjige i pribor, bar onaj najnužniji! A zbog čega takva jedna kategorija roba se ne bi našla ovdje? A našlo se, recimo, pšenično brašno, i to samo određenog tipa. Zašto baš ovog tipa? Ili, ne znam, da ne nabrajam dalje, znači zbog čega nema novina, štampe itd.? Iz tog razloga smatra da, da, da se ne može na ovakav način pristupiti uvođenju nulte stope, bez obzira na sve ove aspekte o kojima su moji prethodnici govorili. A iz formalnog razloga, znači ponoviti ću samo diskusiju uvaženog kolege predlagачa kad je bio na dnevnom redu Zakon o carinskoj politici, odnosno akcizama, carinskoj tarifi itd.

Mi imamo svoj Savjet ministara kojem treba da vjerujemo. Zbog čega sad grupa poslanika treba da se pojavljuje kao predlagач određenih zakonskih rješenja, tu istu diskusiju bi mogli primijeniti evo sad u ovom momentu. Jer ovo je vrlo ozbiljna stvar i smatram da se na ovakav način ne može pristupiti ovako ozbiljnim projektima.

Hvala lijepo.

MILORAD ŽIVKOVIĆ:

Zahvaljujem.

Uvaženi poslanik Nanić. Izvolite.

HUSEIN NANIĆ:

Zahvaljujem se, gospodine predsjedavajući.

Evo već godinu dana u ovom parlamentu mi imamo na određen način pokušaj da se socijalna slika koja je u BiH, posebno u zadnje vrijeme i vrijeme koje dolazi ispred nas, je jako narušena, sve više su socijalne razlike u onima koji imaju i onim koji sve manje imaju – sve veće. Na kraju, naše društvo tom teži da se pojedinačno vrijednost svakog od nas izmjeri.

Međutim, mi kao tijelo, zakonodavno tijelo najviše državno, smo dužni da pratimo tu situaciju i da nudimo rješenja... koja će ublažiti to raslojavanje i onima koji nisu u stanju da obezbijede sebi normalan život i svoju, čak i oni koji rade nisu u situaciji da onu minimalnu korpu obezbijede, da neđemo rješenje. Čini mi se da je i ovaj danas pokušaj jasan pokazatelj nemoći ovog parlamenta da natjera one koje smo izabrali u izvršnoj vlasti da ponude rješenja na situaciju koja je danas na sceni. Da ponude znači socijalne programe koje smo mi rekli da ćemo uraditi da ćemo donijeti uvođenjem jedinstvene stope – zadržavaju jedinstvene stope – da će se znači ti socijalni programi od strane svih nivoa vlasti uraditi.

Nažalost, ja zaista ne vidim te socijalne programe, vidim poskupljenja, ne vidim rješenje za ljude koji ne mogu da na osnovu svog rada i onih koji su u penziji i oni posebno koji nemaju posla, da ne mogu, da nema odgovora i nema rješenja za njihova pitanja. I onda imamo normalno ove pokušaje. Koliko su oni politikantski, koliko su oni za javnost više nego za interes države i za interes stabilne politike u BiH, ekonomske politike, onda ćemo imati i još jako puno ovih pitanja!

Mislim da je konačno vrijeme da mi svom Vijeću ministara, koje ćemo evo i dobiti uskoro, i novi-stari saziv, da definitivno damo rokove i zadatke kojim će ponuditi te socijalne programe našim građanima u na prostoru cijele BiH. Ja sam to pomenuo, danas evo i drugi put ću pomenuti, priča o poskupljenju i relativnom poskupljenju itd. Starije osobe koje boluju od povišenog tlaka: prije mjeseca dana 7 maraka je bilo nekakvo tamo pakovanje tableta, danas je to 14 maraka! Ja sam se zaista iznenadio i to je vrlo, vrlo, to je ogromna razlika, to su značajna poskupljenja upravo onim kategorijama koje traže socijalne programe i gdje je naša obaveza da tu nešto uradimo. I u tom smislu, ja apelujem, znači, na posebno ovo što je ministar, zamjenik ministra rekao da je formirana Interresorna radna grupa, da to zaista ne bude radna grupa koja će raditi toliko dugo kao i komisija za izradu zakona o denacionalizaciji, da se ponude rješenja u što kraćem roku. Da li će to biti kroz socijalne programe ili kroz promjenu stope PDV-a, mi moramo pratiti stanje na terenu, ne robovati samo administraciji i priči kako nešto ne može, zato što to neka administracija ne može tamo podnijeti. Ja sam zaista jedan od ljudi koji mislim da trebamo pragmatično gledati na stvari, ne robovati nekim situacijama i nekim propisima i mišljenjima nekakvih tamo kvazi ili nekakvim upravama ...koji daju sebi ovlaštenje da drže cijelu državu zakočenu sa svojim nekim razmišljanjima.

MILORAD ŽIVKOVIĆ:

Zahvaljujem.

Uvaženi poslanik Križanović, osim ako nije replika. Križanović, izvolite.

JOZO KRIŽANOVIĆ:

Nije. Zahvaljujem, gospodine predsjedavajući.

Poštovane kolegice i kolege, ja mislim da ćemo mi, a nije nam prvi put, raspravljati danas o ovom, imati jednu jalovu raspravu koju smo ponovili već više puta. Želio bih podsjetiti da je ovaj prijedlog kolege Dokića možda peti ili šesti po redu sličnih prijedloga koji su išli ka izmjeni Zakona o PDV-u. Podsjetio bih vas da smo i mi kao SDP u dva navrata pokušali sa izmjenom ovog zakona, sa nešto širom listom proizvoda koji se odnose na učila u obrazovanju, kod izdavaštva, knjiga, časopisa, publikacija stručnog, naučnog, umjetničkog, kulturnog karaktera, za informativu oblast itd.

Međutim, mi možemo navoditi ovdje, dakle jako puno razloga zašto to treba napraviti, ali ću se složiti, da ne bih i ja ponavljao to, složiti ću se sa kolegama koje su prije mene govorili oko toga: da je suštinski problem u tome što mi nemamo normalne aktivnosti izvršne vlasti! Vidite, u zadnje vrijeme je postalo praksa da više zakonskih inicijativa, u smislu novih zakona ili izmjena i dopuna zakona, dolazi od strane tijela Parlamenta ili pojedinaca u Parlamentu. I, naravno, nema kapaciteta pojedinac u Parlamentu da obradi zakon kvalitetno i da sagleda sve posljedice koje on sobom donosi. Ali bi se trebala cijeniti, da kažem, ta inicijativa u smislu potreba da ona dođe sa nekog mjesta autoritativnog i nadležnog po zakonu da to argumentira i predloži. ... U konsekvenci, kad sve reducirate, možete zaključiti da je, ne znam ni ja kojim obrazloženjem, ali Vijeće ministara i državni parlament, na neki način, taoci dvojice ministara, entitetskih ministara finansija. Sve se krije iza toga je li pozitivno ili negativno, pazite, mišljenje. Mišljenje ne obavezuje a, ako je odluka, onda je to još gore. Mi smo dakle instalirali jedan surogat administrativni koji se nametnuo iznad autoriteta najviše dvije institucije u državi. I dok, gospodo, ovo ne razumijemo, mi ćemo imati i dalje, normalno je očekivati, inicijative za promjene stanja koje će osim jalove rasprave ovdje – neće imati nikakvog efekta.

Da završim. Dakle, pošto se ovo uklapa, samo je nešto uži prijedlog od onoga što je SDP predlagao, ja evo kažem u ime Kluba SDP-a da ćemo mi, po logici stvari, podržati ovo.

Hvala vam.

MILORAD ŽIVKOVIĆ:

Zahvaljujem.

Sljedeći za diskusiju se javio uvaženi poslanik Huskić. Izvolite.

ADEM HUSKIĆ:

Zahvaljujem.

A ja se zaista nisam mislio javljati po ovoj tački dnevnog reda, ali evo moram. Ne može niko biti indiferentan na priče i na inicijative vezane za ovaj zakon, pa i za inicijativu kolege Dokića.

Ovo jeste vrlo važno pitanje i vrlo interesantno za svakoga. Ja jesam za to da rješavamo socijalne probleme, ali nisam za to da radimo to na ovakav način. I podržavamo ovo što je rekao kolega Mehmedović: ja mislim da bi uvođenjem više stopa u oporezivanju napravili više problema u sistemu oporezivanja, a ne bismo riješili ono što nam je cilj. Evo, ja sam sad, dok su kolege pričale, pravio jednu grubu računicu – e, gledajte ovo – pretpostavimo da u BiH ima 500 hiljada domaćinstava koja žive u nekakvom stanju socijalne potrebe! Da se daje mjesečno svakom od njih po 20 maraka, ja mislim da bi mogli prevazići, i to je više para nego što bi se postiglo uvođenjem diferencirane stope, znači, mogli bi na neki način ublažiti njihovu tu tešku situaciju u najmanjoj mjeri ali to je, tvrdim, više nego što bi se dobilo na ovakav način. Uostalom, ne postoje analize adekvatne, pa možda i ne bi, ali evo ja kažem da bi. To je, to bi dalo znači 10 miliona maraka mjesečno ili godišnje 120 miliona maraka a, ako vidimo koliki su budžeti, to nije ni 3% od budžeta, što znači da to ne bi ništa značilo za budžete, a značilo bi puno za ove ljude koji bi dobili i stoga proizilazi jedan jedini zaključak: da ne postoji volja da se riješi ovaj problem, a ovo nije rješenje.

Znači, ako imamo snage da zaključimo da se iz budžeta entiteta, kantona i države izdvoji po 3%, da se rasporedi na ove potrebe, ja mislim da možemo to riješiti bez interresorne grupe, bez puno rada, bez komisije, ako želimo da riješimo. Ako ne želimo, vjerovatno će za pola godine doći neki drugi prijedlog itd.

Hvala.

MILORAD ŽIVKOVIĆ:

Uvaženi poslanik Erić. Izvolite.

SAVO ERIĆ:

Ja bih samo podsjetio kolege. Klub SDS je pokretao inicijativu o smanjivanju stopa i, na tim proračunima koji su tad radili, mi smo došli do podatka da negdje gubimo oko 600 hiljada, 600 miliona maraka. Sa ovim što gospoda iz PDP-a predlaže, pretpostavljam da je to veća cifra, a računajući da su oni u vlasti u RS, da to dobro proračunavaju, da znaju kakvo je stanje. Mislim da je njihov predlog na mjestu, a u prilog tome dajem predlog, to sam predlagao i prošli put, mislim da oko milijardu i nešto miliona gubimo zato što nismo uveli registar kase, zato što nismo sivo tržište koje već postoji sanirali, a već postoji bojazan ako uvedemo nultu stopu da će doći do sivog tržišta. Znači, uništimo sivo tržište, uvedimo registar kase i do ovih programa i zakonskih normi koje će doći sa potpisivanjem sa EU sigurno ćemo pomoći našem narodu koji je na ivici bijede, da kroz ove nulte stope, zna se, da će to najviše osjetiti oni koji su najsiromašniji.

Zbog toga dajem predlog ovom njihovom predlogu i mislim da bi trebali raditi na tome, ne bi više izgubili od 200 do 300 miliona, samim tim ne bi imali više potrebe da toliko kukamo za socijalnim mirom, a sami znate da nismo podržali ni poljoprivredu ni subvencije, znači, a najvjerovatnije da se neće podržati ni ovaj socijalni program. Ovo je najbolji način da svi mi koji smo ovdje, znači, opravdamo sebe pred licem javnosti i da kažemo smanjili smo, dali smo svoj doprinos od ovih silnih para kojima ne možemo da nađemo kraja, evo gubimo 200, 300 miliona svjestno za taj dio stanovništva.

Hvala.

MILORAD ŽIVKOVIĆ:

Zahvaljujem.

S obzirom da nema više prijavljenih, uvaženi poslanik Dokić je tražio još jednom riječ, odnosno repliku na sve.

Izvolite.

BRANKO DOKIĆ:

Dobro, gospodine predsjedavajući, hvala vam.

Pa evo, počecu od ovoga, opet je neko diskutovao o principima i zaista ni jednim jedinim argumentom nije mogao obrazložiti stav komisije da ovdje principi nisu zadovoljeni. Nije ovdje riječ o principima ako nisu neki artikli obuhvaćeni za koje je neko smatrao da trebaju da budu obuhvaćeni, kao što su novine i ne znam šta je neko predlagao. Zakon, ako ide u drugom čitanju, onda svi poslanici imaju pravo da predlažu i proširenje ove liste u odnosu na onu koju smo predložili. Dakle, ovdje se, tu se ne radi o principima. Može se govoriti o sveobuhvatnosti ili itd., itd.

Isto je bilo riječi i o tome da će jednako ili da će veće koristi od ovoga imati evo oni koji pripadaju bogatijem sloju društva. Gospodo poslanici, ja vas samo pitam: Koliko je u BiH procenata tih koji pripadaju tom bogatijem sloju ovog društva? Preko 70% žive na ivici, kako da kažem, socijalne, socijalne ugroženosti. Ovo zaista nije političko pitanje u smislu politikanstva; uostalom, svako pitanje koje dođe na Parlament je političko pitanje. I mi smo ovdje politička institucija.

Bilo je prethodno obrazloženja u kontekstu da je bilo pokušaja da se ovdje počne nešto mijenjati i ovo je jedan od tih pokušaja. Zato što, između ostalog, i zbog toga što nisu donesene odgovarajuće mjere koje su bile predviđene da će biti donijete kada smo usvajali ovaj zakon. A već nekoliko godina mi primjenjujemo ovaj zakon. Ova lista nije široka, između ostalog, i zbog toga što, sad je maloprije gospodin Erić govorio, ovo bi umanjilo doprinose od PDV-a za više od 40% manje nego što se ostvaruje višak u budžetu planiran od PDV-a, s jedne strane, i, s druge strane, još jednom naglašavam što se ovdje radi o životnim namirnicama, dakle, onim stvarima koje direktno utiču i sastavni su dio osnovne elementarne egzistencije svakog čovjeka.

Ja bih, evo još jednom, iskoristio ovu priliku da apelujem na poslanike da se otvori ovaj proces, da to ide u drugu fazu, da se pruži mogućnost u intermecu i Savjetu ministara da donese tehničke mjere kako da se ovo provede. A ja vas uvjeravam da nije uopšte teško tehnički ovo provesti. Činjenica da se i Uprava za indirektno oporezivanje nije oglasila, iako je traženo od nje da se oglasi po ovom pitanju, jeste u stvari njihov indirektan odgovor da oni ne mogu naći primjedbu ovom prijedlogu, ali vjerovatno nisu spremni da uđu u jedan posao. Ovo jeste posao, da se razumijemo. Ali posao od interesa za jednu veliku većinu građana koja jedva čeka da se ova pitanja pokrenu i imajte u vidu da su sindikati na svim područjima BiH već jako zainteresovani i čekaju kakav će epilog biti i ove diskusije po ovom prijedlogu.

Hvala vam lijepo.

MILORAD ŽIVKOVIĆ:

Zahvaljujem.

Uvaženi poslanik Jašarević se još javio za diskusiju.

BAJAZIT JAŠAREVIĆ:

Poštovane dame i gospodo poslanici, moram na početku reći da, kad gledamo o prijedlogu ovog zakona, onda uvijek u meni postoji dilema, da li o ovom zakonu govoriti na popularan način ili odgovoran način. Ja ću rizikovati i govorit ću na odgovoran način. Jeste problem BiH da mu fiskalnu stabilnost čuva Upravni odbor, ali zato što nema fiskalno vijeće, a svaka uređena zemlja ima fiskalno vijeće koje prati dakle dešavanja u državi i predlaže vladi, Vijeću ministara, kako da se ponaša spram izmjena ovih zakona. I kad pominjemo Upravni odbor, nas to asocira na neuspjele upravne odbore u državnim preduzećima i ustanovama a, u stvari, u glasanju u Upravnom odboru se vidi složenost naše situacije. Dakle, u tom glasanju ministri entiteta, dakle, imaju pravo veta, pod navodnicima, rečeno. Dakle, ona podijeljena nadležnost je apsolutno zastupljena zato što se radi o finansiranju institucija na svim nivoima vlasti. I dobro bi bilo da ove pokušaje poslanika, bez obzira jesu li oni iz stranaka u poziciji ili opoziciji, prihvatimo kao pritisak i na Upravni odbor i na Vijeće ministara da se pride problemu ovog poreza na dodanu vrijednost. Mislim da je svima jasno da ćemo imati diferenciranu stopu. Mi smo je trebali imati na početku da smo imali uređenu zemlju, i da nismo imali strah uopšte od uvođenja ovog sistema indirektnog oporezivanja. Znači, mi ćemo je imati onda kad se steknu za to uslovi. A mi smo, od početka našeg mandata, govorili da bismo trebali zbog prihvaćenog Ugovora CEFTA pomalo oslobađati ove carinske tarife, pa vidjeti kako će se to tamo manifestovati na budžete. Trebali bismo osloboditi robu koja je repromaterijal za proizvodnju u BiH, za mašine koje se ne proizvode u BiH, čija je nabavka pretpostavka bržeg otvaranja radnih mjesta.

Kad smanjimo carinske stope, falit će sredstava u budžetu. Mi razmišljamo o povećanju akciza za onu luksuznu robu, kako i neko voli reći, iako ne znam da li je duhan luksuzna roba ili neka bolest ili ovisnost, pa, kad se i to uravnoteži, onda će trebati donijeti konačan sud o tome kako stvoriti uslove za diferenciranu stopu, u kome će obim te niže stope, ma koliko ona trebala biti, trebati uraditi neko ko to može elaborirati ljudima da kad dignu ruku bude i popularno, al' da bude i odgovorno. Dakle, mi moramo jednostavno u tom segmentu biti dovoljno odgovorni. Mi smo u poziciji da nemamo budžet BiH jer ljudi misle da je puno sredstava planirano za budžet BiH. Ne misle oni da je puno BiH, da ne misle da je malo entitetima, kantonima i općinama. Dakle, mi mislimo da je malo BiH, entiteti misle da je malo entitetima i općinama i kantonima i mi onda mislimo da ćemo onda smanjenjem poreskih stopa u PDV-u riješiti ...toliki set problema u cijeloj državi. Zato mislim da ovaj prijedlog koji je pomoćnik ministra za finansije iznio u stvari nema alternativu, iako ne znam da li treba zaključak Parlamenta, ali eto, ako treba, dakle, neka se i o tome razmišlja. Ne bi bilo dobro da bilo ko vodi akciju uvođenja diferencirane stope, osim da to bude Vijeće ministara i Uprava za indirektno oporezivanje.

I na kraju ... jedan sitan detalj. To se uvijek radi na početku poslovne godine, u sredini godine. Hoćemo li mi sad popisivati ponovo ljude tamo na terenu, ne znamo ni šta je sa onim softverom koji prati, dakle, diferenciranu stopu da li je spreman. Mi, dakle, ovdje imamo ... da ništa ne znamo, osim što znamo da narod odista jeste u jednoj ozbiljnoj poziciji i da mu trebamo pomoći pri čemu sam ja ubjedljivo više za socijalne programe i pakete, nego što ćemo jedinstvenim, odnosno, prema svima zaštititi tamo, kako se zove, ove najugroženije slojeve stanovništva. Socijalni programi i za osnovne pakete po zakonu u BiH nisu dobro riješeni. A mi govorimo o dodatnim paketima. Dakle, ni ono što su zakonom utvrđena socijalna prava ne

izvršavaju se, a mi govorimo o dodatnim paketima. Dakle, ne vjerujem da će se na ovakav način postići ono što može biti nekim poslanicima ili nekim poslaničkim grupama i klubovima se misli da bismo postigli.

Ja bih dakle volio da glasamo za onaj prijedlog koji bismo uradili da se samo nas pita. Ne treba nikakva većina ni nikakva manjina, ali odgovaramo i za finansiranje nadležnosti iz svih nivoa vlasti i govorimo za socijalno stanje stanovništva. Dakle, na takav način kad se preuzme odgovornost, onda sam uvjeren da Vijeće ministara, kad se ovdje bude imenovalo za koji dan, treba obavezati da mu prvi ozbiljan posao bude da da odgovore na ova pitanja razvoja BiH, kao prva borba protiv siromaštva i za popravljivanje socijalnog stanja, a onda da vidimo kojim redoslijedom ćemo riješiti pitanje carina, akciza i, na kraju, poreza na dodanu vrijednost.

Hvala vam lijepo.

MIŁORAD ŹIVKOVIĆ:

Zahvaljujem.

Ja više nemam prijavljenih za diskusiju. Zatvaram raspravu.

I prelazimo na 14. tačku dnevnog reda:

Ad. 14. Prijedlog zakona o izmjenama i dopunama Zakona o izmirenju obaveza po osnovu računa stare devizne štednje

MIŁORAD ŹIVKOVIĆ:

Uvaženi poslanik Jerko Ivanković je 10. decembra 2007. godine dostavio ovaj prijedlog zakona da se razmatra i usvoji po hitnom postupku, u skladu sa članom 127. Na 18. sjednici to nije prihvaćeno, kao ni skraćena procedura. Ustavopravna komisija je Mišljenje o ustavnom osnovu dostavila 14. decembra, a nadležna je Komisija za finansije i budžet. To ste mišljenje dobili 23. decembra 2007. godine. I ovdje imamo kao u prethodnoj tački negativno mišljenje ove komisije, znači nisu podržani principi Prijedloga zakona. Raspravljamo a nakon toga, kada bude bilo vrijeme za glasanje, odlučujemo o Mišljenju ove komisije kao u prethodnoj tački. Otvaram raspravu o Mišljenju i dajem riječ predlagraču ako je raspoložen da prvi obrazloži svoj prijedlog.

Uvaženi poslanik Lijanović. Izvolite.

JERKO IVANKOVIĆ LIJANOVIĆ:

Poštovani predsjedatelju, kolegice, kolege zastupnici, uvaženi gosti, postojeća zakonska regulativa koja regulira ovu materiju je u suprotnosti sa presudama koje su devizne štedište dobile na Međunarodnom sudu i samim time, ako je u suprotnosti sa presudama, ona je jako nepravedna za te ljude.

Govorili smo danas, na ovoj sjednici, o nepravdi koju je neko napravio prije 50, zapravo, 60 i nešto godina, kad se ljudima oduzimala imovina i danas mi želimo denacionalizacijom tu nepravdu ispraviti a u istom trenutku sličnu stvar činimo kao što su ti činili tada, jer ljudima koji imaju svoju imovinu, gdje je Međunarodni sud presudio da tu imovinu im država mora vratiti, mi zakonima želimo njima uskratiti taj novca.

Kao što je gospodin Lozančić maloprije rekao *oteto proketo*, ja mislim da mi ne trebamo na taj način raditi jer će to vjerojatno biti proketo. Ja razumijem i stav komisije, razumijem i većinu vas, koji će kazati nema novca. Napraviti ćemo bankrot državi i to se ne može isplatiti. I po postojećoj zakonskoj regulativi – to je točno tako, novaca nema da bi se to isplatilo – ali mi ovdje imamo ovlasti da mijenjamo zakonsku regulativu, da mijenjamo poresku politiku, jer imamo najmanje poreze na luksuz u regionu, pogotovo u odnosu na zemlje EU. Jedan dio tog luksuza, a ja sam o njemu i prije nešto govorio, su cigarete. Ovaj Marlboro je preko 5 maraka skuplji ispred tvornice koja ga proizvodi nego kod nas u BiH. Znači, mi smo donijeli zakone kojima smo oprostili ovom proizvođaču cigareta 5 maraka po svakoj kutiji? Šta su efekti toga što smo mi nekom proizvođaču cigareta oprostili 5 maraka po svakoj kutiji? Da trujemo naše građane, da obolijevaju od raznih bolesti koje cigarete prouzrokuju, da im skraćujemo život, jer je nauka potvrdila da nekih osam godina kraće živi pušač nego nepušač. I da onda naši zdravstveni fondovi moraju trošiti ogromna sredstva da liječe te ljude i da onda, koji su prirodno oboljeli, moraju kupovati lijekove jer zdravstveni fondovi nemaju sredstava da bi za njih lijekove platili. I onda danas umirovljenici koji imaju mirovinu 150-200 ili 300 maraka moraju plaćati lijekove jer su zdravstveni fondovi potrošili novce za ono što smo mi prouzrokovali, jer smo oprostili nekom proizvođaču cigareta novce i time ostali bez sredstava da čak isplatimo obveze koje imamo prema starim deviznim štedišama.

Znači, ovaj zakon, ukoliko danas usvojimo, njega će u narednom periodu trebati pratiti znači izmjene zakona poreskih, koji bi osigurali novac, kako bi se mogao zakon ispoštovati upotpunosti. Ako to napravimo, znači vratiti ćemo štedišama novac, oporezovat ćemo luksuz, i od njih su jedne cigarete, zaštit ćemo zdravlje ljudi jer će sigurno onda ljudi manje pušiti, zadržat ćemo u mirovinskim, zapravo, zdravstvenim fondovima više novca, da oni koji prirodno obolijevaju ne moraju kupovati lijekove.

Kako bi sve ovo uspješno napravili, ja bih predložio jedan zaključak: *da formiramo jednu ad hoc povjerenstvo za razgovore sa Udruženjem starih deviznih štediša BiH od predlagača Prijedloga zakona o izmjenama i dopunama Zakona o izmirenju obveza po osnovu računa stare devizne štednje koji je razmatran na 20. sjednici Zastupničkog doma i po jednog člana iz najvećeg kluba iz svakog entiteta, da u biti sa udruženjem ovaj zakon u narednoj parlamentarnoj fazi još jedanput pregledamo, da vidimo postoji li još mogućnosti da se kroz neke kompromise određene stvari izmijene koje će biti i prihvatljive i za zakonodavstva i za Udruženje starih deviznih štediša i da agoniju koju ljudi imaju već 18 godina napokon okončamo.*

Radikalne mjere koje udruženje najvaljuje, mislim da nije rješenje ni za nas ni za njih. Rješenje je ovaj zakon, iako njih u potpunosti razumijem, jer su ljudi 20 ili 30 godina to štedjeli, 18 godina čekaju da im se to vrati. Znači, ljudi su uglavnom u poodmakloj starosnoj dobi, svojih 60 ili 70 godina. I onda, kad imamo zakon kojim kažemo vratiti ćemo vam to za devet godina, je li to poruka da kažemo: kad umrete, imat ćete vraćena sredstva! I onda je razumjeti da su ljudi spremni sve učiniti da to ostvare prije.

Hvala.

MILORAD ŽIVKOVIĆ:

Zahvaljujem.

Zamjenik ministra finansija gospodin Kasumović je tražio riječ.

Izvolite.

FUAD KASUMOVIĆ:

Uvaženi predsjedavajući, uvaženi zastupnici, ja ću vas upoznati sa trenutnom ili sadašnjom situacijom kakva jeste. Znači, ovaj dom, a i Dom naroda, znači usvojio je ustvari izmjene i dopune Zakona o izmirenju obaveza po osnovu računa stare devizne štednje i tamo smo rekli da će biti štednja vraćena do devet godina.

Šta hoću da kažem? Prvo, uvaženog zastupnika Lijanovića ja podupirem u ovom smislu oko cigareta. I ja pušim ali to nije tema pa neću oko toga da pričam. Pričam o staroj deviznoj štednji. Znači, i ovaj dom je donio zakon koji je na snazi i ... implementacija tog zakona je upravo sad u kritičnoj fazi i zato me baš puno i ne čudi što baš sada dolazi do nekih inicijativa da se to mijenja. Ja ću vas upoznati da smo po zakonu dužni do 31.3. ove godine izdati obveznice i evo danas jedan je bio veliki sastanak gdje svi koji su uključeni u taj projekt privode stvari kraju. Znači, Ministarstvo finansija i trezora ovo je, i radi građana BiH koji imaju to da znaju, znači angažovalo je Centralnu banku kao svog fiskalnog agenta koji će izdati obveznice. Znači, i ovo da je jasno, znači neće se ostati nijednom štediši dužno, što gospodin Lijanović kaže. Svima se vraća. Znači, po sadašnjoj varijanti zakona je do devet godina. Isto tako, svi će dobiti kamate za dva perioda. Jedan period do izdavanja obveznica, jedan period od izdavanja do naplate. Drugo, neće čekati devet godina oni na naplatu. Svake godine, tamo gdje su svoje žiro-račune, ili konta, ili kako god hoćete nazovite, oni samostalno, ti koji su verificirali štednju, otvorili, minimum dva puta godišnje lijegat će im iznos u kešu. Znači, toliko koliko su imali sredstava.

Što se tiče najava radikalnih mjera i toga, ja mislim – kako se bliži ovaj rok da mi izdamo te obveznice, oni će biti još najava tih radikalnih – nema nikakve potrebe ni po kojem osnovu za radikalnim mjerama. Ja ću upoznati i Udruženje štediša i ostale građane: mi imamo mnogo stradalnika rata, ima mnogo težih slučajeva od starih deviznih štediša. Ja kažem da su i oni oštećeni ali ima mnogo ljudi više oštećenih ali, evo, devizne štediša su prve riješene.

Ovo što se non-stop zavaravaju građani BiH nekakvim Sudom u Strazburu? Znači, napominjem i ponavljam više puta, Strazbur rješava samo one probleme ko je tužio Strazburu prije usvajanja zakona. Sada ova država ima, i po presudi Ustavnog suda, ima legitiman zakon koji kaže da njena finansijska moć može biti tolika da u narednih devet godina to vraća. Dalje, da smo ozbiljni i da će se vratiti tim štedišama. Podsjetit ću vas da ste usvojili zakon gdje ste rekli da je prioritet broj jedan ta stara devizna štednja. Šta hoću da kažem? U varijanti da ne bude dostatno sredstava u budžetu, niko od nas neće dobiti plaću, niti bilo šta drugo dok se ne isplati vanjski dug i ovim štedišama. Ja mislim da veće garancije niko u ovoj državi nema po tom pitanju.

I najvažnije šta je, ja moram i vas i gledatelje koji prate ovo, sve, znači upoznati. Devizna štednja je tri puta manja od one koje smo mi predviđali. I sada, ono u zakonu što ste ostavili dilemu, šta vi samo danas možete uraditi. Zadužujete Vijeće ministara da još jednom preispita da li onaj rok do devet godina koji smo ostavili u zakonu, do devet, da još jednom razmotri, jer ja ću vas informisati. Sredstva do sada koja su verificirana: oko 220 miliona u RS, oko 410 miliona u Federaciji i oko 40 miliona je u Distriktu Brčko. Vi znate da se je razgovaralo, da su to milijarde, ovo, ono itd. Moj, ja da sam na mjestu vas, znači, sve ovo što se traži ovim izmjenama, kako ćemo mi izmijeniti verifikaciju? Verifikacija je završena, gospodo, zakonom, znate, do 31.9., ako

se ne varam, znači sva je procedura završena u ovoj fazi zajedno sa međunarodnim institucijama. Radimo na izdavanju obveznica i mi ćemo to uraditi 31. Bio je jedan problem da su Vlada i Parlament RS donijeli zakon isti taj, vezano za staru deviznu štednju, ali vjerovatno na sugestiju i nas iz Ministarstva finansija i međunarodne zajednice; on, koliko znam, nije još objavljen i ne treba.

Jedino šta ja, da sam na mjestu poslanika, diskutovao bih o tome da zadužim Vijeće ministara da još jednom razmotri ono do devet i da konačno kaže do koliko je to godina!

Hvala lijepo.

MIHORAD ŽIVKOVIĆ:

Zahvaljujem.

Imamo dvije mogućnosti: da otvorimo diskusiju povodom ovog pitanja, da prvo pustimo poslanike da govore ili da imamo zahtjev od starih deviznih štediša i udruženja da se oni prvo obrate Parlamentu. Meni je sasvim svejedno. Možemo raditi na bilo koji način. Ako želite, evo ispred Udruženja štediša gospodin Svetozar Nišić.

Imate pet minuta, izvolite.

SVETOZAR NIŠIĆ:

Dame i gospodo, poštovano predsjedništvo, poštovani poslanici Predstavničkog doma, ovo je po treći put kako se obraćamo vama koji ste se zakleli da ćete štititi osnovna ljudska prava. Ja mislim da je to tako. Ako se uzme kršenje ljudskih prava u BiH na svakom koraku, mislim da ovome treba biti kraj, i da se uozbiljimo konačno da bi krenuli onim putem gdje sam i ja 50 godina proveo. Znam šta je demokratija i šta su ljudska prava, znam šta su protesni mitinzi, šta su nezadovoljstva građana. Nigdje to nije zabranjeno nego u BiH, a posebno u RS.

Poštovane dame i gospodo, gospodin, uvaženi gospodin Kasumović vam je ovdje nešto ispričao što vas je obmanulo sve skupa i nas. Jer, zaista je neprimjereno i ne mogu da shvatim da može jedan čovjek na toj funkciji da obmanjuje čitavu javnost. Zašto? Verifikaciju koju su oni sprovodili? Mi ćemo vama svakom pojedinačno dostaviti, svakom poslaniku, sve dokumente na koji način oni varaju građane, a i vas, i čitavu javnost.

Što se tiče naših pregovora u Sarajevu i u Bihaću u hotelu Sedra, prvo, nisu ispoštovali ono što smo gospodin Kasumović i ja potpisali. A tražili smo da se izvrši revizija dosadašnje verifikacije onih privatnih agencija koje su varale građane – vi to ne znate – koje su otpisivale ljudima deviznu štednju i prebacivali na svoje privatne račune i kupovali državni kapital. Mi smo tražili da se tu prvo izvrši revizija, a onda idemo na provjeru podataka. To se nije desilo. Oni su nastavili sa svojom praksom verifikacije na onaj način, ... a imamo potpis, pokazat ćemo vam i dostavićemo svakom pojedincu. Šta se dešava putem verifikacije?

Prvo, samo tri procenta je verifikovano. Tri procenta od ukupne devizne štednje. Gospodin Kasumović priča vama ovde da ima još 200-300 ili 400 miliona maraka devizne štednje. Mi moramo biti tačni, pošteti i iskreni. Mi smo spremni sve da učinimo da pomognemo nama samima, našim građanima i našoj državi, ... nemamo drugu. Jeste da devizna štednja samo

kod nas obrađena, u našoj instituciji. Ja pozivam svakoga od vas, biće mu plaćen i putni troškovi. A moji nisu plaćeni, gospodine Kasumoviću, za Bihać kad smo išli, nama niste platili! Uputili smo zahtjev da nam platite bar te troškove. Niste nam ni odgovorili. Niste nam kao najvećoj nevladinoj i multietničkoj udrugi ili udruženju u Evropi, nismo dobili jednog feninga jer smo tražili da nam malo pomognete. A mi bismo sa tim pomogli one koji su najugroženiji. Mi smo do sada, ja sam do sada 150 hiljada kilometara sa svojim kolima, koje sam '94. kupio, prošao Evropu, Strazbur i Vijeće Evrope, zemlje EU i dovde, tražeći pravo za ove stare iznemogle i najpoštenije i najbolje, najradnije ljude.

Imamo do sada obrađenih podataka, a imate na našoj internet stranici, ja vas molim, 1 milijardu i 7 miliona, sa 20 hiljada obrađenih dokumenata. 1 milijardu i 7 miliona! Mi nećemo dozvoliti da nas, da se varamo, da lažemo svoje ljude, svoje poslanike itd.! Devizna štednja se može utvrditi jednim načinom, što je Ustavni sud kazao a ja imam, ako hoćete, ja ću vam isciritati Ustavni sud BiH, na zahtjev ovih dvoje predsjednika, koji kaže: ovaj zakon – šta piše – krši, ovaj zakon za deviznu štednju, on, ukida pravo na imovinu. To je onaj zakon koji smo mi do sada donosili.

Drugo, gospodin Kasumović je rekao da nema novca. Ima novca za isplatu stare devizne štednje. Mi smo sa gospodinom Kozarićem pre tri nedjelje i gospodinom Vladušićem razgovarali u Centralnoj banci. Sav novac koji je ušao u Centralnu banku, isključivo od sukcesije za isplatu tzv. stare devizne štednje, je nestao sa Centralne banke, jer je podijeljen na dva entiteta i dva ministarstva entiteta koji taj novac, prilikom verifikacije, izdavaće obaveznice, a taj novac odlazi u privatne džepove. Ja vam se kunem, a imamo istražno.

Još nešto. Istina će doći, ona je spora ali je tačna. Ovde imamo krivičnu prijavu Tužilaštvu BiH gdje se prenosi na privatne račune naša devizna štednja, da devizni štediša uopšte ne zna. Zato i ja se nadam da će ovo uskoro imati epilog. Znači, ta verifikacija koju oni vrše jeste smišljeno da devizne štediša svoj račun nikad više ne može provjeriti. A mi smo, kako vidite, došao sam ovde, nisam dinamit donio i te priče koje se pričaju jesu naših deviznih štediša koji svaki dan zovu i traže nakon 17 godina radikalnije mjere, a oni su predložili sledeće: da se zakaže javna rasprava, da prisustvuju svi organi najodgovorniji, da će se javljati po imenu i prezimenu, da je to njihova ideja, a nije moja, ali mene tjeraju da ja to kažem.

Drugo, što se tiče protestnih mitinga u Gradišci i na Izačiću? Kako je moguće da u jednoj državi imaju dva zakona? Kako je moguće da jedna policija poštiva osnovna ljudska prava i dozvoli da se mirno održi protestni miting, a na drugoj strani se ti stari ljudi obaraju, lome, lome im se rebra, oduzimaju se, lome im se ušni aparati, naočale, telefoni itd.! I da li je moguće ovo u BiH? Da li je moguće da se veže čovjek, kojeg vidim ovde, lisicama, starog čovjeka od 75 godina, da ga veže za stup od rasvjete! Ovo je samo jedan mali djelić koji sam donio.

EUFOR, koji je snimao sve ovo, pozvao nas je u Gradišku i u Bihaću, imali smo po tri-četiri sata rasprave, otišli su zapisnici u Sarajevo Glavnoj komandi EUFOR-a, otišlo je i Vijeću sigurnosti. Tamo se je dogodilo nešto što se nije dogodilo ni za vreme Stanjina, ni Hitlera, ni Miloševića. Još jedno, da li je moguće da policija RS, Specijalna policija koja štiti specijalni kriminal a mi smo sve istražili!

Gospodo, mi imamo istražnu kancelariju, izvolite doći sa SIPA-om zajedno! Šta smo mi istražili? Kad bi vi i svaki pojedinac znali, ja garantujem da bi se vi digli i kazali: vraćajte ovim

ljudima njihov novac! A zovem, pozivam vas da dođete, svaki. Da vidite šta smo mi istražili, koji je kriminal i korupcija ovde načinjena, upravo preko ovih starih ljudi i njihove imovine. Da li je moguće da jedan poslanik kao što je gospodin Jovičić, moram ga prozvati, da izađe i da traži da se meni zabrani da vam se obratim, Evropljaninu, čovjeku koji je čitavog rata na čitavoj teritoriji BiH šleperima pomagao građane. Imamo fotografije, imamo dokumente, ne samo u RS nego svugdje, sa međunarodnim organizacijama. Treba mi zabraniti iz sledećih razloga. Jer gospodin Jovičić ima jedan način kojim može da me riješi ovim putem, kao što je Milan Vukeljić otišao usred Banja Luke i još dva nedužna građanina.

MILORAD ŽIVKOVIĆ:

Molim vas da se sa dužnim poštovanjem obraćate poslanicima u institucijama. Mi smo ovde Vama dozvolili da govorite u vezi sa ovim zakonom. Vaše vrijeme je proteklo. Ako imate još nešto u vezi da kažete, ja ću vam dopustiti. Izvolite.

SVETOZAR NIŠIĆ:

Ima još nešto. Evo, hvala lijepo na upozorenju. E, ovako. Vama na znanje, mi tražimo da provjerimo naše dokumente u bankama, da provjerimo račune i knjižice, ništa drugo nismo tražili. Deset puta nam nije dozvoljen pristup koji je gospodin Kozarić rekao: imate pravo, gospodine Nišiću, da vašu knjižicu i vaš račun provjerite. To nam nije dozvoljeno. Mi samo to tražimo a, kad to budemo provjerili, onda ćemo znati da na našim računima više devizne štednje nema jer je otišla na privatne račune da se kupuje državni kapital.

I samo još kratko da vam samo kažem šta su se obavezale ... Ustavni sud i meritum koji je Ustavni sud prošle, 2006. godine; Parlament je donio po ovome ... Odluku na pet godina i 5% kamata a i još, da ne zaboravimo samo, presudu Međunarodnog suda koji gospodin Kasumović kaže da se samo donose presude, da vas zavara, samo za one koji su tužili. To nije tačno. Ja imam ovde tri presude sada koje su stigle, koje se nisu obraćali ljudi, obraćali su se sudovima ali nije bilo presude. Jedan primjer. Molim vas, mislite na nas svi i na vašu budućnost.

Gospodin Kusić iz Gradiške je tri-četiri godine tražio, imao je suprugu nepokretnu, da mu se da po 100-200 maraka mjesečno za liječenje. Nije dobio. Obratio se kod nas u našu instituciju. Mi smo poslali sve dokumente Međunarodnom sudu, tražio je. Njegov ukupni iznos je bio 430 hiljada maraka. Presuda je donesena 427.000,088 evra plus 4.000 evra nematerijalne štete. Je li naš cilj da uništimo državu BiH? Nije. Ja mislim da nije. Mi što tražimo je minimum. Mi tražimo da se ograniči isplata. Da se nama dozvoli da naša devizna štednja bude u bankama, da mi imamo prisutpa za ...najgore slučajeve. Neka stoji, ja je neću dizati, neće mnogi naši ljudi dizati. A jedino, kad mu zatreba za lijek ili bilo što. A da se ograniči, da kaže, može podići ovoga mjeseca 100 maraka ili za šest mjeseci 1.000 maraka. Mislim da je to rješenje, ljudi moji. Shvatimo to jednom. Šta se obavezalo, evo samo ću još ovo pročitati, kratko.

MILORAD ŽIVKOVIĆ:

Molim vas.

SVETOZAR NIŠIĆ:

Ovu odluku Ustavnog suda, samo sekundu, molim vas. Na Odluku Ustavnog suda je sljedeće, evo pročitacu, svi su se obavezali, pročitacemo RS. Kaže ovako, ja vas molim, kaže: *Vlada, „Službeni glasnik RS“ 108/3 navedenim odlukama, kako se navodi u odgovoru, utvrđeno je da se obavezama Budžeta RS smatraju opće neizmirene obaveze po tzv. staroj deviznoj štednji, te su predviđeni izvori sredstava za izmirenje utvrđenih obaveza, i to sredstva sa posebnog tzv. esko računa, sredstva od privatizacije državnog kapitala i sredstva od sukcesije imovine bivše SFRJ i redovna budžetska sredstva.*

Ovo je prihvatila Vlada kad je Ustavni sud tražio od njih. Molim vas, državni kapital je rasprodan. Devizne štediša nisu dobile ama ništa. Donijeli su zakon da drugi mogu da kupuju našom deviznom štednjom kapital, a mi nismo dobili ništa. Zato vas molim, shvatite da smo mi prijatelji ove zemlje. Mi nemamo druge. Mi ćemo pomoći koliko god možemo. Mi ćemo naš novac još ... u BiH. Mi ćemo donijeti iz inostranstva novac da ovde ovi ljudi se zapošljavaju. Zašto ja sa mojih 600 hiljada, kad bude se izračunalo, ja hoću da zaposlim nekoliko ljudi ili dam kredite po malim sitnim 2% ili 3%, ne po 10%. Sa našim novcem se izdaju krediti, iznosi se taj novac vani!

Hvala vam lijepo. Ja vas molim da to uvažite konačno da se ovo pitanje riješi. Hvala lijepo.

MILORAD ŽIVKOVIĆ:

Zahvaljujem.

Zamjenik ministra Kasumović je imao repliku, pa onda ide uvaženi poslanik Jovičić. Mislim da je završeno vrijeme za sve. Idemo tim redom.

FUAD KASUMOVIĆ:

Ja ću samo informisati gospodina Nišića i sve stare devizne štediša. Država BiH je završila priču oko ovoga. Donijela je zakon i vi sada možete pričati šta god hoćete. Ja smatram da gubite vrijeme. Sve šta ste govorili ovde, trebali ste zamoliti ljude da se vidi način može li se taj broj godina smanjiti. Što je gospodin Nišić u par navrata mene spomenuo da sam ovo obećao, znači, ono sve, ja nemam nikakvog interesa. Znači, niti mi je ko u familiji stari devizni štediša niti me taj dio zanima. Sve što sam radio, radio sam, koliko znam, i ono što je ljudski i mislim da je ovo ljudski što sam vam predložio. Nema nikakve potrebe, ponavljam, ni za eksplozivima, ni da vadite to. Ja vas pozivam non-stop, stalno ista se priča priča kako je neko pokrao ta sredstva. Ako ima to udruženje, ja vas molim, evo meni donesite ali ne morate ni meni, predajte tužilaštvima to. Ništa to ne rješava ovu stvar o kojoj smo mi. Pa dajte to svima, i da se završi. Znači, samo da svi znaju jer ovim zavaravamo sve. Zakon je donesen i ta je priča završena. I vezano za Strazbur. Moram još jednom ponoviti: samo oni koji su tužili prije donošenja zakona i čiji su papiri zaprimljeni gore, to će Strazbur rješavati. Više nijedan predmet neće, jer i mi imamo zakon i sudovi će postupiti po tome. Ovo je sigurno, jer ja ne smijem lagati, ja radim u državnoj vladi, ja ne smijem to ovdje javno lagati. Nema govora.

Hvala.

MIŁORAD ŹIVKOVIĆ:

Zahvaljujem.

UvaŹeni poslanik Jovićić, uvaŹeni poslanik Okolić, po tom redu replike.

Izvolite.

SLAVKO SLAVUJ JOVIĆIĆ:

Poštovani predsjedavajući, dame i gospodo, kada je ovaj novi saziv Parlamenta preuzeo, rekao bih, obavezu oko stare devizne štednje, samo ću vas podsjetiti, da sam bio na strani deviznih štediša i danas. Ne jednog pojedinca ili bilo koga drugog. I sjećate se da sam tada traŹio da BiH uđe u međunarodnu arbitraŹu sa Slovenijom, da se vidi zaista koliko je Ljubljanska banka opljačkala para od ovih štediša. Isti slućaj, naravno i sa Jugobankom. Bez obzira ko je. Dakle, Savjet ministara, u nekim ranijim sazivima pa u bilatelarnim kontaktima sa Slovenijom ili njihovim predstavnicima, nikada nije ušao u tu priću.

Dakle, ja tvrdim odgovorno i vidim ovdje ljude i znam samo da je doktor Ajanović iz '90. godine bio poslanik i niko više ovdje i nije on u toj vlasti – izvinite, doktore, što ću ovako reći – mogao pokrasti niti je krao, znam da je ćestit ćovjek. I, danas: Ko je pokrao te štediše tih godina? Ima li neki naćin da se to vidi, da se formira anketni odbor, komisija, da ispita ko je '90-tih godina, 1991., 1992. pokrao te pare? Dakle, ja sam i danas, samo radi javnosti i radi ovih ćestitih ljudi tamo deviznim štedišama, na njihovoj strani kao što sam i tada bio. Ali nije UdruŹenje deviznih štediša gospodin Nišić! Ćuli ste maloprije. Znaćte vi kako je Vukolić završio? Da ja tako treba da završim sutra. I, ako će vama neko vratiti deviznu štednju, evo ja dobrovoljno javim da to ne radite, da ću se ja sam objesiti, ako ćete vi to riješiti. Da se ne mućite dŹabe, da ne montirate eksploziv i ne znam šta.

Gospodine Nišiću,

MIŁORAD ŹIVKOVIĆ:

Molim vas, samo da.

SLAVKO SLAVUJ JOVIĆIĆ:

Nemam ja potrebe da s Vama polemishem jer Vi niste u ovoj poziciji. Ovo je demokratski Parlament i nigdje u svijetu nećete vidjeti da Vam neko da mogućnost da ovako kaŹete i da otvoreno sa govornice, ima stenogram, prijetite poslaniku ubistvom.

SVETOZAR NIŠIĆ:

Gdje ste Vi to bili u Evropi?

MIŁORAD ŹIVKOVIĆ:

Molim vas samo malo tišine, inaće ćemo drugaćije da završimo ovu taćku dnevnog reda.

SLAVKO SLAVUJ JOVIĆIĆ:

Ja neću s vama polemiku. Ja traŹim zaštitu od Parlamenta. Dakle, ovo je današnji drugi napad, jedan sam već doŹivio i smijao sam se tom napadu, jer to je stvarno lakrdija. Na ulazu,

kad sam ulazio, u nemoći gospodin Nišić kaže: sve o tebi, gospodine Slavuj, znam. Završićeš u Haškom tribunalu. Šta li sam uradio? U toku rata, ja bio u logoru a, dobro, nije bitno.

Dakle, i sad se zalažem da se ovo pitanje riješi na način kako je jedino normalno. Država ne smije bankrotirati! I ne smije se stalno dovoditi u poziciju je li MUP RS tukao nekoga! Odakle pravo bilo kome da paralizuje sistem u državi, da blokira granične prelaze, puteve, ne mogu proći ovi, oni, stranci? Ko će nama doći ovde ako je blokiran put četiri sata? Ko je dao to pravo bilo kome da paralizuje državu?

MILORAD ŽIVKOVIĆ:

Molim vas skrećete sa teme. Pričamo o ovom zakonu.

SLAVKO SLAVUJ JOVIČIĆ:

O zakonu pričamo. Dakle, da bismo doveli devizne štediša, zalažem se da im se novac vrati, pošteno su zaradili. Ali nema revolucijom i ad hok nasrtajem na sistem, na najviše institucije i, molim vas lijepo, ja sam odgovoran čovjek, ja ne lažem. Pogledajte TV snimak, bilo koje, u kojem se kaže: imam 150 dobrovoljaca, svi ćemo s eksplozivom opasat se i napašćemo sve. Zar to nije otvorena prijetnja držvi?

MILORAD ŽIVKOVIĆ:

Vratimo se na temu.

SLAVKO SLAVUJ JOVIČIĆ:

Vraćam se na temu. Dakle, molim vas, gospodine predsjedavajući – gospodin Kasumović ne znam gdje izade – tražim od Savjeta ministara da nađe najnovije modalitete i da zaista vidimo je li to 600 ovih miliona ili je to 1 milijarda i 700 miliona? Koliki je taj novac bio, devizna štednja? Znamo li to? Evo da povjerujem da je tačno što oni kažu. Koji su to načini, sem ovoga što je gospodin Kasumović rekao, ima li nešto još drugo? Može li preko ovih cigareta? Evo danas, možemo li donijeti zakon zaista, ako je moguće, kutija cigareta 30 maraka. Hajmo ako je moguće, evo sad predlažem, ja pušim, 30 maraka. Možemo li išta? Hajmo sjesti i dogovarati se kako je moguće da se vrati ta devizna štednja! Rekli smo do devet godina. Ali ona neće trajati devet godina! Kamo sreće da je vratimo za tri godine. Da pomognemo ljudima.

Dakle, šta hoću da kažem? Ne želim percepciju u javnosti da sam ja protiv deviznih štediša. Naprotiv. Najviše sam se zalagao i cijelo vrijeme, i u medijima, da im se vrati devizna štednja. Ali, je li moguće na neki način, ako će država bankrotirati, ako para mi nemamo?! Zato vas molim i evo ovdje iz Savjeta ministara ima i ministar, naravno i Kasumović je vrlo odgovoran, čuće, koji su to načini da oni ubrzaju i skrate rok?

MILORAD ŽIVKOVIĆ:

Vrijeme, vrijeme!

SLAVKO SLAVUJ JOVIČIĆ

Evo, završio. Hvala.

MIŁORAD ŹIVKOVIĆ:

UvaŹeni poslanik Okolić. Replika je bila, je li tako?

Vidite, mi imamo još jedan zahtjev od gospodina iz Federacije, UdruŹenja štediša iz Federacije, red je da pustimo i njega tri minute da kaŹe, pa da ovu privodimo diskusiju kraju.

Gospodin Srkalović, izvolite. Molim vas da imate obzira u Domu u kom ste i da se obraćate s duŹnim poštovanjem prema poslanicima, izvršnoj vlasti. Svako drugačije odnošenje, biće, da kaŹem, na vrijeme prekinuto.

Izvolite.

MURIS SRKALOVIĆ:

Cijenjeni poslanici, pozdravljam vas. Dolazim iz UdruŹenja u Federaciji BiH – stare devizne štednje.

Mogu vam reći da se mi u našem udruŹenju ne slaŹemo sa metodama organizovanog tzv. *binladenovog nasrtaja* na opasivanje eksplozivom i te radikalne stvari. Ali, mi nikome ne moŹemo garantovati ni za koga, kad mu dođe do grla, da on neće primijeniti takve mjere. Jer, čovjek, ako je bolestan pa nema za lijekove, veli onda: ja imam tolike pare, ovi me pokradoše! Kome da garantuje, ko će njemu da garantuje, meni? Ja ne mogu nikome garantovati da ću sutra uraditi neku radikalnu mjeru. Pa vas zato zamoljavam da se riješi pravedno, pravično pitanje rješavanja stare devizne štednje.

Ja ću reći u čemu se mi ne slaŹemo po pitanju stare devizne štednje koje je donio ovaj parlament. Sljedeće na šta ću se ja pozvati – ovaj dokument mi je dala gospođa bivša ministrica finansija, gospođa Ljerka Marić, ... koji je dostavila Komisija za ljudska prava pri Ustavnim sudom BiH – u predmetu Bećirević i ostali. U tački 10. kaŹe se lijepo: *Konačno, komisija je naredila tuŹenoj strani BiH da obezbijedi garanciju za isplatu obveznica po dospijeću. U tom smislu komisija je navela*, pa se navodi u tački 1000-0-25 šta je naredila i kako je naredila. Gospodo, vi ste poslanici u državnom parlamentu, mora se izvršavati presuda Ustavnog suda BiH. Zašto se ima polemizirati? Molim vas, treba se obezbijediti garancija za isplatu obveznica. Zato ... ne teče verifikacija, gospodine Kasumović, kako vi mislite! Jer, gospodine Kasumoviću, ja ću vam sad navesti: BiH, tj. Republika Bosna i Hercegovina je izdala obveznice po zapošljavanju. Te obveznice imaju trend da se ne naplate. Uzimajući to u obzir, štediše ne vjeruju obveznicama koje će izdati Republika BiH, tj. u ime entiteta, jer jednom su dobile obveznice, zašto dva puta nekoga prevariti? Ja imam kamaru tih obveznica, gospodine Kasumoviću. I, niko neće da uzme da se verifikuje jer, izvinite, verifikacija znači pristanak na način isplate stare devizne štednje. Da vam i ovo pojasnim. Stara devizna štednja ima status imovine ali, kad mi potpišemo da pristajemo na obveznice, mi prelazimo na obligaciju, i to više nije imovina, to je obligacija. Konsultujte se sa vašim pravnicima, gospodine Kasumoviću.

Dakle, mi prelazimo u stanje obligacije. Mi gubimo imovinu. To da vam bude jasno. Ja ću sutra pozvati; dajte nam garanciju. KaŹete garancija Međunarodnog fonda, tj. poštivanje koje treba da izdate skupa ... garancija Međunarodnog monetarnog fonda i Svjetske banke. Uredu. Ali morate obezbijediti bilo kakvu garanciju. Recimo, kad uđete u komercijalnu banku, znači štediše vas na devet godina tretiraju da u ratama vratite njihovu imovinu. Uredu. Ali dajte, kad ode u banku, oni vam traŹe sljedeće: dajte mi ili garant, pošto ne moŹete garanciju obezbijediti, dajte nam hipoteku. A čime vi garantujete? Na lijepu riječ, na obraz, je li? Da vam dadnemo na obraz?

Pa sutra donesete zakon po kome vi ne možete isplatiti tu staru deviznu štednju, imate više interese i onda to *ujeo vuk magarca*, je li! Pa izvinite, gospodine Kasumoviću, nismo mi toliko blentavi.

Molim vas.

MIŁORAD ŹIVKOVIĆ:

Molim Vas.

MURIS SRKALOVIĆ:

Skratit ću, gospodine. Molim Vas, gospodine Kasumoviću, da Vi donesete, onda, stavite pod hipoteku imovinu, državnu imovinu, Elektroprivredu ili Telecom, neka ona stoji i dalje Vama. Kupite Vi dividendu, ali neka je pod hipotekom, ako obveznice ne mogu se isplatiti, ako se ne mogu isplatiti, izvolite Vi, mi ćemo naplatiti prodajom Telecoma i Elektroprivrede.

Toliko. Ja zahvaljujem gospodinu predsjedavajućem, imao sam još toliko, ali ja sam bio toliko parlamentaran da skratim.

Hvala lijepo. Prijatno.

MIŁORAD ŹIVKOVIĆ:

Zahvaljujem.

S obzirom da po Poslovniku imamo obavezu da u bilo koje vrijeme neko iz Savjeta ministara zatraži riječ, uvaženi gospodin zamjenik ministra finansija Kasumović je tražio riječ.

Izvolite.

FUAD KASUMOVIĆ:

Ja se stvarno izvinjavam. Možda me ne razumiju ali moram ponoviti slijedeće. Nema veće garancije nego što vam je ovaj parlament i zakon koji je usvojen dat. Tamo stoji: znači ne može se ništa isplatiti, nikom ni plaće, ni materijalni troškovi, vi ste u rangu vanjskog duga. Znači, sve da stoji u ovoj državi, nema jače garancije.

Druga stvar, ova država je zadužena blizu 4 milijarde. I danas-dan, ova država diže kredite. Znači, nijedna nam svjetska institucija, pošto znaju da uredno vraćamo, i to ne traži ni za šta bilo garanciju kakvu. Znači, ponavljam, i radi vas i radi štediša, što se tiče samo molim vas da završim. U presudi Ustavnog suda stoji tačno to što stoji i tačno tako je urađeno i u zakonu. Znači, pravično su svi u državi BiH i država BiH vama, a ne entiteti, stoji da će ovo biti. Ponavljam, nema jače garancije na svijetu nego što vam je data. Znači, nema nikakvih isplata dok se vama ne isplati. I to su veoma mala sredstva za ovu državu da bi dolazilo u sumnju možemo li mi to.

Hvala lijepo.

MIŁORAD ŹIVKOVIĆ:

Zahvaljujem.

Sledeći za diskusiju, samo po redu. Znači: Dolić, Novaković, Okolić, Prodanović, Dokić.

Izvolite, uvaženi poslanik Dolić, prvo.

RIFAT DOLIĆ:

Gospodo, predsjedavajući, cijenjene kolegice i kolege, uvaženi gosti, nakon ovoliko vremena i nakon svega što su ovih više od 18 ili gotovo 20 godina proživljavali i doživljavali vlasnici stare devizne štednje, od ograničavanja prava i potpunog obespravljanja do ponižavanja i ignoriranja ovog prava, teško je ovom pitanju nešto novo reći. Ja sam puno puta do sada, što u Parlamentu Federacije, što u ovome domu, govorio na ovu temu i, vjerujte, nakon svega me kao poslanika stid uopće nešto reći nakon svega toga.

Ja neću komentirati način na koji je gospodin Kasumović ovdje iznio vjerovatno stav Vijeća ministara po prijedlogu ovog zakona. Samo ću reći da je ovakav način neprimjeren i da bi vjerovatno drugačije govorio da je on nekom posudio svoj novac i da se taj neko ponaša ovako ignorantski i ponižavajuće prema onome ko mu je posudio novac.

Ovo drugo, mislim da ne trebam komentirati. Nema izgleda dovoljan motiv za ozbiljnost i odgovornost naspram vlasnika stare devizne štednje, nije neosporno pravo na privatnu svojinu, nije motiv. Znači, motiv nam nije ni moralni odnos prema vlasnicima štednje, motiv nam nisu ni presude Ustavnog suda, evo ni Evropskog suda za ljudska prava u Strazburu i brojne druge stvari.

Iako nisam na strani nasilja i prijetnji bilo koje vrste, ja razumijem porive vlasnika stare devizne štednje koji ovih dana prelaze u prijetnje zaista neshvatljivih dimenzija. Nisu to prijetnje iz razuma vlasnika stare devizne štednje, jer se radi o zrelih i ozbiljnim ljudima, ali su to riječi iz duša obespravljenih i poniženih ljudi, i ja ih tako zaista i shvatam. Svakome u ovoj zemlji su stvari oko stare devizne štednje bar jasne. Radi se o osnovnom obliku privatne svojine, privatne imovine, radi se o neosporenim i presudama sudova potvrđenim pravima na privatnu imovinu i radi se dakle o činjenici da država BiH ova prava opstruira, ignoriše putem cijelog arsenala poteza, ponuđenih rješenja i oglašivanja o presude najviših sudskih instanci u BiH.

MILORAD ŽIVKOVIĆ:

Tema je Prijedlog zakona. Molim vas da se usredotočimo na temu. Nema više kamera. Što je snimano, snimano!

RIFAT DOLIĆ:

Pa onda nemam ni interesa.

MILORAD ŽIVKOVIĆ:

Pa vidim da nemate, onda je ..

RIFAT DOLIĆ:

Vozanje štetišta od entiteta do države i u obrnutom smjeru, za mene nije ništa drugo nego opstruiranje i onemogućavanje da vlasnici stare devizne štednje u BiH ostvare svoja elementarna imovinska prava. Jasno je da su obaveze prema vlasnicima stare devizne štednje obaveze države BiH koje je ona prihvatila prema međunarodnim konvencijama i prije samog priznavanja kao

države od UN i jasno je da smo mi kao poslanici ovoga doma i ovaj dom odgovorni za tu obavezu prema vlasnicima stare devizne štednje. Vrlo često se i danas od visokih političkih dužnosnika ove države, pa evo i danas, može čuti teza kakva je insistiranje na punom ostvarivanju prava vlasnika stare devizne štednje, ustvari, insistiranje ili put u bankrot države. Svakome ko poznaje stanje stvari je jasno da se ovdje radi o čistoj demagogiji i obmani građana i javnosti i da je u pitanju ništa drugo nego još jedna nemoralna ocjena i nemoralno licitiranje osjećaja vlasnika stare devizne štednje.

Čak i ako bi takva teza imala realnog osnova, i ako bi se osobno našao u dilemi da odlučujem između odgovornosti za obespravljanje, agoniju i ponižavanje ovolikog broja ljudi, vlasnika stare devizne štednje, i odgovornosti za bankrot ili finansijske poremećaje u državi, ja bih se radije odlučio za odgovornost za finansijske poremećaje u državi, u korist prava ljudi. Puno je mogućnosti do sada bilo i još uvijek ima da se ovo pitanje riješi na zadovoljstvo ljudi i bez bankrota države. I, meni je u pitanju samo volja i spremnost da se raspoloživi instrumenti i modeli stave u funkciju ostvarivanja prava vlasnika stare devizne štednje. Zaista je za to puno instrumenata, od sredstava sukcesije, od privatizacije banaka, od efekata PDV-a, od dodatnih poreza itd. Zaista je na raspolaganju cijeli arsenal instrumenata.

Ono što posebno boli vlasnike stare devizne štednje je dakle kontinuirano ponižavanje i ignoriranje. Možda je malo lične prirode ali kao jedan od nasljednika stare devizne štednje, iza mojih umrlih roditelja, radije ću uvijek prihvatiti da se odrekнем prava u korist države nego što ću prihvatiti ponižavanje i ignorisanje prava. I to je, mislim, i kod ovih ljudi najbolnije. Njima je to upravo najbolnije. Ovo nisam rekao radi ... isključivog nekakvog protežiranja svog mišljenja

MIŁORAD ŹIVKOVIĆ:

Vrijeme!

RIFAT DOLIĆ:

Dozvolite samo minutu još. Već sam rekao ono što misli većina ovih ljudi, vlasnika stare devizne štednje. Zakon koji je danas na raspravi pred ovim domom je stvarno solidno obrazložen i obrazloženje predstavlja sažetak naših mišljenja i činjenica koje prate pitanje stare devizne štednje. Svako realan i dobronamjerman dobro razumije ovo obrazloženje, ali je jasno da prihvatljivo rješenje se može naći samo u partnerskom odnosu vlasnika stare devizne štednje, Parlamenta i Vijeća ministara. Taj partnerski odnos je izostao i tragično je ako šteta zbog izostajanja tog partnerskog odnosa sada se samo fakturiše štedišama.

Ja ću podržati ovaj zakon u prvom čitanju, svjestan svih njegovih manjkavosti jer, osobno, ne mogu i ne želim nositi teret sramote i osobne odgovornosti za nastavak agonije i obespravljanja vlasnika stare devizne štednje. Pored ove odgovornosti, niko od nas ne bi smio omalovažavati i pitanje odgovornosti za provođenje ovih presuda i Ustavnog suda BiH i Suda u Strazburu.

Hvala lijepa.

MIŁORAD ŹIVKOVIĆ:

Zahvaljujem.

Uvaženi poslanik Novaković. Izvolite

MOMČILO NOVAKOVIĆ:

Pa sad, pošto nema kamera, ne znam ni da li bi govorio?

MILORAD ŽIVKOVIĆ:

Ovo je bila ... samo konstatacija.

MOMČILO NOVAKOVIĆ:

Gospodine predsjedavajući, kolege poslanici, vidite, mnogo puta smo o ovome razgovarali u prethodne dvije godine. Ono što se može izvući iz čitave ove priče jeste nedosljednost u stavovima. Kada je predložen prvi zakon, onda smo imali rok od nekih 13 godina i tada su nas ovdje ubjeđivali da nije moguće taj rok pomjeriti ni za godinu dana, inače ćemo izazvati potpuni kolaps u BiH. Rečeno je da kamatna stopa ne može biti ništa veća od 0% inače ćemo izazvati potpuni kolaps u BiH. I tada smo upozoravali da se radi o paušalnim procjenama, bez potpuno jasno definisanih cifara. Nakon toga dolazi zakon o izmjenama koji kaže: nije 12 nego devet godina i devet godina neće izazvati kolaps, finansijski kolaps, monetarni krah u BiH i neće izazvati ni kamatna stopa. Prvo, 0,5% a onda kasnije i veća.

Danas zamjenik ministra kaže da su obaveze manje nego što su mislili i da je moguće to smanjiti još taj rok od devet godina. To će reći, evo ja sam to shvatio, da je moguće i na sedam godina. A vidite, sedam godina je bila cifra koju su od početka ovi ljudi tražili i sa kojom bi bili zadovoljni. Dakle, sedam godina. I mi ćemo na kraju doći na sedam godina, ali sedam godina ćemo doći nakon tri godine iscrpljivanja sa ovim ljudima. I oni sa nama i mi s njima. Svi smo mi svjesni da je pet godina preambiciozno ali, isto tako, da je sedam godina realno. Nije nam trebalo ovoliko vremena i nije nam trebalo da donosimo zaključke na bazi paušalnih ocjena. Ja bih volio da je danas zamjenik ministra izašao i rekao: e ta cifra može biti tolika i tolika, sa tom i tom kamatom, u tom i tom periodu, Savjet ministara je to izračunao ili, gospodo poslanici, mi smo u toku izračunavanja i imaćete potpunu informaciju za tri sedmice, tri mjeseca i znaćete tačno tada, u taj dan, koliko je to i sa kojim će to vremenskim periodom moći biti. Vjerovatno bi i današnja rasprava bile sa mnogo manje žuči i vjerovatno bi svi mi otišli, valjda oslobođeni jednog ovog pritiska, hajde da kažemo, poštenog odnosa prema tim ljudima. Svi mi ovdje imamo isti odnos, pretpostavljam, prema tim ljudima. I oni koji će podržati i oni koji neće podržati.

Problem je u tome što sam – sad vraćam se na prethodnu tačku kada je gospodin Dokić govorio o višku prihoda – problem je u tome što nema viška prihoda, budžetskih prihoda koje ove vlade ne znaju na brzinu potrošiti. Takvog viška prihoda nema. Prema tome, i ovdje nema viška prihoda koji će smanjivati rokove, ukoliko se ovdje ne postave ciljevi i ne ispoštuju ti ciljevi. Neko reče 220 miliona u RS. Znači, administrativni centar je otprilike koštao 220 miliona. Ali evo, ja nisam da mi nemamo administrativni centar. Slučajno koincidencija je cifara, znači 220 miliona tamo – 220 miliona ovamo.

Dakle, ja ću biti protiv stava komisije, negativnog izvještaja komisije i podržaću praktično zaključak, ali bilo bi dobro da je predlagač jasnije definisao obaveze Savjeta ministara. Nisam siguran da će ova komisija, Ad hok komisija sa Savjetom ministara uspjeti to napraviti ali, evo, ako uspije, dobro je. Znači, ostavićemo taj period, zato ćemo podržati i taj zaključak, ostavićemo taj period da vidimo hoće li Ad hok komisija uspjeti sa Savjetom ministara doći do tih brojeva – kakvi god da su ali da jednom budu konačni i da onda sa tim konačnim brojevima

izađemo pred ove ljude i kažemo: ovo je sve što može BiH. Ispod i iznad ovoga nije realno, pa onda može sve ovdje, znači, da se okrene naglavice ali mi ne možemo uraditi više. Ovako čitavo vrijeme mi ostavljamo dojam da možemo još. Samo oni treba da vrše pritisak pa ćemo mi smanjiti sa 12 na devet, pa nek oni vrše pritisak, pa ćemo mi smanjiti sa devet na sedam. Nažalost, mi ostavljamo takvu poruku. To je po nas najružnija poruka, a po njih, čini mi se, stalno daje, daje im za pravo da rade ovo što rade, iako, ja moram biti iskren, u mnogo čemu ne podržavam, ne podržavam u posljednje vrijeme neke izjave i neke stavove ali, opet kažem, pravo je nekoga ko ostane bez lijekova i ko bi svakako umro, pravo je onda da se bori za život, pa makar to bila i nedemokratska sredstva.

Hvala.

PRVI ZAMJENIK
PREDSJEDAVAJUĆEG
NIKO LOZANČIĆ:

Za ispravak netočnog navoda javio se uvaženi predsjedatelj Milorad Živković.

MIŁORAD ŽIVKOVIĆ:

Zahvaljujem.

U mnogo toga se slažem u diskusiji gospodina Novakovića ali imaju neke stvari, naravno, preko kojih ne mogu da pređem i preko kojih bi morao komentarisati kao ispravka netačnog navoda, pogotovo kada se radi o principijelnosti. Ako ćemo govoriti o drugoj principijelnosti, trebali bi onda da krenemo prvo od svoje principijelnosti. Principijelni stav SDS-a, da odmah, nakon Dejtona, krene u verifikaciju stare devizne štednje, da se vidi gdje su ti nestali novci iz banaka u toku rata i da počne odmah povrat stare devizne štednje svim onima kojima treba vratiti staru deviznu štednju. Toliko o principijelnosti.

I u drugoj konstataciji da je nestalo 220 miliona, ali zato imamo zgradu vlade. Za njihovog mandata nismo imali ni tih 220 miliona, ni tu zgradu vlade ali sada, fala Bogu, je krenulo: i zgrada vlade i vratiće se te pare po onome načinu kako predviđa zakon i onome što je već Vlada RS usvojila – do sedam godina. Nadam se da će to ići i brže.

Zahvaljujem.

NIKO LOZANČIĆ:

Odogovor na ispravku netočnog navoda, uvaženi zastupnik Novaković.

MOMČILO NOVAKOVIĆ:

Pa vidite, ja jesam zaista da razgovaramo o principijelnosti. Za vrijeme vlade Ante Markovića značajan dio ovih sredstava je, nažalost, izvučen iz ove zemlje, iz ovih banaka. Član te stranke je sadašnji predsjednik SNSD-a gospodin Milorad Dodik, pa možemo razgovarati o principijelnosti.

NIKO LOZANČIĆ:

Ponovo ispravak netočnog navoda: uvaženi predsjedatelj Živković.

MILORAD ŽIVKOVIĆ:

Imamo raznih vrsta principijelnosti ali evo da govorimo i o ovoj vrsti principijelnosti koji je na prijedlog i naš ovaj parlament prihvatio da se utvrdi po drugi put Ad hok komisija u sastavu Bahtić Sadik, Jukić Velimir, Dokić Branko, Majkić Dušanka, Rajić Božo, Hazim Rančić i da se utvrdi iznos stare devizne štednje građana BiH položene na račune domicilnih banaka u BiH i filijala, da se ustanovi stanje stare devizne štednje u bankama i filijalama iz prethodne tačke, zaključno sa 1.6.2007. godine, da se i ono što predlaže gospodin Lijanović, u trećoj tački, kaže: *Predloži mjere i zaključke koji će biti upućeni prema nadležnim institucijama, s ciljem daljeg tretiranja eventualno uočenih nepravilnosti u procesu verifikacije isplate stare devizne štednje i obračuna kamata.* Toliko o principijelnosti i načinu na koji mi radimo, a time ne amnestiramo nikoga.

Hvala.

MILORAD ŽIVKOVIĆ:

Zahvaljujem.

Sljedeći: uvaženi poslanik Okolić. Izvolite.

MIRKO OKOLIĆ:

Ovo pitanje se već duži period vuče kao aktuelno pitanje sa teškim izjavama i teškim riječima do teškog stanja ovih ljudi koji se bave ovom problematikom, odnosno starih deviznih štediša. Ja bih – možda da imam nekakvo ubjeđenje da su jedni ili drugi u pravu – stao na stranu onih za koje sam ubijeđen da su u pravu. Kada govorim *jedni ili drugi* mislim na Udruženje starih deviznih štediša ili Savjet ministara, odnosno onoga ko treba da uđe u partnerske odnose i sa njima i donese određene zakone ili već izmijeni dopune zakona. Međutim, ja nisam siguran da mogu da vjerujem u nekakve podatke koji su mi prezentovani ranije i o kojima smo raspravljali u prethodnom periodu zato što se sada javljaju neki novi momenti, neki drugi podaci. Čini mi se da je ovo ozbiljna problematika i da su ovi ljudi iz nužde natjerani da reaguju ovako kako reaguju, bilo to opravdano ili ne bilo, ali viša sila ih ili nužda natjerala da bi ovome trebalo prići i ozbiljnije i možda ovaj zaključak gospodina Jerke, ja bih ga malo možda modifikovao, ... komisije, se može takođe održati ali evo šta je kod mene ovdje nešto što mi daje nedoumicu.

Gospodin zamjenik ministra je rekao da otprilike, iako mi nikako da dođemo do pravog podatka i zvaničnog podatka i krajnjeg podatka koliko je ta cifra koja se odnosi na staru deviznu štednju – sada sam čuo da je to 1 milijarda i 7 miliona ... od starih deviznih, pardon, da je to oko 700 miliona, a Udruženje starih deviznih štediša da je to cifra od milijardu i 7 miliona. E pazite, sada, ako se gleda koliko je to manje od milijardu i 7 miliona, to je negdje oko tridesetak posto što je isto podatak za analizu i koji je alarmantan podatak. Ako gledamo obratno, koliko je to više sredstava od ovoga što je zamjenik ministra iznio – to je negdje oko blizu 50%. S takvim podacima, čini mi se, da trebamo ući u ozbiljnu polemiku i doći do tačnih podataka ili, barem koliko je to moguće tačno, da bi se moglo izjasniti potpuno o ovoj problematici.

Evo vidite, bilo je 12 pa devet godina, prethodnici su to i govorili, pa je bilo i nekakvih, evo, kao nerealnih pet pa, evo, kao realnih sedam godina, i ja se na kraju pitam na što će ovo sve ispasti i čini mi se da ćemo mi, da će ovo ispasti tako što ćemo, nakon dužeg nadmudrivanja,

uznemiravanja javnosti i ovih ljudi i gubljenja, ne gubljenja nego upotrebe vremena u ovim poslaničkim klupama, doći, možda na kraju, do nekakvog kompromisa, do nekakve cifre koja bi zadovoljila i državu i udruženje. Zato ja predlažem da se možda može oformiti ova komisija koja bi arbitrirala, ili kako god hoćete da je nazovemo, između ovih starih deviznih štediša – njihovih predstavnika i vlasti – i došla do jednog konačnog podatka i da zaista nam odgovorno kažu, kao što je gospodin zamjenik rekao da ne smije davati neistinite podatke za ovom govornicom, zato bi ... doći ... tih konačnih cifara i da više iz sjednice u sjednicu ne dolazimo do nekakvih novih momenata i nekakvih novih podataka.

Ja sam ubijedenja, kroz praćenje svih ovih diskusija, pisanja po štampi itd., da ovaj zakon koji je sada na snazi može pretrpiti određene izmjene. Koliko, nisam siguran, ali u svakom slučaju da može i zato ću ja danas i naš će klub podržati, odnosno biće protiv zaključka komisije. Ne samo zato što možda mislimo da je ovaj prijedlog izmjena i dopuna zakona 100% u redu nego zato da iniciramo ili iritiramo ovu problematiku i da bi se došlo, možda u jednom kraćem periodu, do potpunijih podataka i do nekakvog novog i boljeg rješenja na bazi kompromisa. Ja koliko sam vidio da je ovdje potrebna dobra volja i čini mi se da nije te dobre volje bilo dovoljno. Neću da kažem da je nije bilo ali mislim da nije bilo dovoljno jer ona je pukla onog momenta kada su se odnosi zaoštrili. Umjesto da se stišaju tenzije i da se nastavi dalje na saradnji i na razgovorima i traženju kompromisa, jednostavno je to puklo donošenjem ovog zakona, koji je odsjekao nekakve odnose i dobili smo na jednoj strani hiljade nezadovoljnih štediša. Hajde što oni nisu zadovoljni nego izgleda da su ti ljudi iz nužde nezadovoljni i da je zaista istina to, na osnovu nekakvih pokazatelja, da dobar dio ovih štediša sada jedva preživljava, a da su oni imali ...dobru štednju ili dobro situirani i da su mogli da žive danas kako bi trebalo i, na kraju krajeva, da su oni oštećeni po osnovu nemogućnosti ulaganja svoga kapitala u razvoj i proširenje svog kapitala.

Zato ćemo podržati njih, odnosno bićemo protiv zaključka komisije, kako sam rekao, iz razloga da bi, možda, inicirali neke stvari i došli do novih mogućnosti i razgovora, tačnih podataka i boljih prijedloga i od strane Savjeta ministara i konačne ...cifre oko kamata, konačnog vremenskog perioda oko isplata itd., itd. i, na kraju, da bi došli do toga da možda i Savjet ministara bude zadovoljan odlukom ovog parlamenta, a isto tako i Udruženje starih deviznih štediša, odnosno stare devizne štednje. Ja se nadam da će oni razumjeti ovu problematiku i razumjeće stanje u kojem se nalazi BiH i da će Savjet ministara, u nekom sljedećem ili kroz izmjene i dopune ovoga zakona, ponuditi neka rješenja koja su povoljnija za sve.

Hvala lijepo.

MILORAD ŽIVKOVIĆ:

Zahvaljujem.

Uvaženi poslanik Jovičić: replika. Izvolite.

SLAVKO SLAVUJ JOVIČIĆ:

Poštovani predsjedavajući, dakle, ako postoji politička opcija u BiH koja bi danas donijela zakon da se devizna štednja isplati za godinu dana, onda je to SNSD ali mora se znati ko je pokrao pare. SNSD nije postojao '91., '92., u toku rata. Danas, kada je SNSD na vlasti, i u RS i ovdje čini parlamentarnu većinu, ne može nositi teret pritiska stalnog da se to može isplatiti ako ne postoje realne mogućnosti. Da li ovdje iko izlazi sa cifrom? Kaže gdje su pare? Daj te pare,

ministre! Evo, sad ja vas pitam i ne mogu vas ja obavezati. Nađite za deset dana, sa ovom komisijom, mogućnost da se ovo isplati za godinu dana. Postoji li ta mogućnost? Želje su moguće, svak ima pravo da želi šta hoće, nije protivzakonito želiti. Šta je realno? Kao da ja ne bih volio da se to riješi odmah. A šta sam ja kriv deviznim štedišama što ovdje stalno dolaze? I ja imam nešto devizne štednje – ostalo. Ali volio bih da oni naplate, evo ja ne moram nikada. Ali ako će oni naplatiti zbog toga što mi ovdje možemo donijeti odluku, hajmo danas donijeti odluku: *Parlament se odriče da dvije godine ne prima platu*, a ja nemam nikakvih drugih pitanja, evo idem na socijalu? Nemojte demagogije ovdje kako je moguće ovo, kako je ono. Pitam vas: Ko je pokrao pare tih godina kada su nestale? Niko ih nije potrošio u kafiću, niko ih nije spalio, one su nestale. Gdje su nestale? Ogromna većina u Sloveniji. Kupuju danas firme ovdje. Zašto, ponavljam, ova država ne uđe u arbitražu sa Slovenijom da pita gdje su naše pare! Sa Srbijom, nije važno ko je, koja god je država pokrala! Što se bojimo toga?

Dakle, suština cijele priče je ovdje kako, eto, oni poslanici SNSD ne daju da se to isplati, oni su protiv svega. Nije tačno.

MILORAD ŽIVKOVIĆ:

Nije to niko rekao. Idemo uvažena poslanica Marković. Samo malo, imaćete, imaćete još jednom, polako.

SLAVKO SLAVUJ JOVIČIĆ:

... Vi znate ko je to trebao reći, a ko nije.

MILORAD ŽIVKOVIĆ:

Izvolite.

MILICA MARKOVIĆ:

Hvala, gospodine predsjedavajući.

Pa ja, moja replika se odnosi zapravo ne na jednu prethodnu nego na nekoliko prethodnih diskusija, u smislu, što smatram da ima poprilično demagogije u tim prethodnim diskusijama koje su sve na tragu da se predstavnicima ove kategorije koja je danas prisutna, dakle starih deviznih štediša, na neki način dodvoravaju jer je to sad popularno i moglo bi biti korisno u 2008. godini kada je izborna godina i kada se približavaju lokalni izbori.

Hoću da kažem da mislim da je ovo jedna od, evo dozvoliću sebi da kažem, privilegovanih kategorija u društvu, sa kojim se Savjet ministara i ovaj parlament ozbiljno zabavio i ozbiljno usredsredio na ta pitanja činjenicom da je donesen zakon i činjenicom da su preduzete mjere koje smo danas čuli i koje djeluju ozbiljno i odgovorno, dakle da se nešto zaista želi preduzeti, da se nešto želi učiniti.

Moja replika se odnosi na to da mi danas, raspravljajući o ovom Prijedlogu zakona o izmjenama i dopunama Zakona o staroj deviznoj štednji, se dovodimo u situaciju da zapravo sad svo društvo i cijeli Budžet BiH ili entitetski budžeti treba da se usredsrede samo na to da postoji samo problem u jednoj kategoriji stanovništva, zaboravljajući pri tome da postoji milion drugih problema u ovom društvu u raznoraznim kategorijama u ovom društvu. Neko je danas ovdje pomenuo, kaže: *Dajte da povećamo cijene cigareta*, ne znam, *sa dvije na pet maraka ili evra*. Pa

da li je to sada udar na druga ljudska prava drugih ljudi, znači koji nisu uopšte ni imali pojma u vrijeme kada je ta devizna štednja nestala. Znači sad ja, ako kupujem cigarete ili plaćam benzin ili neku luksuznu robu, treba da budem na neki način kažnjena u ovom društvu da bi se to ... izmirilo. Mislim da to nisu primjereni, primjeren način da se ovaj problem riješi i dajte zaista da se usredsredimo – imamo Prijedlog zakona o izmjenama i dopunama zakona, imamo Mišljenje komisije – i da privedemo ovu diskusiju kraju i da dođemo do nekog zaključka koji će biti svrsishodan i koji će imati ... svog smisla u cijeloj ovoj priči.

Eto toliko, hvala.

MILORAD ŽIVKOVIĆ:

Uvaženi poslanik Okolić: replika. Izvolite.

MIRKO OKOLIĆ:

Pa ja nisam, mislim da je gospodin Jovičić se javio iza mene, ako je meni replicirao ali, ne znam, možda i nekima drugima, nisam nigdje spomenuo bilo koga da je kriv ni bilo koju partiju tako da odmah to raščistimo. Ali hoću da kažem da ga u potpunosti podržavam da otvorimo pitanje i kandidujemo tačku dnevnog reda: Ko je pokrao, ako je pokrao? Znači, ja ne znam je li pokrao ili nije, a da uđemo u tu problematiku gdje su pare, zašto nije izvršena sukcesija sa državama koje su imale svoje banke u BiH, znači u tom smislu ima moju podršku. Eto.

MILORAD ŽIVKOVIĆ:

Zahvaljujem.

Ako nema više replika? Novaković replika, je li? Izvolite.

MOMČILO NOVAKOVIĆ:

Vidite, ja sam htio replicirati gospodinu Jovičiću na konstataciju da on nije kriv što eto nema štednje. Naravno, gospodine Jovičiću, da niste Vi krivi, ni Vi ni ja nismo krivi! I niko od poslanika ovdje nije kriv. Mi ovdje smo žrtve manipulacija različitih savjeta ministara i različitih vlada u ovoj zemlji. I u tome i jeste sav problem što nama ovdje Savjet ministara i vlade serviraju jedne priče, i mi smo ti koji onda stajemo iza ili ne stajemo iza tih priča i dolazimo u sukob sa ovim ljudima, a oni koji treba ozbiljno da odrade svoj posao to ne rade. I smisao i moje diskusije i nekih kolega ovdje je bila u tom pravcu da se tu uozbilji i locira problem, tamo gdje on jeste, a ne ovdje u Parlamentu. Ovdje u Parlamentu i nije problem.

Naravno, da, draga gospodo, država preuzima i onaj garant devizne štednje. Pa i ova država kada je nastala, nešto je preuzela. I onaj ko trenutno vlada, kada se to dešava, takođe to preuzima kao svoju obavezu, bez obzira bio on ili ne bio '91., '92., 2001. ili 2006. godine. A ja sam ovako diskutovao i kada je bio Savjet ministara koji je sačinjavala parlamentarna većina u kojoj je bio i SDS. To ovi ljudi znaju u Parlamentu koji sjede ovdje. Isto sam ovako diskutovao i bio protiv i tada usvojenog zakona, zato što nije bio ozbiljno predložen. I ovaj prethodni nije bio ozbiljno predložen, što govori i zamjenik ministra da očito ima još prostora na kome treba raditi. I ništa drugo nego sugestija da uozbiljimo ovo do kraja i da nađemo taj prostor, ako ga ima ili ako nema, da kažemo ljudima: nema.

MILORAD ŽIVKOVIĆ:

Zahvaljujem.

Sljedeći za diskusiju po redu: Prodanović, Dokić, Hadži Jovan Mitrović, Križanović.
Izvolite.

LAZAR PRODANOVIĆ:

Gospodine predsjedavajući, zahvaljujem što ste me prozvali na kraju. Inače, javio sam se, prije svega, da iznesem stav po ovlaštenju predsjedavajućeg Komisije za finansije i budžet gospodina Bahtića, koji je opravdano odsutan sa ovog dijela sjednice. Želim reći da nakon ovog, saslušanih ovih rasprava svih učesnika, uvjeren sam da je naš prijedlog komisije na 18. sjednici, od 19.12. prošle godine, potpuno ispravan put Parlamenta. Dakle, mi smo jednoglasno odbili principe Prijedloga zakona i predložili Domu da iste ne usvoji iz sljedećih razloga.

Razlozi za odbijanje Prijedloga zakona višestruki su u odnosu na odredbe kojima se tretira pitanje verifikacije stare devizne štednje. Treba istaći da je postupak verifikacije po važećem zakonu već okončan, te su time predložene odredbe neprihvatljive.

Takođe, prijedlog za primjenu ugovorenih kamata tehnički je neprovodljiv i nerealan. Prilikom odlučivanja, komisija je vodila računa i o potrebi makroekonomske stabilnosti u BiH, a iz ugla potraživanja i drugih budžetskih korisnika na svim nivoima vlasti.

U odnosu na predloženi rok vraćanja potraživanja po ovom osnovu, po ovom osnovu od pet godina, komisija je jednoglasno prihvatila zaključak, te Predstavničkom domu predlaže njegovo usvajanje u sljedećem tekstu:

Savjet ministara BiH sa resornim entitetskim ministarstvima u što kraćem roku treba pokušati iznaći rješenje pitanja ujednačavanja rokova povrata potraživanja po osnovu stare devizne štednje na teritoriji cijele BiH, u cilju poštovanja principa jednakosti svih lica u ovoj oblasti.

Na kraju, želio bih, prije svega kao poslanik, da kažem sada svoje mišljenje, ako mogu u par minuta samo. Moram reći da ovo što smo mi predložili i ovo što je bio dio rasprave i dio ozbiljnih argumenata koje je zamjenik ministra iznio, jednog broja poslanika koji su vrlo ozbiljno diskutovali – je jedino ovog momenta moguće. Ono što mene raduje da BiH skraćuje rok isplate stare devizne štednje, poštujući ljudske – zapravo ja sam, iskreno saučestvujem u kakvoj su situaciji stotine hiljada ili desetine hiljada onih koji suostali bez stare devizne štednje – ali BiH kroz u Parlamentu donesene zakone i provođenje ovog zakona pokazuje da je to ozbiljna država koja zadnjih skoro deset godina nije narušila makroekonomsku stabilnost. Ako mi želimo opet generiranje inflacije, haotično stanje u ovoj zemlji, ako mislimo da vam pričamo lijepe priče da biste vi bili veseli, da biste pričali tako neozbiljne stvari za ovom govornicom, da su vam neki vrlo ozbiljni ljudi nešto rekli, pa da li mislite da vam iko ozbiljan može u to da povjeruje! Ne možete stavljati u svoja usta da vam je rekao neko od ministara ili guvernera Centralne banke BiH što najnepismeniji ekonomski stručnjak u ovoj zemlji ne bi mogao uraditi. Ne možete s tim da ..., treba da poštuju ako smo spremni da vas saslušamo, ali ne možete tako da govorite. Ako želite, to je realnost, ona je surova, ali u ovoj zemlji je u zadnjih 15, 17 godina mnogo surovih stvari. Desetine hiljada izginulih, stotine hiljada razrušenih domova, milioni

raseljenih ljudi i jedna katastrofalna situacija. Preuzeli smo obaveze, ne slučajno. Ovo zakonodavstvo je rađeno u skladu sa našim obavezama prema međunarodnim institucijama, prema obavezama što je Svjetska banka od nas tražila, Međunarodni montarni fond i monitoring i institucije koje još uvijek imaju jako veliki uticaj u BiH. I nemojte pričati kako je obveznica nesiguran papir! Ono što je sada najsigurnije da nikada nikome više neće pasti u ovoj zemlji napamet da nešto emituje i da to nema pokriće za to. To garantuje i devizne rezerve, to garantuje, dakle obaveza budžeta svih nivoa ove zemlje, to, na kraju krajeva, se jasno kaže koliko, koliko se budžetske institucije mogu, bilo gdje, finansijski, do kog procenta, zadužiti.

I reći ću vam jednu stvar, to vi sigurno znata, ali vam niko sada ne garantuje, sada vam ne garantuje da u nekoj banci, ne vama već ni nama, kada položimo novac da će on u slučaju stečaja i likvidacije biti vraćen, čak, i kada vršimo osiguranje depozita sredstava koje imamo na raspolaganju u tim bankama. Dakle, ovog momenta je realno tako. Ono što je lijepo, ovdje je lijepo – svakako ja sam bio, dakle devet godina sam u Parlamentu do sada – i znam da je najbolje pričati emotivne stvari. To vam, to vam i kući svako voli da sluša. To vam je u Parlamentu najlakše govoriti. I najljepše moguće stvari vam je da pričate kada ste opozicija, ali moram vam reći: najbolje stvari u životu se ne ostvaruju. Ja shvatam da najbolji mogući način manipulacije ovom pričom sastoji se iz kombinacije poluinformacija, dezinformacija i želje da opozicija obmane, obmane slušaoce ili učesnike u toj priči da dobiju podršku. To je potpuno normalno ali ja nigdje u svijetu još nisam vidio da je opozicija nekom – dakle, govoreći o sebi, sada ne govorim o sadašnjoj opoziciji – nekom nešto isplatila.

Dakle, naša realnost ovog momenta je takva, mi je moramo prihvatiti. Ono što mene, ovo što govorite oko roka, oko ove evidencije, pa dajte, nemojte da manipulišemo pričama. Ko može prebaciti novac s jednog računa na drugi? Pa dajte da se procesuiraju te vaše priče, da se identifikuju! Evo sada priča o vlasti, o pojedincima, o bankarskim ..., ne isključujem mogućnost nekog kriminala. Ali, da li je kriv gospodin Kasumović i ministar Vrankić zbog toga što je u ovoj zemlji evidentirano 730 ili 50 KM, a nije milion i 70 hiljada? Vi govorite o istraživačkim centrima. Pa nemate kapaciteta za obično provođenje najmanjeg plana kao što i ogroman broj ovdje od nas nema. Nemojmo tako da dezinformišemo javnost, da to onda to te mjere takvim političkim pritiscima pričamo kako su spremni neko da bude u funkciji ... i molim vas to u Parlamentu se samo u jednoj drugoj formi ponovi. Ne možemo se tako uvažavati.

I dakle, još jednom samo ta priča o tim vlastima koje kao ne znaju. Zna vlast ove zemlje, kakva je god, vrlo dobro koliko može dati nekome da bismo ostali makar u nekom trendu napredovanja. I mene raduje što je to bilo 13 godina, pa devet godina. Duboko sam ubijeđen da je pet ili sedam ali zašto bi to nekome smetalo. Ali zamislite sada da je neko nekome rekao da će za godinu da isplati, pa da to sve završi, ili za pet godina.

Ja se izvinjavam, možda vam se ovo ne sviđa. Ja mogu i drugačije da ispričam, da obmanem, da pričam. Ne govorim ni za onaj period od '91., razumijete, ili bilo šta. Ovdje su se sigurno desile stravične stvari ali nije čuvar vaših štednih knjižica niti ovih ključeva ovih, kako se zove, kasa banaka bio nijedan ministar bilo koje vlade, evo sada da ne govorim za ovu.

Toliko i hvala vam, gospodine predsjedavajući.

MILORAD ŽIVKOVIĆ:

Zahvaljujem.

Samo malo sa replikama. Znači Živković, Novaković, Jovičić ispucali replike. Ostao je uvaženi poslanik Lijanović: replika.

Izvolite.

SAVO ERIĆ

/nije uključen mikrofoni/

MILORAD ŽIVKOVIĆ:

Može Erić, može. Samo malo. Prije Vas, Lijanović.

JERKO IVANKOVIĆ LIJANOVIĆ:

Replika kolegi Prodanoviću i kolegici Marković.

Spominjala se zaštita prava pušača. Ja nisam nigdje na svijetu vidio zakonsku regulativu koja štiti prava pušača nego, dapače, obrnuto: koja štiti prava nepušača. Jer, cigarete su, i to na njima piše, štetne za zdravlje. Proizvode ovisnost i sva zakonodavna tijela u svijetu se bore na koji način zaštititi ljude od te ovisnosti. Evidentno je, i to nisu nikakve dezinformacije, da ova kutija cigareta pred tvornicom proizvođača košta 5 maraka više nego u nas u BiH.

MILORAD ŽIVKOVIĆ:

A na šta replicirate?

JERKO IVANKOVIĆ LIJANOVIĆ:

Repliku vezanu za govorenje da nisu akcize izvor novca za isplatu stare devizne štednje.

MILORAD ŽIVKOVIĆ:

Ko spomenu akcize?

JERKO IVANKOVIĆ LIJANOVIĆ:

Znači trebaju nam, trebaju nam novci da isplatimo staru deviznu štednju jer se govori da nema novaca. Znači, ja govorim odakle trebamo osigurati, odakle trebamo osigurati novce. Znači, tu gubimo godišnje 500 miliona maraka gotovog novca. To ćemo morati učiniti kada budemo pristupali u EU jer će to biti jedan od uvjeta. Ali zašto to ne bi učinili danas, zašto bi izgubili narednih osam godina 4-5 milijardi maraka i to ne učiniti.

I, gospodinu Prodanoviću, verifikacija? Zašto uopće verifikacija? Postoji evidentan dug u bankama. Zakonodavac je obavezan da taj dug evidentira i ljudima vrati, obavijesti da dođu u banke i da preuzmu, da preuzmu svoj novac. Predstavnik udruženja je govorio šta verifikacija znači. Potpišite izjavu, predajte knjižicu da prihvatate neke uvjete i logično je zašto bi se ljudi odrekli svojih prava ako, s druge strane, imaju presude Međunarodnog suda koji im to omogućavaju! Mislim da nije korektno govoriti da je riječ opozicije koja nešto hoće da izglasa. Ja ne tražim da ovo izglasa opozicija. Pa valjda znam sabrati brojke i vidjeti da to ne može biti. Ja očekujem od vladajuće većine da ovdje ima razumijevanja i da nađe načina kako da presude i zakone koji su u suprotnosti makar malo približimo.

Hvala.

MILORAD ŽIVKOVIĆ:

Samo malo, prvo je Erić tražio repliku. Izvolite.

SAVO ERIĆ:

... da kažem da poslije ove diskusije opozicija nije imala potrebe šta ni da priča, evo mi nećemo ni pričati. Molimo vas da zaista pronađete rješenje koje ćemo mi podržati da ovi ljudi više nas ne zamaraju, da ne muče ni sebe ni nas.

MILORAD ŽIVKOVIĆ:

Uvažena poslanica Marković. Replika, druga.

MILICA MARKOVIĆ:

Pa, kad se gospodin Lijanović tako dobro razumije u ekonomske i finansijske proračune i ako je imao tako dobre finansijske prijedloge, ekonomske programe i planove za birače i za ovo društvo, čudi me kako nema sada sedam nego ima jednog poslanika u ovom parlamentu. Ako zaista tako dobro znate da proračunate sve šta je bolje za jedno društvo, šta je bolje za određenu kategoriju stanovništva, pa onda je to valjda trebalo glasači da nagrade na izborima, a ne da držite lekcije nama ovdje.

MILORAD ŽIVKOVIĆ:

Prodanović je trebao, je li? Izvolite.

LAZAR PRODANOVIĆ:

Predsjedavajući, ne volim uopšte da repliciram, ali reći ću jednu stvar. Valjda su kompetentna ministarstva odredili način verifikacije nečega. U ovoj zemlji, ne zaboravimo, bio je rat od '92. do '96. godine. Na koji način je ušteđevina ovih ojađenih ljudi, kuda je otišla i kako, to je teško govoriti. To bi mnogo bolje mogli da kažu oni koji su u tome učestvovali. Nikada nisam u tome učestvovao niti imam ikakav argument. Sigurno, ako se dođe do nekih drugih podataka, to je značajno za ovu zemlju, u smislu odgovornosti, procesuiranja i svega onoga što se radi ili zloupotrebe. Ali jedini mogući način u ovoj situaciji je verifikacija. Dakle, ono u šta sam siguran da relevantno verifikovana štednja građana, stara devizna štednja građana BiH, je sigurna i onakva kakva je evidentirana.

Drugo pitanje je ovo što vi kažete o prenošenju prava. Nemojte da manipulišemo s tim, nemojte da manipulišemo! Prije sedam ili osam godina bilo je vrlo unosno prodavati deviznu štednju. Priča je sljedeća: Da li je neko

MILORAD ŽIVKOVIĆ:

Molim vas malo tiše tamo u stakleniku.

LAZAR PRODANOVIĆ:

pod prisilom to uradio i da li taj ko ga je prisilio sada treba da odgovara? Nemojte tako sada da govorimo kako je prepisivano ovo, rađeno ovo ili to. Sasvim je jasno moguće to sve utvrditi

danas ali to nije predmet ove rasprave, priče, kako možemo na najbolji mogući način obešteti ljude koji su imali svoju staru deviznu štednju u bankama BiH.

Toliko.

MIŁORAD ŹIVKOVIĆ:

Samo malo. Kalabić, Lijanović jel? Lijanović prvi.
Izvolite.

JERKO IVANKOVIĆ LIJANOVIĆ:

Ja sam samo htio pojasniti da sam ja prvi put u Zastupničkom domu i da ovih sedam mandata, što mi je predloženo, nemam mogućnosti prije sljedećih izbora a ja vjerujem da ćemo na sljedećim izborima to napraviti.

Hvala.

MIŁORAD ŹIVKOVIĆ:

... Izvolite.

DRAGO KALABIĆ:

Evo, ja izvlačim zaključak s obzirom da nisam pušač ali ide u pravcu da ćemo vrlo brzo imati pravo da od ovih ljudi što puše otimati pare. Čim znamo da čovjek puši, imam pravo zavući u njegov džep, jer te pare pripadaju nama, jer je on njih namijenio za cigarete. Eto, tretiraćemo to tako.

Druga stvar, tretiraćemo da u ovoj zemlji ima ogromna količina para koju neće neko da potroši. Mi poskupljujemo cigarete za tri puta više, i još će se utrostručiti, još će više trčati da ih kupuju. Tako se pretpostavlja, kao jedva čekaju da poskupe i ... nije to tako. I kolega Prodanović je govorio da ova siutacija nije tako jednostavna i da se ne možemo prema tome odnositi neozbiljno a podsjetio bih da ove sve grupacije koje je podržavao kolega Lijanović a istovremeno i ... sve su završile pod šatorom, tako da ne bi bilo dobro zavisiti od neke njihove podrške, jer je to bila neozbiljna podrška.

MIŁORAD ŹIVKOVIĆ:

To nisam čuo. Uvaženi poslanik Zorić. Replika ili? Replika.
Izvolite.

VINKO ZORIĆ:

Ma ne, ovo je još replika, traži i ti repliku. Ja ne volim da se na ovaj način prave podjele u ovom domu po ovako jednom važnom pitanju kao što je stara devizna štednja. Tako da je ovde nekoliko puta spomenuto: evo, opozicija je ili oporba zaštitnik starih devniznih štediša, a ovi tobože na vlasti nisu. Ja pripadam stranci koja je i u prošlom mandatu i u ovom u vladajućoj većini. I u prošlom mandatu smo nekoliko puta pokušali ovo pitanje riješiti. Klub, u kojem sam ja tada bio na čelu, je podržao i ove izmjene i dopune zakona koje su dovodile ovo na pet godina,

i to je vrlo dobro poznato ovim ljudima iz udruga. Međutim, način na koji im prezentira predlagatelj ovog zakona nama ovdje, ovo meni nije prihvatljivo.

Prvo, čudim se da predsjedavajući nije dao opomenu jer ovdje kolega Lijanović često reklamira pojedine marke proizvoda, a pogotovo cigarete, što mislim nije dopušteno raditi u Parlamentu. I ja se sad pitam ima li on od toga nekog osobnog interesa da ovde stalno pokazuje pojedine vrste proizvoda, i da na taj način reklamira te proizvode. Mislim da to nije dobro raditi u Parlamentu. Parlament je mjesto gdje se donose zakoni od kojih će svi živjeti bolje.

Ja sam bio i ostajem na strani starih deviznih štediša da se oni obeštete ali, to je dobro rekao gospodin Prodanović, u dogovoru s onim koji to mogu napraviti, a ne s onim koji to ne mogu napraviti. Evo, ja sam za to da se napravi kalkulacija: može li to biti za četiri godine, pet godina, šest godina, na koji način i da se to onda izvrši. Vi se sjećate mojih diskusija iz prošlog saziva ovog doma kad sam govorio, pa hajmo, uključujući i mene, uzeti iz ovih banaka ove sve štedne uloge, kad to država može i smije, pa ćemo obeštetiti ove, pa onda neka mi koji sada imamo nešto na tim računima čekamo opet 10-15 ili 16 godina.

Dakle, podvlačim, ja svoje mišljenje nikad neću promijeniti po ovom pitanju ali ako se bude stvarala podjela na oporbu koja je tobože zaštitnik svega, svih socijala u ovoj zemlji, a vladajući bahati i koji ne žele riješiti nijedan problem, ni stare devizne štednje ni bilo čega drugog, onda to neće biti dobro. I mislim da je Udruga starih deviznih štediša pogriješila što nije išla nasigurno. A šta to znači? To znači trebalo je naći ljude iz parlamentarne većine koji će predložiti ovaj zakon, a zakon usuglasiti sa Vijećem ministara. Mislim da na ovaj način neće sebi puno pomoći jer, kažem, oni imaju moj glas za sve svoje probleme ali treba surađivati s onim koji mogu riješiti njihov problem.

MILORAD ŽIVKOVIĆ:

Zahvaljujem.

Uvaženi poslanik Dolić: replika.

RIFAT DOLIĆ:

Ovde da predložim rukovodstvu Doma da kolegama iz SNSD-a pokuša obezbijediti transkripte iz prošlog saziva ovoga doma kada je raspravljano o ovom pitanju i vidjet ćete da su tada poslanici SNSD-a se daleko više zalagali za ovo što se danas zalaže opozicija, da je ovo mačiji kašalj u odnosu što su se oni zalagali. A evo dokaz za to je da je i gospodin Nikola Špirić i podnio i apelaciju Ustavnom sudu o ovom pitanju. Znači, da su se u međuvremenu samo promijenile uloge, ja razumijem o čemu, i kako oni sada govore iz jedne druge pozicije u odnosu na raniji mandat.

Hvala.

MILORAD ŽIVKOVIĆ:

Koliko vidim, nema više replika. Onda ćemo nastaviti sa diskusijama. Znači, uvaženi poslanik Dokić, pa Hadži Jovan Mitrović, pa Križanović.

Izvolite.

BRANKO DOKIĆ:

Hvala, gospodine predsjedavajući, evo, i ja svoju diskusiju moram da počnem sa dva nezadovoljstva. Jedno nezadovoljstvo što smo ovu raspravu, vrlo ozbiljnu raspravu, pretvorili u međupartijsko prepucavanje i to zaista nije dobro i to je samo dokaz da se mi prilagođavamo dnevno-političkim potrebama, a ne suštinskoj stvari. Ovdje se ne može nijedna partija posebno niti optuživati niti pohvaljivati. Ako pogledate period, a ovo pitanje je neriješeno, evo, ako zaboravimo ratni period, a ono čitavih 17 evo 18 godinu, kroz tih 18 godina sve partije ovdje koje postoje, možda sa nekim izuzecima, evo Lijanovića, su bile i u opoziciji i poziciji. Dakle, sve su imale šansu da poentiraju ako neko misli da je ova priča za poentiranje. Ova priča nije nikome za poentiranje. I ovo je obaveza države, velika obaveza države, i ovdje su pojedinci, malo je reći, da su osnovna ljudska prava ugrožena.

Evo, ja ću sada, nisam se bavio ovim pitanjem, moram da priznam, ali znam vrlo tragične ljudske sudbine vezane za ovo usko pitanje. Znam ljude koji imaju velike pare pod devizom te stare devizne štednje, bili su u prilici ... i morali da idu na operacije, a nisu mogli dobiti ta sredstva za te stvari. Mi moramo priznati da u jednom dužem periodu prema ovom pitanju se oni koji su bili odgovorni, evo svi smo se smijenili na toj odgovornoj poziciji, nisu odgovorno ponašali i nije se, ja sam ubijeđen, iznašlo, kako da kažem, ponekad i minimum fleksibilnosti da se ovo pitanje veoma, veoma ozbiljno shvati.

Moram da kažem da sam nezadovoljan i sa retorikom predstavnika deviznih štediša. Mislim da su sebi nanijeli više štete nego koristi. U ovom ozbiljnom pitanju, ne vrijedi bosti prstima u oči nikome, treba biti veoma, veoma strpljiv i tražiti, tražiti rješenje. Ja mogu da razumijem njihov gnjev i neraspoloženje, mogu zaista da razumijem i čini mi se da većina poslanika to razumije i nema potrebe ovdje da se partijski bilo ko brani od bilo čega.

Moram i da naglasim tu činjenicu, neko je spomenuo da je u nekom periodu prošlom bilo veoma profitabilno prodavati te stare devizne Ja moram da kažem da to nije bilo profitabilno za one koji su bili prisiljeni da to prodaju, već je to bilo profitabilno za one koji su to kupovali. Dakle, i to je jedan sasvim pogrešan pristup prilaženju ovom problemu a, vjerovatno, i to je poneseno emocijama, a ne razumom. Kada se razmisli, sasvim sigurno, onda bi se odustalo od tog, od tog pristupa.

Gledajte, danas smo mi čuli evo dosta kontraverznih podataka a i ono što je rađeno u dosadašnjem periodu govori da ovom problemu se nije ozbiljno pristupilo. Danas smo čuli od zamjenika ministra da po ovoj staroj deviznoj štednji ima tu negdje oko 700 miliona KM. Pogledajte, ovaj parlament je 2006. godine donio zakon u kome u članu 3. stoji da je to milijardu i 979. Zar vam ova dva podatka ne govore o našoj ozbiljnosti kada je ovo pitanje na dnevnom redu i zato sam ja, gospodine predsjedavajući – Vi ste mi malo pomogli, a i ja sam htio da prokomentarišem – jako zabrinut kada ste pročitali moje ime u ovoj komisiji. Ne bježim od bilo kakve odgovornosti i uvijek se povinujem odlukama institucije u kojoj pripadam, ali ja mislim da ova komisija, s obzirom na ovako veliki problem, evo samo sam naveo dva podatka koji ukazuju na ogroman problem, da neće biti u stanju uraditi posao i da možemo samo da budemo predmet napada. Ova komisija sa Sekretarijatom Parlamentarne skupštine koju ste nam stavili na raspolaganje, ovako ozbiljno pitanje nije u stanju da riješi. I bojim se da to treba preispitati, da to samo ne bude odugovlačenje.

Ali da se vratim sad na ono ... kako ja vidim izlaz iz ove situacije i kako ga tražiti. Bolje rečeno, ako pođemo od diskusija zamjenika ministra, uvažavajući tu instituciju, a onda i funkcije pojedinaca, onda mi nismo daleko da riješimo ovaj problem. Evo, ja sad citiram njega: *da su to za državu mala sredstva*. I on sugerije: *da se razmotri, da se smanji rok od devet godina koji je predložen, koji je postojeći po ovom zakonu*. Nešto slično se sugerije i u ovom zakonu koji je na dnevnom redu. Ja isto moram da, da budem do kraja jasan, s obzirom da do sada nisam poznavao dovoljno ovu problematiku, ne bih mogao u ovom trenutku da se opredjeljujem za ovaj zakon. Ima puno onih članova koji se pozivaju na neke članove, a nema sve to ovdje, nisam siguran da li je to sve moguće realizovati. Ali, ako se pogledaju neke osnovne stvari, evo i ovdje su prijedlozi koji su slični ovome što je ministar, odnosno zamjenik ministra, zamjenik ministra rekao. I ovdje se sugerije skraćivanje roka vraćanja, a i zamjenik ministra je rekao da treba o tome razmisliti. Sam predlagač ovog zakona je ostavio jednu rezervu i prema evo prijedlogu koji je sam iznio i ja bih podržao ... njegov prijedlog, odnosno prijedlog njegovog zaključka, ali obavezno bi on morao da bude proširen. Naime, on traži da se formira ad hoc komisija za razgovore s Udruženjem stranih deviznih štediša koji bi bio sastavljen od predlagača i po jednog predstavnika iz dvije najjače parlamentarne stranke. Mislim da ova komisija ne može završiti svoj posao, slično kao što sam govorio o onoj komisiji u kojoj sam i ja, bez predstavnika Savjeta ministara. Dakle, da tu budu predstavnici Savjeta ministara i da bude još neko iz Parlamenta, ne samo trojica iz Parlamenta, ako hoćemo zaista, a znam iz dužeg jednog perioda da svi poslanici ovo doživljavaju kao jedno krupno, teško pitanje, ali ako ga izuzmemo izvan onih dnevno-političkih potreba i dokazivanja.

Dalje, evo vidite Parlament je donio zaključak, neću sad čitati šta ovdje piše, predsjedavajući je nešto pročitao od toga, i u zadatku te komisije je nešto slično što je i Udruženje starih deviznih štediša sugerisalo, a to je provjeriti ... devizne račune. Dakle, i ovdje je mandat ove komisije da to uradi, samo ja postavljam pitanje: Kako će ga ona uraditi, ima li snage? Dakle, kao što vidite, evo sa više strana su ...slične smjernice i slični pogledi i stoga se meni čini da mi danas ne bi trebalo da se o ovom zakonu ni izjašnjavamo, da prihvatimo ovaj zaključak predlagača zakona o formiranju ove komisije, proširene sa predstavnicima Savjeta ministara i još po nekom kriterijumu. Da li iz svakog entiteta po jednog predstavnika iz parlamentarne većine iz svakog entiteta, ili iz dvije najveće iz parlamentarne većine? Kad sam ovo htio da kažem, odmah sam vidio da ta druga bi bila PDP. Onda bi bili svi njeni članovi u toj grupi. Ja ne bih volio da budem u toj grupi, ali zašto neko iz opozicije da ne bude. Mislim, ovo pitanje zaista ne treba dijeliti na pitanje pozicije i opozicije. I da u nekom doglednom roku, da u nekom doglednom roku, ta komisije onda sugerije način rješavanja ovog veoma važnog pitanja.

MILORAD ŽIVKOVIĆ:

Zahvaljujem.

Ispravak netačnog navoda: uvaženi poslanik Zorić. Izvolite.

VINKO ZORIĆ:

Kolega Dokić je rekao da su sve stranke zastupljene u ovom domu bile i u opoziciji i u poziciji u prošlom mandatu, osim Lijanovića. To nije tačno. Lijanovići su također bili u većini od 2000. to 2002. godine.

_____ (?)

/nije uključen mikrofoni/

VINKO ZORIĆ:

U Parlamentarnoj skupštini BiH.

MILORAD ŽIVKOVIĆ:

Zahvaljujem.

Uvaženi poslanik Hadži Jovan Mitrović za diskusiju. Izvolite.

HADŽI JOVAN MITROVIĆ:

Gospodine predsjedavajući, dame i gospodo, danas smo na dnevnom redu imali par zakona koji su se bavili zaštitom ljudskih prava, između ostalog, evo i ovaj zakon. Imali smo Prijedlog zakon o denacionalizaciji i, kada uporedim ova dva zakona, sebi postavim pitanje kako ćemo taj zakon, kako ćemo riješiti tu populaciju, ako istinski ne pridemo da riješimo ovaj problem koji nam se desio i datira od evo '91. godine.

Ja, ono što bih rekao, ovaj zakon koji je predložen, bez razlike od koga, da li je to od opozicije ili pozicije, da je on moguć i da ga je moguće realizovati u pet godina. Ja sam siguran da je moguće i u mnogo kraćem roku kad bi mi bili iskreni i kad bi gledali sa pozicije da smo u njihovoj poziciji. Ja mislim da ovdje u Parlamentu pa i u Savjetu ministara malo ljudi ima koji se nalaze u toj poziciji, u kojoj se nalaze ovi ljudi, koji danas mole kako da dođu do rješenja ovoga njihovoga problema i njihovog pitanja. A ima sve više ljudi, što sam mogao da vidim i gdje sam razočaran, da imaju na računima, da su uspjeli od honorara da obezbijede po stotine hiljada maraka! I, siguran sam, sve više sam siguran, kad gledam i danas diskusiju da neću vjerovatno doživjeti da ćemo riješiti taj problem. Kako ljudi više zarade od honorara nego od posla kojim se bave? Kako o ovom problemu danas kada raspravljamo, o ovom, ovo je jedan od problema, zaista ima ih dosta, ja sam slučajno gledao i emisiju u kojoj je bio prisutan i zamjenik ministra i predsjednik udruženja i gospodin Lijanović itd.

Slažem se ja i ono je problem oko povratka, ali taj smo problem počeli rješavati, rješavamo. Ima zloupotrebe u tim stvarima. Imate ljude koji su riješili pitanje na više mjesta, napravili ste im kuće, ne vraćaju se, a riješili su pitanje u gradovima i žive u gradovima. Uložili smo ogromna sredstva, a nismo riješili ovaj problem.

Ja ovo sve govorim u prilog toga da – kad bi bili iskreni i želili da riješimo ovo pitanje – da ne gledamo poziciju i opoziciju, ovo bi moglo, ovaj zakon danas odmah prihvatiti. A zašto nećemo riješiti i nećemo moći riješiti? Ja mislim da je jedan od pokazatelja da kod nas institucije ne funkcionišu. Ja sam to rekao u više navrata ovdje i na mnogo mjesta i nižih da ne funkcionišu, ne rade, bez razlike šta ljudi govorili. Ne osvrću se ni tužilaštva, ni sudstvo, ni bilo ko. A spremni su da nasrnu onako kako su nasrnuli. Ja sebe postavljam u poziciju kad bi se našao u njihovoj poziciji: 70 godina živio, radio, uložio pare i, na kraju, dođe policajac i nasrne tu! Što ne nasrne na gospodu koja plaća kilometar asfalta autoputa 22 miliona maraka? Što ne nasrne na gospodu koja radi put, skoro, u Srebrenici i Bratuncu po milion i nešto maraka? Koji daleko, daleko, niže košta! Što ne nasrne na gospodu gdje je revizor glavni. Kaže: zašto tužioci to ne urade, gdje kaže o utrošku sredstava za izgradnju puta Klačnice – Gradiška, ne znam, gdje je i

van Zakona o javnim nabavkama povećano, ne znam, 150%. To uopšte ne reaguje niko. Tu su izvori tih sredstava, kad bi htjeli biti iskreni.

I uzeo mi je riječ gospodin Novaković. Tačno, da li je prevashodno pored ovoliko problema da mi damo za zgradu 220 miliona? Ja to ne govorim iz političkih razloga, ne treba meni nijedan glas, neću ih dobiti ovdje. Dobiću ih tamo gdje sam ih i do sada dobijao i nisam ih dobijao iz ovoga razloga.

Gospodo, još jedna stvar. Tačno je da se ovi ljudi pokušavaju da se rješavaju na način otkupom stare devizne štednje, ali dosta smišljeno: jedan drugi krug ljudi je kupovao po 50% tu njihovu staru deviznu štednju. To je u jednom dijelu pomoć, nažalost, a u drugom dijelu je žestok kriminal. Kupovane su firme koje su poslije završavale pod stečajem. Zar nije izvor finansiranja za ovu populaciju i od strane onih preduzeća gdje vlade finansiraju preduzeća privatna, gdje su privatnici kupili preduzeća, plaćaju im električnu energiju da funkcionišu i rade. Ja sam tu dokumentaciju, gospodo, dao tužilaštvu, nikada nije odgovorilo. To je primjer tvornice glinice „Birač“ gdje je do sada 30 miliona maraka vlada platila Litvancima da oni funkcionišu. A onda proglasi ova država gospođu Litvanku da je ona menadžer godine. Mi konja imamo, konja imamo takvih ovdje u ovoj državi da i možemo napraviti takvog menadžera. Uzmite, proglasite menadžera koji kupi preduzeće, uspije, uradi, napravi nešto i ima država koristi i ostali.

Ogroman je izvor ovdje sredstava da se ovo može riješiti. Iskreno mislim ne za pet godina, daleko manje, i iz tog razloga podržaću ovaj zakon i podržaću sve zaključke koji idu u pravcu rješavanja ovog pitanja, bez ikakve političke manipulacije.

Hvala.

MILORAD ŽIVKOVIĆ:

Zahvaljujem.

Uvaženi poslanik Križanović došao na red. Replika. Prvo Kalabić, izvinjavam se. Nije, nije, druga je ...

DRAGO KALABIĆ:

Evo vrlo kratko. Samo ću dopuniti uvaženog kolegu Jovana Hadži Mitrovića.

MILORAD ŽIVKOVIĆ:

Samo malo, samo malo, ja nisam pratio. Ako je treća, molim vas, neko će onda, onda možete za diskusiju da se javite.

DRAGO KALABIĆ:

Evo, iskoristiću priliku za diskusiju da prekinemo to.

MILORAD ŽIVKOVIĆ:

Ali prije toga Križanović, pa onda Vi. Može tako?

JOZO KRIŽANOVIĆ:

Zahvaljujem, gospodine predsjedavajući.

MILORAD ŽIVKOVIĆ:

Samo malo da se slušamo. Križanoviću, izvolite.

JOZO KRIŽANOVIĆ:

Danas je kolega Bajazit, u okviru rasprave jedne druge teme, rekao je da je moguće klasificirati naše rasprave na one odgovorne i one popularne. Naravno, ja imam ...mogućnosti i za druge klasifikacije. Ali, evo neću se usuditi i govoriti o tome ko je danas popularno govorio, ko odgovorno! Ali za mene je najteža kombinacija neodgovorna i nepopularna rasprava ili diskusija, a posebno ponašanje. Vidite, ja u tom kontekstu, iz čitavog niza ove istorije stare devizne štednje, mogu reći da je dosad ponašanje države BiH prema ovom problemu bilo i neodgovorno i nepopularno. Nepopularno je prema udrugi od 30, koliko ja znam, hiljada štediša, koji traže svoja prava, svoja imovinska, ljudska prava. Neodgovorno je zbog toga što je država pristupila rješavanju ovog problema tek pod pritiskom odluke Ustavnog suda. Neodgovorno je što se treći put licitira sa ovim zakonom. Trinaest, devet, hoće li biti četiri, pet godina itd.? Što nije ispoštovan zaključak i ovog doma da nakon usvajanja ovog zakona koji je sad na snazi nisu izanalizirani realni dodatni izvori za vraćanje duga ... stare devizne štednje.

Za mene je veći prioritet izmirenja stare devizne štednje koja dolazi, nažalost, na dnevni red deset godina nakon rata. Opet, kažem, ne odgovornošću i savjesnošću države, nego prisilom, nego, recimo, izgradnja autoputa, zato što se radi o novcu koji će biti vraćen našim građanima i naši građani će trošiti taj novac u BiH. Vidite, druga je stvar ovdje, nažalost, nismo tu temu nikada otvarali, zašto je najbrže i najbolje, kažu tako najbolje, izvršena privatizacija banaka, ekspresno, bez ikakvih problema. I zašto se ne postavi pitanje: Zašto u tim bilancama banaka prije privatizacije nisu sugerirali obavezu prema staroj deviznoj štednji? Međutim, to je jedno drugo pitanje koje ne bi doprinijelo ništa u rješavanju ovog problema.

Ja ne bih ponavljao ovo što su kolege govorile. Mi ćemo podržati u ovom prvom čitanju ovaj zakon, prijedlog zakona, odnosno izmjena i dopuna zakona, iz iskrenog uvjerenja da to treba rješavati. Ali ne da dođemo do nerealnog, pod uvjetom da jesu, da ovdje ima nerealnih i loših rješenja, koji neće, u krajnjoj konsekvenci, ništa koristiti ni štedišama ako su nerealna i neostvariva. Nego to prije svega ćemo činiti kao pritisak na Vijeće ministara da u ovom nastavku ove procedure zakonske se zaista potrude i pronađu ...realne dodatne izvore za povrat devizne štednje, i da se skrate rokovi, i da se daju čvrste garancije.

Hvala vam.

MILORAD ŽIVKOVIĆ:

Zahvaljujem.

Evo još za diskusiju uvaženi poslanik Kalabić ima i nemam više prijavljenih.

Izvolite.

DRAGO KALABIĆ:

Ja ću zaista, iako nisam mislio govoriti, iskoristiti diskusiju zato što su svoje pravo na diskusiju, zato što su poslanici SNSD-a pokušali cijelo vrijeme da kažu da ni u jednom momentu ne pada nam napamet da ugrozimo prava ovih ljudi, odnosno njihovo pravo na ono što traže, i to je zaista nesporno. Jedino što smo pokušali da ovo odvojimo od neke vrste demagogije, od neke

dnevno-političke priče i od nečega što ne može dati rezultate. Može nam se svidjeti ili ne svidjeti ta priča, ali ne može, ja ću zaista podržati. Mislim da je kolega Jašarević govorio i gospodin Prodanović da je Komisija za finansije i budžet imala zaista ozbiljnu raspravu i ozbiljan zaključak i opredeljenje da se na njemu istraje. Da se zaista na njemu istraje i mislim da je tu ključ rješenja i u toj vrsti pritiska da se to pitanje raščisti; i bili su i ljudi iz Vijeća ministara i mi smo kazali da ćemo zaista potruditi se da u vrlo kratkom vremenu raščistimo ove neke dileme koje su se evo i danas pojavile. I nas lično interesuju te dileme i oko rokova i oko novih momenata, oko novih, novih podataka, i mi mislimo da tu ima prostora. Mi mislimo da ima tu prostora sigurno i, za razliku od mnogih, ja moram biti iskren pa reći da sam blagi optimista da nije to tako crno, kako možda izgleda povodom rješenja ove situacije, i da će to biti nešto bolje nego što se nekome možda u ovom momentu čini. I mislim da treba taj zaključak komisije podržati, i to, na taj način uozbiljiti Vijeće ministara da se ovim pozabavi, da zaista dođemo u masi ovih podataka, da u narednom periodu dođemo do realnog rješenja, koje ... sigurno i mora biti od postojećeg. Nije, to je obaveza naša prema ovim ljudima. Mislim da treba smiriti strasti i ono što je neko govorio da se dijalog obavlja između onih prema kojima postoji obaveza i onih koji obavezu u ovom momentu mogu i trebaju da izvrše. To sam govorio.

A maloprije sam htio da iskoristim pravo na repliku pa nisam dobio, uz uvažavanje da poštujem ako je bila druga, pošto je moj uvaženi kolega Jovan Hadži Mitrović govorio o kilometru autoputa u RS i vjerovatno sa opravdanjem i prizivao policiju da se usmjeri prema tim ljudima koji su napravili to što su tamo a, čini mi se, da je ministar saobraćaja potpredsjednik partije gospodina Mitrovića tamo. To je čovjek malo lošijeg zdravlja i ne bih volio da se prema njemu primenjuju neke policijske metode, jer nije čovjek moćan da to izdrži.

MIŁORAD ŹIVKOVİĆ:

Mudro. Hadži Jovan Mitrović: replika. Izvolite.

HADŹI JOVAN MITROVIĆ:

Pa ne znam šta je kolega Kalabić htio time da kaže što se tiče ministra za saobraćaj i veze. Ja apsolutno ne stojim ni iza koga ako je počinio kriminal, ma ko to bio, da li to bio potpredsjednik stranke u kojoj se ja nalazim i ne bi govorio ovako da stojim iza svega toga. Zato i pozivam apsolutno sve redom da preispitaju i mene prvoga, pa i ostale. Neće me sigurno uplašiti u tome da ću ja u partiji stati da govorim ono što, što mislim da je dobro i što bi trebalo uraditi i gdje bi trebalo stati ukraj, što se tiče lopova i kriminalaca.

Hvala.

MIŁORAD ŹIVKOVİĆ:

Zahvaljujem.

Ja nemam više prijavljenih za raspravu i zaključujem ovu raspravu i upozoravam Dom da se nalazimo na 15. tački dnevnog reda. Ostale su nam četiri tačke dnevnog reda, koje ako bi razumno bez previše diskusije u razumnom roku mogli da završimo, i da predemo na fazu glasanja. U slučaju da to ne možemo da uradimo, prekinućemo sjednicu, i onda ćemo vidjeti način na koji ćemo dalje nastaviti. Zato pozivam poslanike da u sljedeće četiri tačke dnevnog reda, ako nemaju preveliku potrebu, ne diskutuju o tim tačkama.

Prelazimo na 15. tačku dnevnog reda:

Ad. 15. Prijedlog zaključaka Komisije za saobraćaj i komunikaciju

MIŁORAD ŹIVKOVIĆ:

Mi smo na 18. sjednici donijeli nakon duge rasprave o Izvješćaju o radu Javnog televizijskog sistema, preko četiri i po sata, mislim da je bila veoma kvalitetna rasprava i naložili našoj komisiji da predloži zaključke. Nadam se da te zaključke imate ispred sebe. Ako nemate, ja ću ih vam ponoviti. Ako imate, molim vas da ih dobro pogledate i otvaram raspravu u vezi sa dva zaključka, pri čemu je prvi zaključak pod a) i b) predložen.

Otvaram raspravu u vezi sa ovom tačkom dnevnog reda. Izvolite. Ako nema prijavljenih, zaključujem raspravu i zahvaljujem se na ekspeditivnosti.

Prelazimo na 16. tačku:

Ad. 16. Rasprava o temi: Savjet Evrope i njegove aktivnosti

MIŁORAD ŹIVKOVIĆ:

Priložen vam je Izvješćaj o radu Delegacije Parlamentarne skupštine ... BiH u Parlamentarnoj skupštini Savjeta Evrope u 2007. godini. Mi smo ovu tačku stavili na dnevni red u skladu sa preporukom naše delegacije i u skladu sa Razolucijom 1575 Parlamentarne skupštine Savjeta Evrope, po kojoj parlamenti zemalja članica najmanje jedanput godišnje organizuju raspravu na temu Savjeta Evrope. Na jučerašnjoj sjednici Komisije za vanjske poslove, ona je jednoglasno prihvatila Izvješćaj o radu Delegacije i zaključila da je Izvješćaj ... osnova za raspravu na 20. sjednici. Otvaram raspravu.

Uvaženi poslanik Novaković. Izvolite.

MOMČILO NOVAKOVIĆ:

Uvažene kolege, poštovaću predlog predsjedavajućeg i zaista ću nastojati sa što manje riječi da iznesem svoj sud o ovome.

Naime, kad sam pročitao Izvješćaj, dugo sam bio u dilemi da li se radi o Izvješćaju o radu Delegacije ili Izvješćaj o radu Parlamentarne skupštine Vijeća Evrope. Naime, većina ovog izvješćaja se odnosi na rad Parlamentarne skupštine Vijeća Evrope, a ne na rad naše delegacije. Tako, u prvom dijelu imamo osnovne podatke o Vijeću Evrope i možda je ovo i najvažniji dio ovog izvješćaja, jer smo dobili priliku da vidimo kako izgleda i kakav je sastav Vijeća Evrope, a onda, naravno, i našu delegaciju. Kasnije, znači ko su članovi, ko zamjenici članova. Provjero sam sa zamjenikom člana iz reda Kluba SDS i on nije učestvovao u ovom izvješćaju, niti je pozivan kada je ovaj izvješćaj rađen, što mislim da, blago rečeno, nema smisla. Ali dobro. Valjda je to sastavni dio ove naše priče pozicije i opozicije, pa i u Savjetu Evrope da se to zna i da se to vidi.

Ako pođemo od zaključaka i preporuka, onda ćemo vidjeti da je osnovna konstatacija u prvom stavu zaključaka da je naša delegacija aktivno učestvovala u radu Parlamentarne skupštine Vijeća Evrope. Onda kasnije, odmah u sledećem stavu, se kaže: da niti jedan član delegacije nije učestvovao na sastancima komiteta koji se održavaju između četiri zasjedanja, pa se onda kasnije kaže da rad delegacije u Parlamentarnoj skupštini u određenoj mjeri je otežan zbog nemogućnosti izbora šefa delegacije, pa sad šta sve nije urađeno, zato što nismo imali šefa delegacije. I onda, dalje ide spisak šta sve nismo uradili i šta trebamo uraditi, tako da sam ja stekao dojam da ovo aktivno naše učešće i nije nešto aktivno. U prvom dijelu redovnog zasjedanja, 22. i 26. januara 2007. godine, niko od naše delegacije se nije obratio. Sastanak Stalnog komiteta od 16. marta, niko se nije iz naše delegacije obratio. Drugi dio redovnog zasjedanja, od 16. do 20. aprila, jesu se prijavili gospodin Izetbegović i gospođa Azra Hadžiahmetović ali nisu dobili priliku da se obrate zbog velikog broja prijavljenih. 24. maja u Beogradu se obratio gospodin Mladen Ivanić na temu troškova Budžeta Parlamentarne skupštine Vijeća Evrope, dakle, tema nije mnogo za nas vezana. Na trećem dijelu redovnog zasjedanja, 25. i 29. juna, su se obratili gospodin Mladen Ivanić, gospođa Hadžiahmetović i gospodin Bakir Izetbegović i posebno u izjašnjavanjima, bar sam ja ovdje to mogao pročitati, gospodina Izetbegovića i gospodina Ivanića je došla do izražaja vidno nejedinstvo u stavovima delegacije, pa se pitanje postavlja: Je li bolje i da nisu diskutovali na način kako su diskutovali? Tako da moram reći da – uz zaista svo uvažavanje kolega koje čine delegaciju, za koje ja zaista, o kojim ja pojedinačno svakom imam pozitivno mišljenje – mislim da kao delegacija ne može stajati konstatacija da su aktivno i uspješno predstavili BiH Parlamentarnoj skupštini Vijeća Evrope. Bar ne iz ovoga što sam ja ovdje mogao vidjeti, izuzev ako ima nekih aktivnosti koje se u ovom izvještaju nisu našle.

Hvala.

MILORAD ŽIVKOVIĆ:

Zahvaljujem.

Ako nema više prijavljenih, uvaženi poslanik Nanić. Izvolite.

HUSEIN NANIĆ:

Zahvaljujem se, gospodine predsjedavajući. Vrlo kratko.

Kroz tekst ovog izvještaja ili informacije, kako ćemo je nazvati, na kraju se donose određeni stavovi i zaključci šta bi sve trebali uraditi, međutim nema ko to treba da uradi, zaista ovdje. Znači, Ministarstvo za ljudska prava: određene aktivnosti za imenovanje naših kandidata za članove u određene komitete, pa i, na kraju, evo i sama delegacija kaže da je neophodno osigurati veću stručnost i tehničku pomoć članovima delegacije. Ovdje još puno detalja ima šta treba uraditi da bi to bilo kvalitetnije predstavljanje, da bi mogla raditi ta naša delegacija, ali zaista kakvu to stručnu pomoć osigurati, veću stručnu i tehničku pomoć, i ko treba to osigurati! Možda, u tom pravcu, da su predloženi neki zaključci da mi kao Parlament damo obavezu nekom ko to treba da uradi, da bi ta delegacija mogla da radi svoj dio, onda bi zaista ovaj izvještaj mogao imati i neku krajnju korist za tu delegaciju od strane Parlamenta. Ovako je ostalo to u konstataciji da nešto treba. Ko treba, šta treba, kada? Nema ovdje napisano. Zbog toga je ovaj izvještaj zaista manjkav u ovom smislu konkretnog daljnjeg djelovanja.

MILORAD ŽIVKOVIĆ:

Uvažena poslanica Marković. Izvolite.

MILICA MARKOVIĆ:

Pa, evo ja ću isto, poštujući vrijeme, nastojati da vrlo kratko kažem, pošto je ovdje u ovim diskusijama došlo i do nekih netačnih navoda u smislu da se nisu članovi delegacije javljali, da nisu aktivno učestvovali u radu Vijeća Evrope. Ako ste pažljivo čitali, mogli ste vidjeti da je bilo aktivnog učešća člana delegacija i u pogledu donošenja određenih rezolucija u Vijeću Evrope, da su neki drugi članovi delegacije se uključivali u diskusiju, neke amandmane osporavali, drugi su podržavali. Dakle, nije se baš samo tamo ćutalo. A, ono što je predstavljalo teškoću u radu delegacije, jeste, prije svega, neizbor, situacija u kojoj nismo mogli da izaberemo šefa delegacije, što smo učinili tek prije sedam dana, i to će, vjerujemo, znatno doprinijeti boljem načinu rada delegacije, i uz to da saopštim i zvanično Parlamentu da smo se na delegaciji, Stalnoj delegaciji BiH pri Vijeću Evrope dogovorili, dakle na tom sastanku od prije sedam dana, da se utvrdi metod rotacije kod šefova delegacija, dakle i kod ove i kod ostalih delegacija koje postoje. I to ćemo predložiti da se uvrsti u Poslovnik o radu stalnih delegacija BiH. I, ono što predstavljalo drugu teškoću i problem u funkcionisanju ove delegacije, jeste tačno to što ste rekli, neprisustvovanje na komitetima Vijeća Evrope. Komiteta ima ukupno 10. Nas 10 članova i zamjenika smo u svakom od tih komiteta: negdje smo član, negdje zamjenik, do sada nije bilo poziva članovima i zamjenicima u delegaciji da prisustvuju tim komitetima. Obrazloženja su različita, počev od toga da nema dovoljno sredstava da se to finansira, jer se komiteti obično drže negdje u nekim evropskim gradovima, do toga da eto dobijemo neke materijale prije početka sjednice. Sigurno je da naše učešće, ukoliko je moguće da se to obezbijedi, bi poboljšalo kvalitet i efikasnost u našem radu u samom toku sesije Vijeća Evrope. Tako da ta stvar i taj problem je na Kolegijumu i onim koji odobravaju uopšte učestvovanje delegacije i odlazak na sve te sesije i ovaj izvještaj je na neki način sumaran prikaz onoga što smo mi uradili u 2007. godini, uz sve teškoće koje su ovde napomenute i, naravno, predlog zaključaka šta bi još trebalo da se uradi a, kažem, izborom šefa delegacije, nadamo se da će se rad poboljšati i da će se poboljšati efikasnost delegacije.

Hvala.

MILORAD ŽIVKOVIĆ:

Zahvaljujem.

Uvažena poslanica Hadžiahmetović. Izvolite.

AZRA HADŽIAHMETOVIĆ:

Pa evo dozvolite da podsjetim samo da iako ovaj izvještaj nosi naziv Izvještaj o radu Delegacije Parlamentarne skupštine, svrha ovog izvještaja, između ostalog, je bila da predoči ovom parlamentu čime se bavilo Vijeće Evrope u proteklom periodu i da otvori raspravu o samom Vijeću Evrope i učešću BiH kao punopravne članice Vijeća Evrope. Ja ću vas samo podsjetiti da je u Rezoluciji broj 1575 Parlamentarne skupštine Vijeća Evrope o političkoj dimenziji Budžeta Vijeća Evrope da su pozvane svi nacionalni parlamenti, da barem jedanput godišnje organiziraju posebnu raspravu na temu Vijeća Evrope i njenih aktivnosti. Da bismo raspravljali, odnosno ispunili ovu obavezu, pripremljen je ovaj izvještaj o sadržaju četiri sesije Parlamentarne skupštine i kao dio tog izvještaja je i Izvještaj o radu Delegacije.

Dakle, ovo je prvi put da se Parlamentarna skupština BiH, da kažemo, suočava sa temom Vijeća Evrope na dnevnom redu. Dakle, tema rad Vijeća Evrope i, naravno, trebalo bi da, između ostalog, ova rasprava rezultira i o radu BiH, odnosno, aktivnostima BiH u Parlamentarnoj skupštini Vijeća Evrope. Ja moram reći da iz iskustva u radu ove delegacije, ja neću govoriti o samoj delegaciji, ovde imate Izvještaj o aktivnostima Delegacije, pojedinih članova Delegacije ali ću pomenuti samo da postoji potreba da se Parlamentarna skupština najmanje upozna sa dnevnim redom zasjedanja, odnosno rasprava koje će biti na dnevnom redu Parlamentarne skupštine Vijeća Evrope, isto kao što cijenim da postoji potreba da svaki poslanik u ovoj Parlamentarnoj skupštini dobije izvještaj o radu delegacije, nakon svakog zasjedanja, a ne da ti izvještaji dođu samo članovima Delegacije, jer cijenim da bi se time, na neki način, podstakao i rad kako nas kao punopravne članice Vijeća Evrope a jednako tako i obostrano, odnosno s povratnom spregom korištenja mehanizama institucija itd. Vijeća Evrope za sve procese, odnosno izgradnju jednog sistema demokratije, poštovanja ljudskih prava i svih onih pitanja koja su primarno u domenu u fokusu preokupacije Vijeća Evrope.

I u tom smislu, cijenim da bi bilo dobro da se ova Parlamentarna skupština od ove godine, odnosno, od ovog puta, rasprave najmanje, odnosno, ja i u tom smislu i predlažem zaključke da se pred svako zasjedanje Parlamentarne skupštine Vijeća Evrope dnevni red koji je utvrđen na Zajedničkom komitetu Parlamentarne skupštine Vijeća Evrope dostavi najmanje kolegijima oba doma Parlamentarne skupštine, da se izvještaj o radu tokom zasjedanja, a četiri puta godišnje imamo zasjedanje, da se izvještaj o radu dostavi svim parlamentarcima Parlamentarne skupštine BiH i da se u duhu ovih obaveza koje proizilaze i ove Rezolucije Parlamentarne skupštine Vijeća Evrope, najmanje jednom godišnje Parlamentarna skupština BiH bavi pitanjima i temama rada Vijeća Evrope. Naravno, uz sastavni dio te priče može biti i rad Delegacije.

Zahvaljujem.

MIŁORAD ŹIVKOVIĆ:

Zahvaljujem.

Bilo bi dobro da se ti zaključci u pisanoj formi prosljede kolegijumima da iskreno govoreći ja kao predsjedavajući Delegacije NATO-a mi smo u svom poslovniku odredili te stvari i zna se nakon kojeg vremena idu izvještaji, odnosno informacije, kome su upućene informacije itd. Ja ne vidim nijedan razlog da to isto tako Delegacija u Savjetu Evrope to ne riješi svojim poslovnikom o radu. Niko neće zabraniti Delegaciji da te tačke dnevnog reda upute bilo kome ovde i da se na takav način razmatra. I mislim da svaka delegacija u svom poslovniku to može da riješi. Nije neophodno da ovaj parlament na takav način sad glasa o tim zaključcima, ali ako vi insistirate, molim vas, onda te zaključke da donesete ovdje u pisanoj formi, da bi se mogli izjasniti o njima prije glasanja.

Uvaženi poslanik Dokić. Izvolite.

BRANKO DOKIĆ:

Ma možda i na fonu ovoga što vi, gospodine predsjedavajući, kažete. Mislim ova delegacija je veoma važna delegacija i ja koliko znam svaka delegacija je ad hoc formirana. Ako putuje u inostranstvo na neke sastanke, trebala bi da podnosi svoj izvještaj odmah po završetku tog puta. Ovdje se radi o ... o održavanju sjednica kvartalno, znači četiri sjednice u toku godine, traje to po cijelu sedmicu dana, i mislim da je za tih sedam dana ... učešća u radu jedne

veoma značajne evropske institucije potrebno svaki put dostaviti izvještaj šta je bilo aktuelno, šta je radila naša delegacija i slično.

MIŁORAD ŹIVKOVIĆ:

Zahvaljujem.

Źelim samo da upozorim poslanike. Źnači, mi smo napravili ovde radnu grupu za izmjene i dopune Poslovnika ovoga doma. Te neke stvari se mogu riješiti i tim poslovníkom, a onda pojedinačno svaka delegacija, svojim poslovníkom da riješimo. Da bi izbjegli danas ... glasanje o svim tim zaključcima, možemo na takav način izaći iz ove situacije. Molim vas da uzmete to u obzir i, ako budete predlagali zaključke, da znate, da se može na takav način riješiti stvari. Ako nema više prijavljenih, ja zaključujem raspravu.

I prelazimo na 17. tačku dnevnog reda:

Ad. 17. Informacija o izdatim dozvolama za promet oruŹja, vojne opreme i proizvoda dvojne namjene u 2006. godini

MIŁORAD ŹIVKOVIĆ:

Informaciju smo od Ministarstva spoljne trgovine i ekonomskih odnosa dobili 16. novembra. Nadležna je Źajednička komisija za odbranu i bezbjednost koja nam je 12. decembra dostavila Mišljenje o Informaciji. Komisija je podrŹala Informaciju. Otvaram raspravu. Pitam predlaŹaće ili poslanike da li imaju potrebe da se o ovome vodi rasprava? Ako nema, zaključujem raspravu.

Prelazimo na 18. tačku dnevnog reda:

Ad. 18. Prijedlog za imenovanje članova međuparlamentarnih grupa prijateljstava – predlaŹač: Komisija za spoljne poslove

MIŁORAD ŹIVKOVIĆ:

Kao što znate, ovu tačku smo uvrstili u dnevni red 19. sjednice ali smo na prijedlog Komisije skinuli da bi se pripremio prijedlog članova i da bi se u konsultacijama sa članovima iz Doma naroda napravio pravi prijedlog. Ja sam jučer, zajedno sa predsjedavajućim Komisije, bio na toj sjednici Komisije za spoljne poslove. Mi nismo dobili nikakve prijedloge od Doma naroda, tako da, s obzirom na veoma važnu stvar i na potrebu da to imamo, danas smo to stavili na dnevni red. Źnači, dakle, u prijedlogu su zastupljeni svi poslanici i delegati, oni koji su odgovorili na upitnik, koji je bio prosljeđen ... svim poslanicima i delegatima. Otvaram raspravu u vezi sa ovom tačkom dnevnog reda.

Izvolite, uvaŹeni poslanik DŹaferović. Izvolite.

ŠEFIĆ DŽAFEROVIĆ:

Ovo treba, gospodine predsjedavajući, uraditi: Što prije, to bolje! Ovo treba Parlamentu, ali ja vas molim, molim ovu Komisiju za vanjske poslove Ovdje stoji da jedan kolega nije dostavio anketu, ali da četverica kolega su dostavili odgovore, ali kaže njihovi odgovori se ne nalaze u materijalu dostavljenom komisiji i komisija je smatrala da ovi zastupnici nisu iskazali interes u participiranju u grupama. Znači, ovo mi je malo kontradiktorno. Dostavili ljudi i onda bez njihove krivnje materijal nije dat komisiji i onda komisija zaključuje da oni nisu zainteresirani. Ako su dostavili, oni su zainteresirani i, evo, ja predlažem da mi ovo danas usvojimo, ali da se u odnosu na ove kolege koji su iskazali interes, a to su gospoda: Jašarević, Lozančić, Izetbegović i Mitrović. Ako nisu odustali, da se uključe u ovo.

Hvala vam.

MILORAD ŽIVKOVIĆ:

Zahvaljujem. Možda u napomeni sam preskočio da kažem da je to djelimično bila rasprava na samoj komisiji, gdje smo mi ustanovili da oni u stvari nisu iskazali spremnost za bilo koju grupu. Ima još i Dom naroda. Oni moraju ovo u istovjetnom tekstu da usvoje. Ako ne usvoje u istovjetnom tekstu, mogu se naknadno kolege da prijave pa da to. Znači, nisu aplicirali. Zahvaljujem. Je li ima neko još raspravu? Ako nema, zaključujem raspravu.

I prelazimo na zadnju, 19., tačku dnevnog reda:

Ad. 19. Davanje saglasnosti za ratifikaciju Sporazuma između Savjeta ministara BiH i Vlade Islamske Republike Pakisatan

MILORAD ŽIVKOVIĆ:

Znate da smo i prošli put skinuli ovu tačku dnevnog reda zato što predlagač nije bio na komisiji. Komisija je ovaj put uz predlagača dostavila Mišljenje o ovom sporazumu i kao što vidite Mišljenje je pozitivno. Otvaram raspravu. Ako nema prijavljenih, zaključujem raspravu i određujemo vrijeme za glasanje u 18:45. Ja mislim da je dovoljno vrijeme da se svi odmore i da pređemo na glasanje.

/PAUZA/

Hoćemo li početi glasati? U skladu sa zaključkom sa prethodne sjednice i u skladu sa Poslovnikom, prelazimo na glasanje.

Prvo glasamo tačka broj jedan: **Zapisnik sa 19. sjednice Predstavničkog doma**, uz primjebu uvaženog poslanika Okolića *da se nastoji da zapisnik se dostavlja sa prijedlogom dnevnog reda*. Molim vas da se pripremite za glasanje.

Možete da glasate sad!

„Za“ 32, nije bilo „protiv“, nije bilo „suzdržanih“.

Konstatujem da smo usvojili Zapisnik sa ovom primjedbom.

Glasamo o zaključku gospodina Bećirevića:

Da se do iduće sjednice dostavi ažurirani spisak na neodgovrena pitanja.
Molim vas da se pripremite za glasanje u vezi sa ovim zaključkom.

Možete da glasate sad!
„Za“ 35, „protiv“ nije bilo, „suzdržanih“ nije bilo.

Prelazimo na glasanje o trećoj tački dnevnog reda. Kolegij je dogovorio da, praktično, naš izvještaj ...Ustavnopravne komisije nije na snazi i da bi trebali da se na ovaj način odnosimo prema ovome. Da prvo glasamo o prijedlogu amandmana naše radne grupe u paketu, prijedlog je, a da nakon toga glasamo o svim onim amandmanima koje poslanici žele da brane, odnosno da se izjasni Parlament. Molim vas da se pripremite.

Glasamo o grupi amandmana koje je predložila naša radna grupa. Pripremite se za glasanje.

Možete glasati sad!
„Za“ 26, „protiv“ pet, „suzdržana“ četiri, sa dovoljnom entitetskom većinom.
Usvojeni su amandmani radne grupe.

Prelazimo na ostale amandmane.

Uvaženi poslanik dr. Ekrem Ajanović predlaže amandman. Dobili ste Prijedlog amandmana, da ga ne čitam. Molim vas pripremite se za glasanje.

Možete da glasate sad!
„Za“ sedam, „protiv“ 22, „suzdržanih“ pet.
Ovaj amandman nije dobio većinu.

Prelazimo na amandmane poslanika Denisa Bećirovića.

On je tražio da se glasa o svim njegovim amandmanima, osim Amandmana X koji je usvojen.

Prelazimo na glasanje o Amandmanu I. Molim vas da se pripremite za glasanje.

Možete da glasate sad!
„Za“ pet, „protiv“ 27, „suzdržanih“ tri.
Amandman nije prošao.

Amandman II. Molim vas da se pripremite za glasanje.

Možete glasati sad!
„Za“ pet, „protiv“ 26, „suzdržanih“ četiri.
Amandman nije prošao.

Amandman broj III. Molim vas da se pripremite za glasanje.

Možete glasati sad!
„Za“ pet, „protiv“ 26, „suzdržanih“ tri.

Amandman III nije prošao.

Amandman IV. Pripremite se za glasanje.

Možete glasati sad!

„Za“ pet, „protiv“ 26, „suzdržanih“ tri.

Ovaj amandman nije dobio većinu.

Prelazimo na izjašnjavanje o **Amandman V.** Molim vas pripremite se za glasanje.

Možete glasati sad!

„Za“ pet, „protiv“ 23, „suzdržanih“ sedam.

Amandman V nije dobio većinu.

Prelazimo na **Amandman VI.** Pripremite se za glasanje.

Možete glasati sad!

„Za“ pet, „protiv“ 23, „suzdržanih“ sedam.

Ni amandman VI nije prošao.

Amandman VII. Možete se pripremiti za glasanje.

Glasajte sad!

„Za“ pet, „protiv“ 25, „suzdržanih“ četiri.

Amandman VII nije dobio podršku.

Amandman VIII. Pripremite se za glasanje.

Možete glasati sad!

„Za“ šest, „protiv“ 27, „suzdržanih“ dva.

Ni amandman VIII. nije dobio podršku.

Amandman IX. Pripremite se za glasanje.

Možete da glasate sad!

„Za“ osam, „protiv“ 26, „suzdržanih“ jedan.

Amandman IX nije prošao.

Time smo iscrpili amandmane gospodina Bećirovića.

Prelazimo na glasanje o amandmanima uvaženog posalnika Momčila Novakovića.

Amandman I. Molim vas da se pripremite za glasanje.

Možete glasati sad!

„Za“ pet, „protiv“ 24, „suzdržanih“ šest.

Amandman nije dobio podršku.

Prelazimo na glasanje na **Amandman II**. Molim vas da se pripremite za glasanje.

Možete glasati sad!

„Za“ četiri, „protiv“ 21, „suzdržanih“ osam.

Amandman II nije dobio podršku.

Amandman III. Molim vas da se pripremite za glasanje.

Možete glasati sad!

„Za“ pet, „protiv“ 22, „suzdržanih“ osam.

Ni ovaj amandman nije dobio podršku.

Amandman broj IV. Pripremite se za glasanje.

Možete glasati sad!

„Za“ pet, „protiv“ 24, „suzdržanih“ šest.

Ni amandman IV nije dobio podršku.

Ovim smo iscrpili glasanje o svim amandmanima.

Sada prelazimo na glasanje o Prijedlogu zakona o sportu BiH u drugom čitanju, sa amandmanima radne grupe koji su usvojeni.

Molim vas da se pripremite za glasanje.

Možete da glasate sad!

„Za“ 27, „protiv“ šest, „suzdržanih“ dva, dovoljnom entitetskom većinom.

Konstatujem da smo usvojili Prijedlog zakona o sportu u BiH u drugom čitanju.

Prelazimo na četvrtu tačku dnevnog reda: Prijedlog zakona o vinu, rakiji i drugim proizvodima od grožđa i vina.

Glasamo o Izvještaju naše komisije koja je usvojila amandmane i nakon toga glasamo o ovom zakonu, jer nema novih amandmana. Predlagač ostalih amandmana je odustao od svojih amandmana. Znači, glasamo o ovom zakonu u drugom čitanju.

Molim vas da se pripremite za glasanje. Obaviješten sam da je odustao i sad glasamo o Prijedlogu zakonu o rakiji i vinu u drugom čitanju. Molim vas da se pripremite za glasanje.

Možete glasati sad!

Molim vas, glasanje je u toku.

„Za“ 26, „protiv“ četiri, „suzdržanih“ četiri.

Je li ima potrebe da ponavljamo glasanje? Nema potrebe.

Konstatujem da smo usvojili Zakon o vinu.

Prijedlog zakona o osnivanju zavoda za izvršenje krivičnih sankcija (drugo čitanje). Nije bilo amandmana. Glasamo o ovom zakonu. Molim vas da se pripremite za glasanje.

Možete glasati sad!

„Za“ 26, „protiv“ nije bilo, osam „suzdržanih“, dovoljnom entitetskom većinom – konstatujem da smo usvojili ovaj zakon.

Prijedlog zakona o izmjenama i dopunama Zakona o putnim ispravama. Isto tako u drugom čitanju nije bilo – prihvatila je Komisija dva amandmana, koji su sadržani u Izvještaju i postali su sastavni dio amandmana i – nakon toga više nije bilo amandmana. Glasamo o ovom zakonu u drugom čitanju. Molim vas da se pripremite za glasanje.

Možete glasati sad!

„Za“ 29, „protiv“ nije bilo, „suzdržanih“ pet.
Konstatujem da smo usvojili ovaj zakon.

Prelazimo na sedmu tačku dnevnog reda: Zakon o izmjenama i dopunama Izbornog zakona u prvom čitanju. Molim vas da se pripremite za glasanje.

Možete glasati sad!

„Za“ 30, „protiv“ nije bilo, „suzdržanih“ pet.
Konstatujem da smo usvojili.

I imali smo u sklopu ove tačke dnevnog reda: **Zaključak gospodina Belkića da se glasa o Inicijativi Interresorne grupe da se to uputi parlamentima** kako glasi u Inicijativi. Molim vas da se pripremite za glasanje.

Možete glasati sad!

„Za“ 31, „protiv“ nije bilo, četiri „suzdržana“.

Prijedlog zakona o izmjenama i dopunama Zakona o učešću pripadnika Oružanih snaga BiH (prvo čitanje). Molim vas da se pripremite za glasanje.

Možete glasati sad!

„Za“ 29, „protiv“ nije bilo, „suzdržanih“ šest.
Konstatujem da smo usvojili ovaj zakon u prvom čitanju.

Prijedlog zakona o izmjenama i dopunama Zakona o upotrebi i zaštiti naziva Bosne i Hercegovine (prvo čitanje). Molim vas da se pripremite za glasanje.

Možete glasati sad!

„Za“ 30, „protiv“ nije bilo, „suzdržanih“ pet.
Konstatujem da smo usvojili.

Prijedlog zakona o izmjenama i dopunama Zakona o odlikovanju BiH (prvo čitanje)
Molim vas da se pripremite za glasanje.

Možete glasati sad!

„Za“ 31, „protiv“ nije bilo, „suzdržanih“ četiri.
Konstatujem da smo usvojili ovaj zakon u prvom čitanju.

Prijedlog zakona o denacionalizaciji; glasa se u prvom čitanju. Molim vas da se pripremite za glasanje.

Možete glasati sad!

„Za“ 25, „protiv“ nije bilo, „suzdržanih“ devet.

Konstatujem da smo usvojili ovaj zakon u prvom čitanju.

Glasamo o Prijedlogu Komisije da se u skladu sa članom 114. otvori javna rasprava u vezi sa ovim zakonom. Molim vas da se pripremite za glasanje.

Možete da glasate sad!

„Za“ 33, „protiv“ nije bilo, „suzdržanih“ dva.

Konstatujem da smo usvojili taj prijedlog.

Prijedlog zakona o izmjenama i dopunama Zakona o osnovama bezbjednosti saobraćaja (prvo čitanje). Molim vas da se pripremite za glasanje.

Možete glasati sad!

„Za“ 29, „protiv“ nije bilo, „suzdržanih“ pet.

Konstatujem da smo usvojili ovaj zakon u prvom čitanju.

Prijedlog zakona o izmjenama i dopunama Zakona o PDV-u. Podsjetiću, ovog puta, s obzirom da je negativan izvještaj naše komisije, da glasamo o Izvještaju, odnosno Mišljenju. Ako Dom prihvati Mišljenje Komisije, predloženi zakon smatra se odbijenim. U slučaju da odbijemo Mišljenje naše komisije, ovaj zakon se vraća u Komisiju. Molim vas da se pripremite za glasanje.

Možete glasati sad!

„Za“ 23, „protiv“ 10, „suzdržanih“ jedan.

Konstatujem da je ovaj zakon odbijen.

Prijedlog zakona o izmjenama i dopunama Zakona o izmirenju obaveza po osnovu računa stare devizne štednje.

Imamo istovjetan slučaj kao i o prethodnom zakonu. Glasamo o Mišljenju naše komisije. Molim vas da se pripremite za glasanje.

Možete glasati sad!

„Za“ 24, „protiv“ devet, „suzdržanih“ dva.

Konstatujem da je usvojeno Mišljenje, odbijen ovaj zakon.

Imamo Zaključak gospodina Lijanovića koji je pred nama, odnosno dobili ste ga. Molim vas da se pripremite za glasanje o Zaključku.

Možete glasati sad!

„Za“ 14, „protiv“ 15, „suzdržanih“ četiri.

Ovaj zaključak nije dobio većinu.

Prelazimo na 15. tačku dnevnog reda. Naravno, u prošloj tački, odnosno 14. tački dnevnog reda, mislim da bi bilo dobro da glasamo i o Zaključku naše komisije koja je predložila, da ponovim taj zaključak: *Savjet ministara BiH sa resornim entitetskim ministarstvima da u što kraćem roku treba pokušati iznaći rješenje pitanja ujednačavanja rokova povrata potraživanja po osnovu stare devizne štednje na teritoriji cijele BiH, a u cilju poštovanja principa jednakosti svih lica u ovoj oblasti.* Mada smo mi glasali za Mišljenje i sa ovim zaključkom, ako hoćete da to regulišemo, onda smatramo da smo time završili posao. Zahvaljujem.

Prijedlog zaključka Komisije za saobraćaj i komunikacije povodom razmatraja Izvještaja. Dobili ste dva zaključka. Glasamo o oba zaključka u paketu. Molim vas da se pripremite za glasanje.

Možete glasati sad!

„Za“ 31, „protiv“ jedan, „suzdržanih“ tri.

Konstatujem da smo usvojili ovaj zaključke naše komisije.

Rasprava na temu: Savjet Evrope i njegove aktivnosti. Mi iz Kolegijuma nismo dobili zaključke. Glasaćemo prvo da prihvatamo Izvještaj o radu Delegacije, odnosno da primamo k znanju Izvještaj naše delegacije, a nakon toga ćemo glasati o zaključcima koje je uvažena poslanica gospođa Hadžiahmetović predložila. Molim vas da prvo glasamo o tome da primamo k znanju ovaj izvještaj. Pripremite se za glasanje.

Možete da glasate sad!

„Za“ 25, „protiv“ tri, „suzdržanih“ šest.

Konstatujem da smo primili k znanju Izvještaj o radu Delegacije.

Molim vas, samo jedna nedoumica. Da li da u svim zaključcima glasamo jedan po jedan, u paketu da glasamo o njima? Zaključci glase ovako:

1. Najmanje jedanput godišnje organizovaće se rasprava o radu Parlamentarne skupštine Savjeta Evrope u Parlamentarnoj skupštini BiH, što je obaveza po Rezoluciji 1575 Parlamentarne skupštine Savjeta Evrope.

2. Pred svako zasjedanje dostaviće se Kolegijumu oba doma prijedlog dnevnog reda Parlamentarne skupštine Savjeta Evrope. To se dešava četiri puta godišnje, kako bi u slučaju potrebe inicirale aktivnosti i raspravu u Parlamentarnoj skupštini BiH.

3. Nakon svakog zasjedanja Parlamentarne skupštine Savjeta Evrope, izvještaj o radu delegacije dostaviće se svim članovima Parlamentarne skupštine BiH.

Molim vas da se pripremite za izjašnjavanje u paketu o ovim zaključcima.

Možete da glasate sad!

„Za“ 30, „protiv“ jedan, „suzdržanih“ četiri.

Konstatujem da smo usvojili ove zaključke.

Informacija o izdatim dozvolama za promet oružja i vojne opreme i proizvoda dvojne namjene u 2006. Predlažem da primimo ovu informaciju k znanju. Molim Parlament da se odredi prema tome. Možete se pripremiti za glasanje.

Glasajte sad!

„Za“ 33, „protiv“ nije bilo, „suzdržanih“ dva.

Konstatujem da smo primili k znanju.

Prelazimo na 18. tačku dnevnog reda: **Prijedlog za imenovanje članova međuparlamentarnih grupa prijateljstva.** Molim vas da se pripremite za glasanje.

Možete glasati sad!

„Za“ 32, „protiv“ nije bilo, „suzdržanih“ tri.

Konstatujem da smo usvojili ovaj predlog.

Davanje saglasnosti za ratifikaciju Sporazuma između Savjeta ministara BiH i Vlade Islamske Republike Pakistan o osnivanju Bosanskohercegovačko-pakistanske ekonomske komisije. Molim vas pripremite se za glasanje.

Možete glasati sad!

„Za“ 33, „protiv“ nije bilo, „suzdržanih“ dva.

Konstatujem da smo dali saglasnost za ratifikaciju.

Zahvaljujem se svim kolegama parlamentarcima, predstavnicima Savjeta ministara, nevladinim organizacija na ekspeditivnosti na današnjoj sjednici. Bićete na vrijeme obaviješteni o narednoj sjednici Parlamenta.

Zahvaljujem.

Sjednica je završena u 19,20 sati.